

divadelní HROMADA

*upravodaj samotářských
divadelníků,
loutkářů a recitátorů
ve východních Čechách,
na pomězi
Moravy a v části
Sudeta*

XXXVI.

jaro

2003

„Humor je nejlepší oděv,
který člověk může nosit“

William M. Thackeray

4 VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

- 5 Mimo rubriky, po uzávěrce, aktuálně
- 6 „Zlatý Tyl“ v dobrých rukou
- 7 Když to nikdo neudělá, uděláme si to sami
- 8 Valná hromada Volného sdružení východočeských divadelníků
- 12 Mláď potěšilo, Představujeme oceněné zlatým odznakem J.K.Tyla pro rok 2003
- 13 Recept na mláď - divadlo
- 15 Výzva všem - podpořte miletinské muzeum ochotnického divadla!
- 16 Jaký bude Jiráskův Hronov

19 IMPULSY Z IMPULSU / bylo a bude

- O pohárek SČDO
- 21 Audimafor 2003
- 27 Červený Kostelec 2003
- 31 Regionální loutkářská přehlídka
- 36 Dětská scéna 2003
- 40 Miletinské divadelní jaro
- 44 Celostátní festival poezie Wolkrův Prostějov
- 45 Krajská přehlídka dětských recitátorů Královéhradeckého kraje
- 46 Alternativa po staročesku, Scénické světlo a divadelní inscenace, Dílna Sergeje Fedotova

47 PRKNA PRAŠTĚLA, PRAŠTÍ A PRAŠTĚT BUDOU

29. Loutkářská přehlídka O cenu Matěje Kopeckého v Libčanech, Miletin je dobrá firma
- 48 Meziměstský soubor opět žije
- 49 Zlatí Bohoušové v Divadle Exil, Jakkpak je dnes u nás doma?
- 50 Co se děje v Ústí n/O., Modrý kocour
- 51 6. Přehlídka ochotnického divadla JIZERSKÉ OBLASTI
- 52 Zlom vaz po III.
- 55 XIII. Turnovský drahokam, Tyjatr na trati 2003
- 56 Wolkrův Prostějov v Pardubicích
- 57 Dospěli dětem 2003, Dred Náchod
- 58 Ochotnické divadlo žije
- 59 OPEN AIR - program 2003, Theatrum Kuks
- 60 Propozice Štronzo 2003

Uzávěrka příštího čísla:
30. 6. 2003

Příspěvky a foto prosíme zasílat
na adresu:
IMPULS
Okružní 1130
500 03 Hradec Králové
e-mail:
impulshk.gregarova@worldonline.cz
http://vsvd.webpark.cz

HROMADA č. XXXVI/2003

JARO

Vydává:
Středisko amatérské kultury IMPULS,
Okružní 1130,
500 03 Hradec Králové
Telefon: 495 582 622
Tel./fax: 495 546 560
ve spolupráci
s Volným sdružením
východočeských divadelníků

Vychází 3x ročně

REDAKCE:

Alexandr Gregar (chefredacteur),
Josef Tejkl, Mirka Císařová, Karla
Dörrová, Jan Merta, Břetislav Lelek,
Nada Gregarová

GRAFICKÁ ÚPRAVA:

Mario Alfieri

TISK:

GRANTIS Ústí nad Orlicí

Registrováno na
MK ČR E 11424

Vychází za finančního příspěvku
MK ČR a Nadace Českého literárního
fondu

Neprodejné!

Náklad 370 ks

Neprošlo jazykovou úpravou!

úvodník

„Tak je zase předsedou, paní Müllerová“, zvolal Švejk a rozhlédl se po náměstí, jestli opozice nechystá nějaký průvod. - I já se rozhlížel po sále Jesliček, zda někde v první řadě nebo i vzadu by nebyl abonent na tu funkci, ale žádná ruka se nevytrčila, ani nad hlavu, ani do mého obličej. Opozici nevidět, takže se budu těšit na další rok východočeského sdruženíčka s radou novou zčásti. Děkuji za důvěru, Labík říkal, že není zač. A doufám, že rada bude pilná, jak doposavad. Mě čeká zas ten rychlý spád od výroční zprávy k výroční zprávě. Konečně, přečtete si o valném hromadění uvnitř listu.

Tu se přistihuji, jak i já v tomto pravidelném editoriale komentuji na způsob různých týdenních příloh deníků obsah sepsaných mouder - k dokonalosti to dovedl v Lidovkách psavý herec Hanák, až mu to přestali tolerovat a nahradili Wievegem a Topolem? Já už taky přemýšlím o náhradníkovi, co říkáš Pepíku Tejkle?

Ale svižně se vraťme k podstatě úvodníku - musím trochu spěchat, dost na tom, že jsme se díky Nadině počítači, který vypověděl službu, zpozдили s uzávěrkou, dost na tom, že se do čísla vejde jen šedesát stránek a proto spoustu materiálu napsaného, třeba gratulace oslavencům či Račte vstoupit! - pozvánku ke kolegům profesionálům - musíme odložit až do letního čísla. Vyjde, doufejme, ve druhé půlce července i s programem Jiráskova Hronova.

A propó, jaro bylo bohaté právě na přehlídky - viděli jsme skoro osmdesát představení! Parádní atmosféra byla v Kostelci, i v tom Červeném, i poprvé v Miletíně, kde nás cpali modlitbičkami a napájeli domácím pivem, o krásných chvílích v Jesličkách nemluvě. To se potom hrálo našim souborům v Poděbradech i v Třebíči, kde je chválili... Na všechny národní přehlídky jsme vyslali vyslance a dokonce prý by na některých přehlídkách mohl být program jen z těch našich východočeských luhů, stačilo by prý, tedy umělecky. Ale doma je doma. Divadlo baví spoustu lidí, spoustu mladých, nových souborů a proto taková úroda.

Taky jsme zažili pěkné chvíle, když jsme dekorovali některé kamarády starších ročníků Zlatým Tylem, paní Nohejlovou ve Vysokém Mýtě, Honzika Mertu, pana Lauterbacha v Chlumci nad Cidlinou, tam to byla velká sláva. Stává se z toho hezký zvyk. Ono stojí za to vracet se k podstatě ochotnického divadla, jak se říká k pramenům, ke zdrojům - nejsou v ničem jiném než v sounáležitosti, v přátelském duchu a v radosti.

Tak se na to podívejme, pár měsíců uteklo od valné hromady a jaro se smýklo k létu. Ale čeká nás ještě Open Air program na mezinárodním divadelním festivalu v Hradci Králové. Další doklad toho, že divadlo žije - letos jsme ani nemohli uspokojit zájem všech souborů o vystupování - v programu přesto bude víc než šedesát představení, dokonce víc než v programu profesionálním. A tak vás všechny zveme, přijďte se podívat. Sice asi na slavnou francouzskou herečku Anne Girardotovou bude narváno, ale snad ji třeba zahlédneme někde kolem Klicperova divadla...

Saša Gregar

D I V A D E L N Í

VE VOLNÉM STYLU (ZPRÁVY VSVD)

Do uzávěrky XXXVI. Hromady
přišli na účet VSVD další příspěvky.
Děkujeme.

okr. Hradec Králové:

Agáta HRŮZOVÁ, DS Symposion Třebechovice p. O., Jiří ZAHÁLKA, Jiří POLEHNA, Mirka CÍSAŘOVÁ, Břetislav LELEK, Alena Exnarová, Romana HLUBUČKOVÁ, Antonín FENDRYCH, Květuše ČERNÁ, Jiří ZAHÁLKA, DS Klicpera Chlumec nad Cidlinou, Karel HORÁK, Josef TEJKL

okr. Svitavy:

Radka OBLOUKOVÁ, Blanka a Karel ŠEFRNOVI,
Anna PŘIKRYLOVÁ

okr. Pardubice:

Občanská beseda Opatovice nad Labem,
DS (a)Maťák Pardubice

okr. Trutnov:

Petr LANTA, Jaromír BEIER

okr. Rychnov nad Kněžnou:

Oldřich DOLEŽAL, Jan KRÁČMER, Milan PERGER, Helena PODOLSKÁ, Marie ŠUBRTOVÁ, Ivana KUČEROVÁ

okr. Semily:

Dáša LANDROVÁ, Petr HAKEN, Petr ZÁRUBA, Jaroslav IPSEK, Daniela WEISSOVÁ, Miloslav SŮVA

okr. Ústí nad Orlicí:

Kroužek divadelních ochotníků D. Dobrouč, Linda KAPLANOVÁ, Petr HÁJEK, Eva SYCHROVÁ, Lenka JANYŠOVÁ, Jarmila PETROVÁ, DS Vicena Ústí nad Orlicí, Jiří VENCL

okr. Chrudim:

Kroužek divadelních ochotníků D. Dobrouč, Linda KAPLANOVÁ, Petr HÁJEK, Eva SYCHROVÁ, Lenka JANYŠOVÁ, Jarmila PETROVÁ, DS Vicena Ústí nad Orlicí, Jiří VENCL

okr. Havlíčkův Brod:

Marta HERMANNOVÁ

okr. Jičín:

Kulturní dům Jičín

okr. Náchod:

DS J. K. Tyla Červený Kostelec, Broňa MACHŮ,
Karlína DÖRROVÁ

Valná hromada VSVD na svém zasedání 10. února 2001 schválila změnu ve výši ročního příspěvku:

- roční příspěvek pro fyzickou osobu se stanoví minimálně ve výši 150,- Kč,
- snižený (důchodci a studenti) minimálně ve výši 100,- Kč
- roční příspěvek právnické osoby se stanoví ve výši minimálně 600,- Kč
- nečlenové, zájemci o Hromadu platí 200,- Kč/rok (3 čísla včetně poštovného)

VSVD, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové

Pozor – změna!

Z důvodu krachu Unionbanky, kterou nám bylo ukradeno cca 20 tis. Kč, jsme změnili správce našeho účtu, a to na Českou spořitelnu a.s.

nové bankovní spojení:

Česká spořitelna a.s. Hradec Králové
1085997309/0800

Složenky pro zasílání členského příspěvku budou rozeslány v letním čísle Hromady.

Adresář odběratelů Hromady a členů VSVD je aktualizován a je celý zaveden do počítače. Jakékoliv případné nesrovnalosti nám hlase na naši adresu do Impulsu. Další zájemce o předplatné Hromady nebo o členství ve VSVD samozřejmě velice vítáme.

MIMO RUBRIKY, PO UZÁVĚRCE, AKTUÁLNĚ

Víme, že podmínky pro dětské divadlo na školách jsou složité a pedagog musí v jedné osobě pojímat všechny divadelní profese. Nabízíme možnost společného hledání divadelního tvaru s možností konzultace s divadelními profesionály při jeho vzniku a také možnost konzultace dětské sólové recitace

SEMINÁŘ DIVADLO VE ŠKOLE

Dlouhodobější dílna určená pro učitele a všechny, kteří se ve školních podmínkách snaží dojít s dětmi k divadelnímu tvaru. Seminář povede **Mgr. Ema Zámečnicková**, zkušená pedagožka literárně dramatického oboru ZUŠ Na Střezině Hradec Králové, režisérka dětských souborů i divadel dospělých, autorka scénářů, lektorka úspěšných seminářů na Dětských scénách – a bude si zvat odborníky (dramaturga, režiséra, scénografa,...)

Seminář se uskuteční na podzim 2003, v pěti víkendových termínech. V průběhu celé dílny se účastníci budou podílet na procesu vzniku divadelní inscenace. Seminaristé projdou spolu se zkušenými lektory celou cestu od počátku, (hledání tématu), až k divadelnímu představení.

Pro orientaci uvádíme stručný průběh celého semináře v jednotlivých setkáních:

1. setkání:

- seznámení, sžívání skupiny
- vybírání látky, textu

2. setkání:

- společně s přizvaným dramaturgem – rozbor textů
- otázka vhodnosti textu k dramatizaci
- společný výběr textu
- společná dramatizace vybraného textu
- popř. zahájení zkoušení v prostoru

3. setkání:

- převod psaného textu do prostoru
- konzultace vznikajícího divadelního tvaru s režisérem

- otázka dětského herectví

4. setkání:

- uplatnění hudební složky v inscenaci
- návrhy výtvarné podoby inscenace - kostým, scéna, kulisa....

5. setkání:

- dokončovací práce
- předvedení výsledků práce v semináři
- rozbor s dětským psychologem – dopad procesu vzniku inscenace na dítě

Předložený program není konečný, v průběhu jednotlivých setkání se bude přizpůsobovat dosaženým výsledkům a potřebám semináře.

Jednotlivá setkání na sebe navazují, zájemcům doporučujeme pokud možno absolvovat vzdělávání celé.

V rámci seminářů nabízí Ema Zámečnicková i možnost konzultovat problémy spojené s přípravou dětských recitátorů (výběr textu, rozbor...)

Semináře se budou konat v Hradci Králové, v Divadle Jesličky, příp. v kulturním centru Medium. V obou místech je možnost noclehu ve vlastním spacáku a na vlastní karimatce. Můžeme nabídnout i zajištění ubytování v hotelovém domě za 160,- Kč na osobu a noc.

Účastnický poplatek: 1250,- Kč.

Byly již stanoveny první tři termíny v Divadle Jesličky, a to:

12. - 14. ZÁŘÍ

3. - 5. ŘÍJNA

24. - 26. ŘÍJNA

Organizační vedoucí:

Klára Jedličková, tel. 605 287 675

Informace rovněž:

Nad'a Gregarová, 495 582 622

Přihlášky s uvedením kontaktů písemně (SAK Impuls, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové), mailem (impulshk.gregarova@worldonline.cz) či telefonicky 495 582 622 do 30. 6. 2002

FEMAD PODĚBRADY DIVADELNÍ TŘEBÍČ 2003 JAK DOPADLI VÝCHODOČEŠI?

DIVADELNÍ SOUBOR ČERNÍ ŠVIHÁCI KOSTELEC NAD ORLICÍ JOSEF TEJKL: AMATÉŘI

- doporučení programové radě Jiráskova Hronova na 2. místě
- Cena Josefu Tejklovi za text hry Amatéri
- Cena DS Černí šviháci Kostelec nad Orlicí za inscenaci hry J. Tejkla Amatéri (s přihlédnutím k výtvarnému řešení scény)

DIVADELNÍ SOUBOR MKS ČERVENÝ KOSTELEC R. FALETT/A.GREGAR: ZELŇAČKA

- doporučení programové radě Jiráskova Hronova na 6. místě
- Cena Jiřímu Kubinovi za roli Glóda v inscenaci hry Zelňačka
- Cena Janu Brožovi za roli Kastlika v inscenaci hry Zelňačka

DIVADELNÍ SOUBOR KRAKONOS VYSOKÉ NAD JIZEROU PETR PÝCHA: REPUBLIKU ZA KONĚ A FOTBAL ...

- doporučení programové radě Jiráskova Hronova na 7. místě
- Čestné uznání Haně Pýchové za návrh scény k inscenaci hry Republiku za koně a fotbal ...
- Cena Petru Pýchovi za text hry Republiku za koně a fotbal ...

DIVADELNÍ SOUBOR PRAKOTA ŘETOVÁ

NEIL SIMON: BILOXI BLUES

- doporučení programové radě Jiráskova Hronova na 9. místě
- Čestné uznání Ondřeji Ryskovi za roli Eugena Morrisa Jeromeho v inscenaci hry Biloxi blues
- Čestné uznání Julii Exnerové za roli Daisy Hannigenové v inscenaci hry Biloxi blues

BLAHOPŘEJEME!!!!

„ZLATÝ TYL“ V DOBRÝCH RUKOU

Ve vysokomýtském divadle byla v úterý 3. prosince před večerní první reprízou místním souborem uvedené hry Jezinky a bezinky malá slavnost. Malá co do rozsahu, velká svým významem. Na návrh VSVD byl pí. Jaroslav Nohejlová předán zástupci Rady VSVD Zlatý odznak Josefa Kajetána Tyla. Význam této události je o to větší, že „Zlatého Tyla“ obdrželo zatím pouze cca 20 amatérských divadelníků v rámci celé republiky.

Na vzniku ocenění se spolu s dalšími organizátory podílelo i naše sdružení. Radě VSVD se podařilo prosadit, aby toto ocenění získávali nejen ti ošlehaní krajskými a celorepublikovými přehlídkami, ale i ti, kteří v rámci svého, byť třeba menšího regionu, se nemalou měrou svou aktivní činností zasloužili o rozkvět kulturního života v místních podmínkách. K těm patří i oslavenkyně.

Jaruška Nohejlová je od r. 1971 v důchodu. Tehdy se vrátila po letech působení v Pardubicích zpět do Vysokého Mýta, kde s amatérským divadlem začínala již jako školačka. Nejdříve vystupovala v estrádách a v r. 1981 se po přemlouvání ujala první režie. Až do loňského roku nastudovala tato, dnes již osmaosmdesátiletá, ale stále svěží paní, na dvacet inscenací vysokomýtského souboru. Jen ty nohy kdyby prý lépe sloužily, režirovala by ještě dalších mnoho let. I tak, když se naskytne možnost dovozu autem, zúčastní se zkoušek a pomůže zkušenostmi a radou.

Po slavnosti zaujala oslavenkyně čestné místo v hledišti, zatímco jeviště se otevřelo jejímu místnímu

souboru, který uvedl v režii pí. Zdeňka Culky hru „Jezinky a bezinky“.

Břeta Lelek

Ještě k vysokomýtským Jezinkám, bezinkám

I když vím, že následující řádky jsou jakoby trochu navíc, nedá mi to, abych je ze sympatie (či nostalgie) ke hře samé, neuvedl. - V programu k inscenaci této Kesselringovy hry, původně nazvané Arsen a staré krajky, uvedené v divadle ABC v dubnu r. 1958, kde titulní role hrály Otylie Beníšková s Natašou Gollovou a Elena Hálová, a v pánských hlavních rolích se střídali Miroslav Horníček s Milošem Kopeckým, píše Jan Werich, že hra vznikla v době, kdy na Broadwayi byly sice hrány mnohé dokonalé hudební komedie, ale daleko delší řadu tvořily „obchodní produkce, ve kterých krev tekla do orchestru, normálního člověka široko daleko neviděti, v každé almarě hysterické kvílení a ze skříňových stojacích hodin vypadne zavražděný notář. A že nejlepší cestou k odstranění takového repertoáru by byla cesta takový repertoár zesměšnit.“ Dále Jan Werich vzpomíná a pokračuje: „Nejsem jenom herec a spisovatel divadelních her, jsem, a to velice rád, v první řadě divák, který si rád zapláče, když je to k pláči a rád se zasměje, když je to k smíchu. Málokdy jsem se tak zasmál jako tehdy a řekl jsem si, že budu-li mít ještě někdy vliv na divadlo, že bych tu hru rád na něm viděl..... Všude ji vítaly salvy smíchu a myslím také, že ji všude brali tak, jak je míněna: jako koště, které má vymést krváky z jeviště.“ Tolik o Jezinkách, bezinkách Jan Werich, před cca padesáti lety.

Jsem daleko od toho hodnotit vysokomýtskou realizaci této hry, domácí publikum se náramně bavilo. Je to však dramaturgický počín. Zdá se, že prapor, nesený paní Nohejlovou, je v tomto směru stále v dobrých rukou.

Břetislav Lelek

KDYŽ TO NIKDO NEUDĚLÁ, UDĚLÁME SI TO SAMI

Kouzelné divadélko Jesličky v Hradci Králové není pouze prostorem, kde se hrají kvalitní "kusy" a právě proto se v něm ráda schází obec příznivců Thálie, ale také se stalo místem k ocenění amatérských divadelníků za jejich výkony, jež v minulém roce předvedli při regionálních přehlídkách ve východních Čechách.

"Scházíme se tady kvůli tomu, abychom se vzájemně ocenili. Když to za nás nikdo neudělá, tak si to uděláme sami," řekl s humorem sobě vlastním Saša Gregar, předseda Volného sdružení východočeských divadelníků a zároveň chefredacteur zpravodaje Divadelní Hromada, těsně předtím, než na černých stěnách po stranách jeviště prezentoval svůj nesporný výtvarný talent při ztvárnění stromeků, symbolů blížících se Vánoc.

Potom už na pódiu defilovali divadelníci, aby převzali své ceny. Zastavme se na okamžik u jedné z nich. Součástí příjemného odpoledne bylo totiž slavnostní udělení Zlatého odznaku J. K. Tyla královéhradeckému režisérovi, autorovi a kritikovi Janu Mertovi za dlouholetý podíl na rozvoji amatérského divadelnictví ve východočeském regionu. "Honza je především člověk, který má nesmírně širokou duši a ani Zlatý Tyl to nemůže docenit," připomenula Mirka Císařová a objala oceněného. Divadelník Merta byl ze zasloužené pocty maličko v rozpacích a skromně poznamenal, že ví o daleko více divadelnících, kteří by si Zlatého Tyla zasloužili. To se také stalo, protože z východních Čech byl už předtím odznak udělen herečkám a režisérkám Jaroslavě Nohejlové z Divadelního souboru ve Vysokém Mýtě a Jarmile Daňkové z Luže.

I když ke každé z divadelních přehlídek, které se v minulém roce konaly, měli odborníci na slovo vzatí příslušný komentář, zastavme se u jedné z nich, jež si za dobu své šestileté existence získala nejen divadelníky, ale také členy poroty. "Přehlídka v Červeném Kostelci je neobyčejně sympatická, a to také kvůli pořadatelům.

Pečou tam totiž vynikající sladké kousky. Žádná přehlídka, jichž se účastním, takové sladké kousky nemá," zasnul se dlouholetý předseda tamní poroty a generální inspektor českého amatérského divadla v jedné osobě Jan Císař. Kromě toho červenokostecký festival považuje po divadelní stránce za velice zajímavý. "Když to tak půjde v tomto duchu dál, tak své místo obhájí a zároveň založí velmi slušnou tradici," myslí si profesor Císař.

Hynek Šnajdar

Jan Merta oceněný Zlatým Tylem

Pozn. red.

Celkem bylo předáno 61 ocenění, která udělily poroty šesti přehlídek, na kterých bylo uvedeno 63 představení. Celou slavnost uzavřelo a všechny přítomné potěšilo Divadlo Jesličky, skupina Emy Zámečnickové, svým představením Tři sestry a jeden prsten.

Díky jim!

VALNÁ HROMADA VOLNÉHO SDRUŽENÍ VÝCHODOČESKÝCH DIVADELNÍKŮ

Sobota 16. února v Divadle Jesličky

Hosté: Jiří Hraše za SČDO, Mgr. Jarmila Šlaisová, ředitelka SAK Impuls

Účast: 43 řádných členů a 5 zástupců kolektivních členů

Po zahájení předsedou Sašou Gregarem byly splněny úvodní formality:

- valná hromada schválila program svého jednání a členy pracovních komisí.

Komise mandátová: Petr Hájek, Karla Dörrová a Daniela Weissová.

Komise návrhová: Josef Tejkl, Lenka Jányšová a Jaroslav Josef.

Komise volební: Pavel Labík, Jan Merta a Jitka Dlábková.

Výroční zpráva Volného sdružení východočeských divadelníků za rok 2002

Opět se schází rok s rokem - jak nepůvodní - loni jsem to psal podobně. Ale je to vlastně nesmysl, nescházejí se přec hory s horami, ale lidé s lidmi a o našem sdružení platí to stejně, konečně VSVD je právě o scházení se...

Takže rada naše sešla se od minulé Valné hromady třikrát - a rokovala o mnohém a pilně - přistoupili jsme např. k celonárodnímu oceňování Zlatým Tylem a předány byly první tři odznaky - do Luže Jarmě Daňkové, do Vysokého Mýta paní Nohejlové a taky Honzovi Mertovi, byly vyměněny členské legitimace VSVD a protože se obnovily smlouvy s profesionálními divadly (Klicperovo, Drak a Východočeské) můžeme na legitimace směle žádat slevy tamto ze vstupného. Zastupovali jsme VSVD na Jiráskově Hronovu ve festivalovém výboru, máme tam i post místopředsedy. Pepík Tejkl byl delegátem VSVD v porotě národní přehlídky Pohárek SČDO a Karla Dörrová v porotě národní přehlídky JEDNOAKTOVEK v Holicích.

A oslavy různé - a jedna zcela mimořádná - Prof. Císař oslavil sedmdesátiny a byl jmenován Generálním inspektorem českého divadla.

A protože VSVD je vlastně od divadla dělání, bylo toho za rok dosti - spolupřáteli jsme Pohárek SČDO - 13 vystoupení, v Červeném Kostelci Amatérské činoherní divadlo - 11 představení, po dlouhé době v Kostelci nad Orlicí Audimafor - 10 představení - (a odtud se *Dům lásky DRED Náchod dostal přes Šrámkův Písek až do Jiráskova Hronova*), regionální Loutkářská přehlídka v Jesličkách - 16 představení - a *SLON svitavského „Cečka“ taky do Hronova, ale přes Chručim*. A loni tolik slavné DNO z Hradce Králové mělo vlastní den v Divadle Drak v rámci festivalu Divadlo evropských regionů, další vlastní den v Divadle Na zábradlí v rámci Next wave, oslavo Bábkářskou Bánskou Bystřici a dostalo Cenu Divadelních novin a Sazky, pro-

stě jsou v balíku.

Na Wolkrův Prostějov soutěžilo 5 souborů a regionální Dětská scéna měla 17 představení - potvrdila se trvale vysoká úroveň vedoucích Evy Sychrové, Olgy Strnadové, Emy Zámečnickové, Romany Hlubučkové, jejichž představení šla do Trutnova. Taký na přehlídce venkovského divadla jsme se podíleli, byla se čtyřmi soubory v Jaroměři, protože v Dolanech nemohli a příště bude v Miletíně, protože tam mohou. A Štronzo v Moravské Třebové krásné s činíkem uzemným a Dospělí dětem v Havlíčkově Brodě, ale tam už jen tak na okraj, protože se tato přehlídka víc a víc snoubí s krajem Vysočina, kde na to mají svoje názory...

Takže na naše konto 8 vesměs postupových regionálních přehlídek, na nichž sehráno 81 představení. A v sobotu 7. prosince na slavnostním cenění předáno 65 diplomů za různá umění.

Čas hrozně letí, loni již třetí OPEN Air Program při mezinárodním královéhradeckém festivalu v naší gesci. Uvedli jsme na padesát představení v deseti dnech, hrálo 37 souborů z celé republiky, amatéři, profesionálové, pro děti, i kabarety v nočních hodinách...

I vzdělávání pokračovalo zdárně a se zájmem: ukončena Scénografická dílna, která vypustila 12 absolventů (měli také na Open Air výstavu v Městské hudební síni - škoda, že trochu stranou zájmu publika), od září do prosince 4 víkendové lekce hlasové výchovy (26 frekventantů) a velký ohlas měl seminář o scénickém svícení v červnu v Hronově (s brněnským osvětlovacím guru, Vaškem Müllerem). Ve stejném termínu v roce 2003 budeme pokračovat. A na Jiráskově Hronově opět péčí Karly Dörrové seminář se Sergejem Fedotovem. Letos v lednu byl zahájen cyklus „Alternativa po staročesku“, takové setkávání s Markem Zákosteleckým (scénografem Divadla Drak) a Matějem Šefrnou (loutkářem, básníkem a hudebním skladatelem) - o tom, jak dělat divadlo „jinak“. A na podzim chystáme dlouhodobý seminář pro režiséry školního, tedy dětského a studentského divadla.

Státoprávní uspořádání nové se projevilo i na naší organizaci. Už jsme se dotkli Havlíčkova Brodu - kamarádi tam jako členové VSVD zůstávají, ale zbytek Vysočina je pohlcuje po svém, na Pardubicku, přesněji v Ústí n. O. si přehlídka Zlom vaz vydobyla krajské postavení a přivínuje činohru z této oblasti pro postupy do Třebíče, podobně Liberecko má svou novou roli. Což ovšem nic nemění na tom, že členská základna naše zůstává stejná, přibýly dokonce dva kolektivní členové (soubory z Třeběchovic a Meziměstí) a několik individuálních.

Důležitá je pro nás dohoda mezi Impulsem, který se stal 1.1. 2003 krajským zařízením a Oddělením kultur-

ních služeb Krajské knihovny v Pardubicích, což je pandán k Impulsu v sousedním kraji. Dohoda obsahuje společný podíl organizační a finanční na přehlídkách pro soubory a jednotlivce obou krajů (regionální loutkářské, mladého netradičního divadla a divadla poezie a dětských souborů všeho druhu s postupy na Chrudim, Písek, Náchod, Prostějov a Trutnov. Jen činoherní přehlídky s postupy pro Třebíč nejsou zařazeny, každý kraj má své vlastní.

Rádi bychom také seznámili ctěnou valnou hromadu s návrhy Rady VSVD na ocenění Zlatým Tylem v roce 2003 – navrhujeme Josefa Mlejníka, nestora českého divadla pro děti, autora teoretických prací i her pro děti, režiséra a pedagoga z Vysokého Mýta, dále Antonína Lauterbacha z Chlumce nad Cidlinou, loni devadesátníka, zakladatele jednoho z nejstarších ochotnických festivalů v Čechách, Klicperova Chlumce, herce, režiséra, dramatika a konečně Jiřího Kubinu z Červeného Kostelce, netřeba dokládat curriculum vitae...

Na cenu ministra kultury ČR rada znovu předkládá svůj loňský návrh, tedy jméno Alexandra Gregara.

A jak jsme si vedli finančně – dobře! Uslyšíte ve finanční zprávě Je ovšem třeba dodat, že kdo se stará, má – uspěli jsme s žádostmi o granty a např. Český literární fond nám přispěl 30 tisíc na Hromadu, Ministerstvo kultury nám na projekty vzdělávací a přehlídkové poskytlo 80 tisíc, město Hradec Králové 23 tisíce a k tomu nám ještě svěřilo 150 tisíc jako účelový grant na Open Air festival. Díky činnosti pro Impuls a dalším se nám běžný účet za rok zvýšil o 74 076, 16 Kč.

Na rok 2003 jsme si podali žádosti o granty na MK ČR: na metodickou pomoc a vydávání Hromady ve výši 70 000,- Kč, na regionální postupové přehlídky mladého divadla a loutky ve výši 55 000,- Kč, prostřednictvím DS Miletín na venkovskou přehlídku 20 000,- Kč prostřednictvím Divadla Jesličky na aktivity dětí a mládeže 75 000,- Kč, prostřednictvím Impulsu na Červený Kostelec 25 000,- Kč. Pozn. v grantové komisi ministerstva nahradila Honzu Mertu a zastupuje VSVD Nadě Gregarová a je tam dokonce předsedkyní...

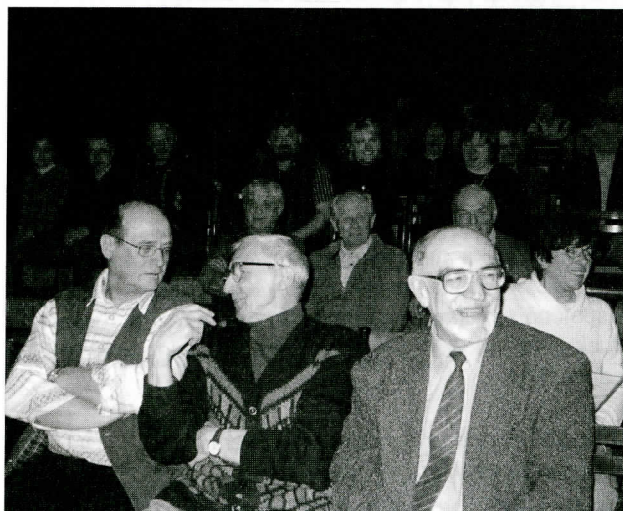
Požádali jsme opět Nadaci ČLF o grant na Hromadu 30 000,- Kč a konečně město Hradec Králové již schválilo naše žádosti o granty na regionální kolo Dětské scény a regionální loutkářskou přehlídku, celkem za 23 tis. Kč, v rozpočtu města je opět 150 tis. Kč na Open Air program při mezinárodním divadelním festivalu v HK, které smluvně utratíme. V únoru vypisuje granty Krajský úřad a VSVD odešle žádosti na všechny celokrajské aktivity.

Pokud by snad v přehledu činnosti něco scházelo, omlouvám se za svou paměť. Všechno podstatné však najdete ve třech Hromadách, které jsme vydali - s úsilím vlastní redakční radě. Scházela se opět u nás doma, pekla se pizza, pilo červené a vedly se řeči. Nakonec jsme postoupili o dalších 181 stranu. Jménem chefredactura Vám děkuji, kolegové spolupracovníci, Honzo Merto, Karlo Dörrová, Mirko Císařová, Pepíku Tejkle, Břeťo Lelku, Alenko Exnarová a moje milá Nadě, co to píšeš, přepisuješ, pečeš pizzu, vymýšlíš a sháníš vůbec Hromadu dohromady.

A na závěr ještě pár slov o naší Radě VSVD. Byť se

zdá, že je to orgán nezvladatelný neb čítá přes dvacet hlav, sedm lidí se tak ještě prý domluví, projeví se jako orgán dělný a spravedlivý. Vždycky nás bylo více než sedm, co dím, více než patnáct vždycky a víc než rada to byl takový parlament či sněmovna – na rozdíl od našich politiků se tam však nikdo na nikoho nevytahoval, na místo prezidenta si zuby nebrousil, protože každý ví, že jakákoliv funkce jest úlohou převozníkovou z pohádky o Třech zlatých vlasech... Jen málokdo nemohl přijet na některé ze tří setkání, většinou jen kvůli chorobě nebo nesjízdnosti nebo kvůli divadlu.

Dnes končí roční volební období a dovolte mi, abych jako odstupující předseda odstupujícím členům Rady VSVD poděkoval. Zvláště těm, kteří z nejrůznějších zdravotních a osobních důvodů nemohli už přijmout další kandidaturu – především Janě Albrechtové, která tak krásně psala stínové zápisy a teď se musí dlouhodobě kurýrovat, Martě Hermanové z Havlíčkova Brodu, kterou taky pozlobilo chození, Zině Rýgrové a Aleně Rodrové, které v Trutnově mají práce nadhlahu s dětskými scénami apod., a konečně Lubošovi Capouškovi a Monice Králové, kteří mají své důvody... Zato Vám pro dnešní volbu chceme nabídnout nové adepty členství v našem radním sboru, pana Miloslava Hýbnera z Miletína, Jana Linhartu z Náchoda, Milana Pergera z Kostelce nad Orlicí a Pavla Švorčíka z Úpice. Ostatní potvrdili svůj zájem zastupovat svá místa v radě a domnívám se, že je to tak dobře. Jsou na volebním lístku a budou předmětem Vaší volby.

Revizní komise: pánové Labík, Merta, Lelek

Úplně na závěr mi dovolte, abych poděkoval všem našim příznivcům a spolupracovníkům - pořadatelům přehlídek a představitelům obcí, kde se konají, sponzorům různým, porotcům a lektorům našich vzdělávacích školiček, Impulsu, bez jehož organizační spolupráce bychom byli poloviční, Krajskému úřadu, který nevytil impulzivní dítě s vaničkou zákona o krajích a konečně abych poděkoval své ženě Nadě, která o tom všem ví své.

Alexandr Gregar, t.č. předseda VSVD

Zpráva o finančním hospodaření VSVD v roce 2002

1. Počáteční stav majetku
(r. 2002 navazuje na konečné stavy r. 2001),
tj.: hotovost v pokladně činila 6 566, 20
zůstatek na běžném účtu u UB 119 981, 56

Zůstatek r. 2002

hotovost v pokladně 1 452, 60
Běžný účet u Union Banky 199 171, 32

2. Příjmy

Celková výše příjmů v r. 2002 367 015, 56
z toho
- členské příspěvky 21 570, -
- příjem z darů a dotací 253 000, -
MK ČR 80 000
MmHK 173 000
- ze sdružených prostředků Impulsu 42 625, -
- fa č.2 za organ. a odbornou spolupráci 48 700, -
- úroky z BÚ u UB za r. 2002 112, 56

3. Výdaje

Celková výše výdajů v r. 2002 292 939, 40
z toho
- SČDO Praha – podíl nákl. „Zlatý Tyl“ 3 500, -
- provozní režie sdružení 6 439, 40
- vyúčtování dotací 283 000, -
(včetně dotace 30 000 Kč z r.2001
od ŠLF na Hromadu)

4. Hospodářský výsledek

Příjmy v r. 2002 převýšily výdaje
+ 74 076, 16 Kč

Jako pohledávka zůstává nezaplacená vystavená faktura č.1/02 SČDO Praha ve výši 3000,- Kč. Jedná se o náklady spojené s vysláním porotců do porot národních přehlídek „Pohárek 2002“ a „Přehlídka jednoaktovek“ ve sjednané výši.

Pozn. red. Abychom nenechali na spráteleném SČDO černý puntík, dluh byl již vyrovnán!

Zprávu předkládá: Karla Dörrová, hospodář VSVD
Schválil: Jan Merta, Pavel Labík a Břetislav Lelek, členové revizní komise

Zpráva revizní komise

Dne 12. února 2003 provedla revizní komise ve složení Pavel Labík, Jan Merta a Břetislav Lelek kontrolu vedení účetnictví VSVD za období roku 2002 a konstatuje:

Údaje peněžního deníku odpovídají předloženým příjmovým a výdajovým dokladům, jakož i výpisům z účtů. Těmto údajům odpovídají i zůstatky hotovosti v pokladně i na bankovním účtu Unionbanky, které byly rovněž zkontrolovány. Jednotlivé doklady jsou řazeny

chronologicky, odděleně číslovány výdajové a příjmové doklady, a zvláště i výpisy z účtu. Doklady jsou potvrzovány předsedou VSVD. Komise přepočítala i správnost součtů a převodů jednotlivých sloupců v peněžním deníku a ani zde neshledala žádné nedostatky. Požádala hospodářku o vysvětlení vyúčtování dotace z roku 2001 od Českého literárního fondu na Hromadu, která je vykazována ve výdajích sdružení roku 2002. I zde shledala postup vyúčtování za správný. Nebylo kontrolováno vyúčtování grantů poskytnutých na schválené akce VSVD, neboť jej provádí Impuls, který vydanou částku celkově za každou akci fakturuje VSVD. Doklady spojené s těmito výdaji jsou tak předmětem účetnictví Impulsu a podléhají kontrolám prováděným v této instituci jí nadřízenými orgány.

Vzhledem ke značné skoro čtyřměsíční prodlevě ze strany SČDO v případě zaplacení naší pohledávky, doporučuje revizní komise vedení Rady VSVD kontaktovat v tomto smyslu uvedenou organizaci.

Dovolte nám, abychom vyjádřili Karle Dörrově poděkování za vedení účetnictví VSVD v minulém roce a zároveň Radě VSVD za období roku 2002 udělujeme absolutorium.

Pavel Labík, Břetislav Lelek, Jan Merta

Zpráva o stavu členstva

K 1. 7. 2002 byly vydány nové členské legitimace 140 individuálním členům a 13 kolektivním členům. Od té doby do konce roku 2002 se členy VSVD stali Vlasta Kyselová a Jiří Zahálka. Od počátku roku 2003 do 15. února – dne konání Valné hromady VSVD - kolektivní členství obnovily soubory Symposion Třebechovice aj. K. Tyl Meziměstí. Řádnými individuálními členy se stali Jan Linhart z Náchoda, Milan Perger z Kostelce nad Orlicí, Pavel Švorčík z Úpice, Jan Kráčmer z Vamberka a Milan Lánský z Miletína.

Naše nové členy srdečně vítáme. Stav k 15. 2. 2003 je tedy 147 individuálních členů a 15 kolektivních.

Předkládá tajemnice VSVD N. Gregarová

Zpráva volební komise

Hlasovací lístky obdrželi všichni přítomní členové VSVD s tím, že soubory, které mají kolektivní členství, využily práva za své přítomné i nepřítomné členy na valné hromadě hlasovat celkem 3 hlasovacími lístky.

Odevzdáno bylo 58 platných hlasovacích lístků. Plný počet 58 hlasů obdrželo 16 z 19 navrhovaných členů Rady VSVD a všichni navrhovaní 3 členové revizní komise. Pouze jeden kandidát na člena Rady VSVD obdržel 56 hlasů a dva členové 57 hlasů.

Všichni navrhovaní členové Rady VSVD a revizní komise byli zvoleni naprostou většinou přítomných.

RADA VSVD, zvolená Valnou hromadou
16. února 2003

František ŠTIBOR	Havlíčkův Brod
Miroslava CÍSAŘOVÁ	Hradec Králové
Alexandr GREGAR, předseda	Hradec Králové
Nad'a GREGAROVÁ, tajemnice	Hradec Králové
Josef TEJKL, místopředseda	Malá Ledská
Alena KAŠPAROVÁ	Chrudim
Miloslav HYBNER	Miletín
Karla DÖRROVÁ, pokladnice	Jaroměř
Jan LINHART	Náchod
Petr KOUBA	Pardubice
Milan PERGER	Kostelec n/Orlicí
Petr HAKEN	Turnov
Petr ZÁRUBA	Turnov
Jiří POŠEPNÝ	Vysoké n/Jizerou
Heidemarie SEKÁČOVÁ	Staré Město
Blanka ŠEFRNOVÁ	Svitavy
Pavel ŠVORČÍK	Úpice
Petr HÁJEK	Ústí nad Orlicí
Martin MALÍNEK	Ústí nad Orlicí

REVIZNÍ KOMISE, zvolená Valnou hromadou VSVD
dne 16. února

Břetislav LELEK	Hradec Králové
Jan MERTA	Hradec Králové
Pavel LABÍK	Červený Kostelec

USNESENÍ VALNÉ HROMADY VSVD,
která se konala dne 15. února 2003 v divadle Jesličky
v Hradci Králové za účasti 43 řádných členů a 5 zástupců kolektivních členů.

Valná hromada členů VSVD

- bere na vědomí:

- výroční zprávu předsedy Alexandra Gregara o činnosti VSVD v roce 2002
- zprávu hospodářky Karly Dörrové o hospodaření v roce 2002
- zprávu tajemnice Nadi Gregarové o stavu členstva
- zprávu předsedy revizní komise Břetislava Leleka o správnosti a kvalitě hospodaření a vedení účtů

- potvrzuje

- - výsledky voleb do orgánů VSVD pro období do další valné hromady dle Stanov VSVD, a to
- a) rada VSVD ve složení František Štibor (okr. Havlíčkův Brod), Mírka Císařová, Alexandr Gregar, Nad'a Gregarová, Josef Tejkl, (okr. Hradec Králové), Alena Kašparová, (okr. Chrudim), Miloslav Hybner (okr. Jičín), Karla Dörrová, Jan Linhart (okr. Náchod), Petr Kouba (okr. Pardubice), Milan Perger (okr.

Rychnov nad Kněžnou), Petr Haken, Jiří Poslušný, Petr Záruba (okr. Semily), Blanka Šefrnová, Heidemarie Sekáčová (okr. Svitavy) Pavel Švorčík (okr. Trutnov), Petr Hájek, Martin Malínek, (okr. Ústí nad Orlicí).

- b) revizní komise ve složení: Břetislav Lelek, Pavel Labík, Jan Merta,

- schvaluje

- program VSVD pro rok 2003
- návrh na udělení Zlatého Tyla v r. 2003 Josefu Mlejnkovi (Vysoké Mýto), Antonínu Lauterbachovi (Chlumec nad Cidlinou), Jiřímu Kubinovi (Červený Kostelec), manželům Hejralovým (Vysoké nad Jizerou)
- návrh Alexandra Gregara na Cenu MK ČR za rok 2002 (prolongace návrhu z roku 2002) za dlouhodobé působení v oblasti amatérského divadla.
- návrh na ustavení Východočeského amatérského pantheonu

- ukládá:

- a) radě VSVD zvolit ze svého středu předsedu, jednatele a pokladníka
- b) revizní komisi VSVD zvolit ze svého středu předsedu RK,
- c) radě VSVD zajistit agendu a činnost VSVD a redakční rady Hromady a vypracovat rozpočet sdružení s přihlédnutím k výsledkům grantových soutěží
- d) členům Rady tlumočit organizátorům Jiráskova Hronova názory členů VSVD na organizaci této přehlídky
- e) zřídit na webových stránkách VSVD chat pro komunikaci

Za správnost:

Mgr. Alexandr Gregar, předseda VSVD

MLÁDÍ POTĚŠILO

Bývá už tradicí a dobrým zvykem, že Valná hromada VSVD mívá mimo své „ouřední“ části i další, doplnkovou, pro potěchu divadelního srdce svých členů. Už jsme tak viděli řadu pěkných představení. Zdá se mi, že letošní řešení bylo při vši zdánlivé skromnosti řešením nesmírně šťastným. Pokud není divadelní srdce příliš okoralé, nebo nedej bože snad příliš zahleděné samo do sebe, musí přece pookřát při pohledu na divadelní pokusy těch začínajících divadelních soupeřníků. Že divadelní postupy nastupující divadelní generace nejsou vůbec zanedbatelné, nás přesvědčila dvě představení, která organizátoři Valné hromady letos pozvali. Žákyním ZUŠ v Chlumci nad Cidlinou – Petře Hlubučkové a Aleně Popelkové se pod vedením Romany Hlubučkové (Romanko, to jsem si nemyslela, když jsem Tě jako usměvavou, nesmělou dívčinku poznala, že z Tebe bude takový úctyhodný pedagog!) podařilo na textu Jana Wericha Lakomá Barka vytvořit představení vtipné, vypointované, zábavné a osobité. Děvčata tak činila s chutí, temperamentem a hereckou přirozeností a bylo milo se na ně dívat. Mirka Venclová z Divadla Jesličky se pokusila pod vedením Jolany Brannyové probudit naše smysly realizací indické pohádky Tygr, mnich a šakal, strom, kráva a cesta a Mirka. Rozhodně se jí to pomocí tajemného pláště, skrývajících mnohá překvapení dařilo. Podnětů na téma, co je divadelní fantazie, tu byla celá řada. Celý ten plán práce s předměty a loutkou byl koncipován na úrovni až profesionální, až jsem s jistými obavami Mirku sledovala, zda ho naplní potřebnou hereckou suverenitou a lehkostí, kterou to vyžaduje. Musím říci, že si poradila a tam, kde by snad škobrtla, zvládla to svým půvabem a bezprostředností. Doufám, že účastníky Valné hromady VSVD obě představení stejně jako mě naplnila nadějí, že půjde-li to takhle, pak je o budoucnost amatérského divadla dobře postaráno. Toto vědomí jistě přispělo i k dobré náladě, se kterou se účastníci setkání rozjížděli.

Mirka Císařová

PŘEDSTAVUJEME OCENĚNÉ ZLATÝM ODZNAKEM J.K.TYLA PRO ROK 2003

ANTONÍN LAUTERBACH, /1912/

Pedagog, spisovatel a divadelník, zakladatel tradiční divadelní přehlídky Klicperův Chlumec, která má za sebou již 55 ročníků.

Světlem divadla zcela uchvácen a bezvýhradně nadšen, jak o tom svědčí jeho vlastní slova: „...skryt za horizontem, okouzlen hrou světla, pestrostí kostýmů, krásných dekorací i vůní šminek, jsem úplně propadal strhujícímu kouzlu divadla, které mě vzalo za srdce. I když se mi tento životní sen nespínil, u divadla jsem přesto zůstal aspoň jako jeho oddaný ochotník.“

Hojná je i Lauterbachova publikační činnost.

V Hromadě č. 35/2002 je Antonínu Lauterbachovi věnován obsáhlý článek na stranách 42 – 43.

JOSEF MLEJNEK, čestný člen VSVD /1921/

Učitel ZŠ a ZUŠ z Vysokého Mýta, za celoživotní průkopnické, realizační i literární dílo v oblasti tvořivé a výchovné práce s dětmi prostředky tvořivé dramatiky.

Josef Mlejnek věnoval celý svůj život tvořivé divadelní práci s dětmi v oblasti mimoškolní výchovy v rámci ZUŠ. Patří k těm lidem, kteří zasvětili život hledání a poznávání nových souvislostí v oboru, který si zvolili a neúnavně je přivádějí do praxe a neustále činorodě posouvají pokrok v oboru směrem kupředu. Během svého hledání napsal, vydal a přeložil řadu divadelních her pro dětské soubory, které realizoval nejen ve své praxi, ale které byly využívány i jinými soubory. Napsal velké množství článků v odborných časopisech a vydal i několik publikací, ve kterých shrnoval své zkušenosti. Mimo jiných v knížce Dětská tvořivá hra z roku 1981 a v jejím druhém upraveném vydání z roku 1997. Byl dlouholetým členem redakční rady Mladé scény, členem poradních sborů, iniciátorem i organizátorem krajských i mezikrajskových přehlídek, člen porot. Nezastupitelná je i jeho činnost v oblasti činoherního divadla pro děti i jeho občasná režisérská činnost u dospělých činoherních souborů. Se svým dětským souborem vystupoval na řadě národních přehlídek v Kaplici, Šrámkově Písku, Hronově i v rakouském Lambrechtu. Je výraznou, nepřehlédnutelnou osobností dětské tvořivé dramatiky. Patřil vždy k jejím špičkám.

Jan Merta

JIRÍ KUBINA /1933/

Dlouholetý člen Divadelního souboru v Červeném Kostelci a hostující člen Divadelního souboru v Hronově a Náchodě. Od svých 6-ti let hraje aktivně divadlo a od roku 1958 režisuje.

Na léta svého působení v červenokosteleckém souboru vytvořil řadu vynikajících rolí, za které byl oceněn na krajských, regionálních, národních a celostátních přehlídkách. Jako herec hostuje v Hronově a v Náchodě. S hronovským souborem Seniorů s hrami „Košťáničci“ a „Klubkův sen“ reprezentoval naši republiku v Německu 4x, Rakousku, Anglii a Itálii. S tímto souborem se hrou A.P. Čechova „Medvěd“ reprezentoval v Polsku, Itálii, Belgii, 6x v Německu, Rakousku, Švýcarsku, Anglii a v Japonsku.

V Červeném Kostelci několik let vedl se svojí manželkou dětský divadelní kroužek při Základní škole. Za tuto práci byl oceněn v r. 1984 „Čestným uznáním Okresní oborové sekce pro divadlo“. Je dlouholetým členem divadelního výboru. V letošním roce oslaví jubileum 70-ti let.

O Jirím Kubinovi se více můžete dočíst v Hromadě č. 22/1998 na str. 36-37. Pod názvem „Hercem nejenom z boží milosti“ napsali Jan a Mirka Císařovi.

JOSEF A MARIE HEJRALOVI /1926,27/

Oba již oslavili hezké životní jubileum – 75 let. Oba jsou dodnes pojmem v ochotnickém divadle. Patří k těm nejlepším, kteří v divadelním spolku Krakonoš působili.

Josef neboli Pepča v divadelní budově Krakonoš vyrůstal od svých pěti let, jeho rodiče Josef a Františka tu domovníčili. Snad proto zná v divadle každý kout, není mu cizí nic, co s divadlem souvisí. Časem převzal i s manželkou starost o budovu, v níž tráví a tráví nespočet hodin. Ať to je úklid, stavba scény, zařazování do archivu, přebírání kostýmů, divadelní zkoušky, příprava loutkových představení, dozor při akcích či ukládání kabátů do šatny. Vypsat všechny role, které odehrál na vysockých i jiných divadelních prknech, snad už ani není možné, ale stovka jich určitě je. Vždycky jeho postavy byly špičkově odvedené, ať vedlejší nebo hlavní. Namátkou z posledních let připomeňme Bulfinka z Louky zelené, Katzelmachra z C.K. polního maršálka, nepravou tetu z Charleyovy tety, Šiloka z Komedije vo židoj Šilokoj, Josefa z Betlémské hvězdy, profesora z Únosu Sabinek, pohřebáka Karla Karla z Domu na nebesích, pana učitelského z Potopy světa, kostelníka z Dalskabátů a zatím poslední roli, oceněnou na národní přehlídce, vypravěče z „Ošklivky“. Všem dal svůj um, svoji lidskost, své ojedinělé „já“. Těžko najdete mezi ochotníky herce takových kvalit, s takovou šíří rolí, ale také s takovou pokorou a skromností, skloubenou s láskou k divadlu.

A nemůžeme zapomenout, že po dlouhá léta byl stejně jako jeho žena Marie duší loutkového divadla (hrál a hraje – dnes pod vedením vnuka, režisoval, stavěl scény i loutky). Celý jeho život kromě divadla provázela hudba, vystupoval s džezovou kapelou (na saxofon, Marie pak byla velmi dobrá pianistka), s dechovkou a je snad

nejdéle hrajícím varhaníkem, celých 58 let. A jen na okraj, 35 let stál v čele divadelního souboru, později spolku Krakonoš ve Vysokém nad Jizerou.

Marie, Mařenka, teta, tak ji mnozí nazývali dlouhá léta, pochází z Roprachtic, kousek od Vysokého, tam zkusila první divadelní role. Ještě před sňatkem se zapojila do vysockého a od té doby vytvořila nejednu zajímavou roli. Poměrně brzo přešla do životní role – role režisérky. Spolu s manželem přinesli na vysocké jeviště nové režijní postupy a začali éru úspěšných her se zpěvy. Dodnes diváci vzpomínají na C.K. polního maršálka, Louku zelenou, Nejlip je u nás, Nazdar, tati, Komediji vo Šilokoj a další inscenace. Marie, Maruška měla organizační schopnosti, ty využila pro svoji práci ve Svazu českých divadelních ochotníků. Svůj zájem o historii divadla a Vysocka vůbec dovedla předat v besedách pro návštěvníky, ráda s nimi chodila po divadelní stezce a šířila tak povědomí o divadle. Celé širé okolí si pamatuje vystoupení s poudačkami, písničkami a kouzelníkem, na kterých se podílela. Dodnes mnoha návštěvníkům zní její jasný hlas, když se Slávkou se loučily o přehlídce písničkou „Tam na horách...“.

Přehlídka – té oba obětovali kus života. Však také stáli u jejího zrodu a byli to oni, kdo tehdejšímu Ústavu pro kulturně výchovnou činnost nabídli místo s nejstarší ochotnickou tradicí, divadlem a obětavou partou lidí pro národní přehlídky venkovských divadelních souborů – dnes Krakonošův divadelní podzim. Čas ukrajuje všem stejně. Všem ale není dopřáno užívat si ve zdraví i zralého věku. Pepa Hejral starší, doživotně čestný starosta spolku, je i dnes známý vzpřímenou postavou, krácející den co den z domu okolo kostela do divadla. Obětavě se po celý den stará o svou ženu, upoutanou na lůžko. Oběma však zůstávají nádherné společné vzpomínky na to, co v divadle prožili.

Jiří Pošepný

**RECEPT
NA MLÁDÍ – DIVADLO**

Z předání Zlatého odznaku J. K. Tyla
panu Antonínu Lauterbachovi

Ve čtvrtek 24. dubna mě požádala Nad'a, zda bych nešla za Impuls předat Zlatého Tyla panu Lauterbachovi do Chlumce nad Cidlinou. Kdo je Tyl samozřejmě ví snad každé malé dítě, které může hrdě říkat: „Jsem Čech“! Ale Zlatý Tyl? Styděla jsem se a bohužel nevěděla. O to milejší a krásnější bylo mé nové poznání.

Pátek 25. dubna - Chlumec nad Cidlinou. Obyčejná sokolovna jako každá jiná, jenom osoby do ní vstupující nemají sportovní oděv a atmosféra si nijak nezadá s napjatým očekáváním před sportovním kláním. Ale samozřejmě, vždyť představení divadelní hry „Tululum“ v nastudování místního ochotnického spolku je důvodem k proměně nálad a oblečení chlumceckých a samozřejmě i sálu Sokolovny v hlediště a jeviště, dvou tak magických míst pro diváka i herce. Úderem sedmé hodiny zaplněné hlediště očekává zvednutí opony. Opona se však jenom malinko poodhrmula a na forbínu vstupuje

pan Lauterbach v doprovodu třech zcela neznámých osob - Jana Merty, Břetislava Lelka (oba členové VSVD) a Jany Neugebauerové (Impuls HK) a zástupce Městského úřadu v Chlumci nad Cidlinou, který všem přítomným, nic nechápajícím divákům, objasnil naši přítomnost. Nejvyšší vyznamenání jaké může divadelník - amatér získat, Zlatý Tyl, právě dorazilo do Chlumce nad Cidlinou a za celoživotní přínos pro ochotnické divadlo bylo ctí nám „třem neznámým“ předat jej právě panu Lauterbachovi, který v loňském roce oslavil 90. narozeniny. Obdivuhodné!!! Myslím, že bych těch vykřičníků měla několik přidat, protože takovou vitalitu, životní postoj, názory na dění nejen v divadle, ale i v okolním světě by mohl mnohý z nás závidět. A věřte, že já záviděla.

Jan Merta velice krásně hovořil o vyznamenání a po vlastním slavnostním aktu - předání diplomu, zlatého odznaku Tyla a kytičky, ovace z hlediště nebrali konce. Trvalo hodně dlouho než se dojatý pan Lauterbach dostal ke slovu, aby vyjádřil slovy svoji radost z vyznamenání. Velice krásně se vyznal ze své celoživotní lásky k divadlu, která vyvrcholila právě udělením Zlatého Tyla. Ale samozřejmě, že láska trvá a nekončí, jak nezapomněl poznamenat, a jak už mnohokrát se klaněl a dě-

koval divákům, protože bez nich není divadlo divadlem. Stojící hlediště dlouhým potleskem gratulovalo svému Zlatému Tylovi, který pro něj udělal tolik krásného.

A protože ihned začalo představení, museli si všichni, kteří chtěli osobně gratulovat, počkat až do přestávky. Hlavně jeho početná rodina, která obklopila svého tatínka, dědečka, strýce... Kolovala krabička s odznakem, diplom byl nejčtenější tiskovina v Chlumci a okolí.

Po představení se ještě ke gratulantům připojili protagonisté hry „Ťulum“ a přivedli si svého oslavence mezi sebe na jeviště při děkovačce. Myslím, že sokolovna v Chlumci nad Cidlinou nepamatuje, aby během jednoho večera dvakrát stálo tleskající hlediště. A tak tímto pohledem na své diváky se klanějící pan Lauterbach pro dnešní večer loučil s prkny, která znamenají svět. Ale určitě ne na dlouho. V zákulisí nám totiž prozradil své

plány do budoucna a nadšeně vyprávěl o současné práci pro divadlo - archivu a hlavně prozradil svůj recept na mládež - divadlo.

Milý pane Lauterbachu, přeji Vám z celého srdce hodně zdraví, zachovejte si svoji vitalitu a elán (určitě jsem si kousek té správné nálady od Vás odnesla, doufám že prominete, ale nebyla to krádež, jenom jsem využila Vašeho daru rozdávat).

Vážení divadelníci, teď už vím, co je to Zlatý Tyl a jestli celá rodina Zlatých Tylů je přesně taková jako její nový člen - gratuluji! Přeji Vám všem, abyste se všichni postupně stali jeho rodinnými příslušníky.

Jana Neugebauerová

Nová Rada VSVD se sešla v dubnu

A poprvé (historicky) byla „výjezdní“, dnes je to taková móda - ovšem příjemná! Miletské modlitbičky a jiné pokroutky sladké doprovázely třídní přehlídku venkovského divadla, na něž se do této malé krásné obce nad Hořicemi sjelo sedm souborů. Ochutnali i naši radní, kterých se ovšem sjelo nemnoho, jen devět, ostatní s omluvou. Ono se totiž v tu sobotu i jinde hrálo nebo zkoušelo. A co projednáno?

Konstatováno, že rada splnila úkol z valné hromady - návrhy na udělení Zlatého Tyla byly podány a komise pro udělování je v Praze ZT dne 15. dubna je schválila - Antonínu Lauterbachovi (nar. 2. září 1912) za celoživotní věrnost ochotnickému divadlu a vybudování významné divadelní tradice v Chlumci nad Cidlinou, odznak byl předán již v dubnu. Zlatého Tyla předáme i vysokomýtskému Josefu Mlejnkovi (nar. 8. 11. 1921) za celoživotní průkopnické, realizační i literární dílo v oblasti tvorivě a výchovné práce s dětmi. A konečně červenokosteleckému Jiřímu Kubinovi (nar. 17. července 1933) za celoživotní věrnost ochotnickému divadlu a vynikající uplatnění hereckého talentu. Komisi jsme předložili také návrh na udělení ZT manželům Hejralovým, ale odznak jim bude udělen z našeho podnětu na návrh SČDO a bude jim předán zástupci obou občanských sdružení.

Rada VSVD zvolila i nového zástupce do komise pro Zlaté Tyl, bude to Mirka Císařová, protože to má z Prahy a Unhoště nejbliž. A taky byla z rozhodnutí Valné hromady zaslána prolongace návrhu A. Gregara na cenu MK ČR.

Na projednání podkladů k diskusi o JH, který připravila Mirka Císařová, nebylo mnoho času, proto je tiskneme na jiném místě a otevíráme též diskusi na webových stránkách vsvd.webpark.cz.

Zabývali jsme se i úpravou Zásad pro nominaci inscenací na přehlídky. Jsou přece jen některé jiné skutečnosti spojené s novým krajským zřízením, materiál bude připraven až pro podzimní jednání rady tak, aby mohl být součástí vyhlášení soutěží pro rok 2004.

Bohužel musíme konstatovat, že nás, jako mnoho jiných, poznamenal krach Union banky, který si z našeho účtu 200 000 něco nenahraditelně odloupnul (asi 20 tis.). Tak to v Českých zemích chodí... Tak jsme založili účet u České spořitelny a tam převedli všechny své pe-

níže a granty nové. Na rok 2003 - od ministerstva kultury ČR, od města Hradec Králové, od Krajského úřadu a Českého literárního fondu na naše aktivity (na metodickou pomoc, na vydávání Hromady, na regionální postupové přehlídky mladého a loutkového divadla, na přehlídku venkovských divadel, na tvořivé aktivity dětí a mládeže, na regionální přehlídku činoherního divadla v Č. Kostelci a regionální kolo Dětské scény, na Open air program v Hradci Králové apod.) - získali jsme celkem 573 000 Kč. Protože jsme psali jsme granty na všechny strany! U příležitosti našeho loučení s Union bankou Vám buď byly nebo ještě budou zaslány složenky na členské příspěvky - na nový účet.

Nad'a Gregarová informovala radu o přehlídkách, na nichž máme jako VSVD, pokud je přímo nespoluorganizujeme, nějaký svůj podíl. Přehlídkový maratón začal 18. ledna v Hradci Králové v Jesličkách Oblastním kolem soutěže monologů a dialogů a divadla jednoho herce (18 vystoupení). Pokračoval 28. února - 2. března Modrým kocourem v Turnově - Regionální přehlídkou mladého a netradičního divadla, 7. - 9. března byla v Lomnici nad Popelkou Regionální postupová přehlídka divadelních ochotnických souborů Jizerské oblasti, 14. - 16. března AUDIMAFOR aneb Kostelecký kostlivec v Kostelci nad Orlicí a o stejném víkendu ZLOMVAZ! v Ústí nad Orlicí - Regionální postupová přehlídka divadelních ochotnických souborů Pardubického kraje, 15. - 16. března v Turnově také Turnovský drahokam, regionální pojizerská přehlídka loutkářských souborů, 20. - 23. března se v Červeném Kostelci uskutečnila Východočeská přehlídka amatérského činoherního divadla, 27. - 30. 3. března, TYJÁTR NA TRATI 2003, Česká Třebová Regionální přehlídka mladého a netradičního divadla pardubického kraje, 4. - 6. dubna v Hradec Králové, v Jesličkách, Regionální přehlídka loutkářských souborů, 11. - 13. dubna, také v Jesličkách regionální DĚTSKÁ SCÉNA, a koncem dubna ve čtyřech dnech také regionální přehlídka dětských recitátorů a konečně 25. - 27. dubna, poprvé v Miletíně Východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů MILETÍNSKÉ DIVADELNÍ JARO

Jen na přehlídkách našeho královéhradeckého kraje se hrálo 72 představení, dočtete se o nich také na stránkách této Hromady, jaké to tam bylo, kdo postoupil, kdo dostal ceny. **A zapište si do kalendáře - předání ocenění ze všech přehlídek bude v sobotu 29. listopadu v Divadle Jesličky!**

Do konce pololetí nás ještě čeká 10. - 11. května v Havlíčkově Brodě přehlídka činoherního divadla pro děti "Dospělí dětem" a na konec června připravujeme tradiční součást mezinárodního festivalu Divadlo evropských regionů OPEN AIR PROGRAM, v době uzávěrky máme přihlášky cca 40 inscenací z Čech i ze zahraničí!

A co ještě z různého? - Předseda radu informoval o připravované novele zákona o zaměstnanosti - do něhož se, doufáme že vinou nepozornosti, dostala moudra neuvěřitelná. Jako např. že „dítě může vykonávat uměleckou, kulturní, sportovní a reklamní činnost, jen jestliže je přiměřená věku dítěte, není pro ně nebezpečná, nebrání jeho vzdělání, nepoškozuje jeho zdravotní, tělesný, duševní, duchovní, mravní nebo sociální rozvoj - a že

k takové činnosti je třeba povolení, o němž rozhoduje úřad práce na základě žádosti podané zákonným zástupcem dítěte“! Prostě navrhovatelé zákona vynechali pojem „zaměstnávání dětí“ (rozumí se za úplatu) a svezli to dohromady s jakoukoli dětskou činností. Představte si, jak s odkazem na takový zákonný zmetek např. trutnovští pořadatelé Dětské scény vybírají od každého dítěte povolení úřadu práce... Rada se dohodla, že bude působit na poslance ve svém okolí, aby při projednávání zákona na tuto blbost upozornili a novelu upravili, o což prosíme každého z vás.

A konečně - dohodli jsme se na pomoci při budování expozice ochotnického divadla na zámku v Miletíně. Pan majitel, jinak bývalý profesionální herec Ondřej Stýblo, dal k dispozici nově rekonstruované prostory přízemí svého zámku. Jedna část bude věnována tzv. „východočeským divadelním impulsům“ XX. století. Měli bychom ve svém okolí pátrat a shromažďovat archiválii a trojrozměrné exponáty pro takovou expozici - např. zajímavé kostýmy, rekvizity, makety scén, samozřejmě fotografie, hereckou a režisérskou nebo jinou divadelní činností opracované texty, prostě co nám někde leží doma nebo v archivech souborů - výzvu otiskujeme, šířte ji!

A pak už byl konec, zazvonil zvonec a my jsme se vydali o patro výš do divadla na představení a Pepa Tejkl na túru prosluněnou přírodou...

VÝZVA VŠEM - PODPOŘTE MILETÍNSKÉ MUZEUM OCHOTNICKÉHO DIVADLA!

Péči miletínských a dr. Jiřího Valenty, otce edičních počínů jako jsou Cesty amatérského divadla a Divadelního místopisu, vzniká v tamním zámku muzeum pod pracovním názvem „Národní divadlo Podkrkonoší“. Ve čtyřech expozičních místnostech (celkem 220 m²) by měla expozice zahrnout podkrkonošské ochotnické prameny, hnutí 19. století, vklad Miletína a také východočeské impulsy XX. století. Na přípravě se podílí řada historiků a samozřejmě i ochotníků, spolupracuje se s Národním muzeem, Muzeem východních Čech a dalšími muzei, již se zpracovává soupis exponátů.

Miletín leží v centru oblasti s výraznou ochotnickou činností, místní soubor má 175 let a je pro myšlenku nadšen. Muzeum samozřejmě povzbudí i zájem o toto místo a vedle Erbenova rodného domu a řady dalších historických památek rozšíří turistické příležitosti.

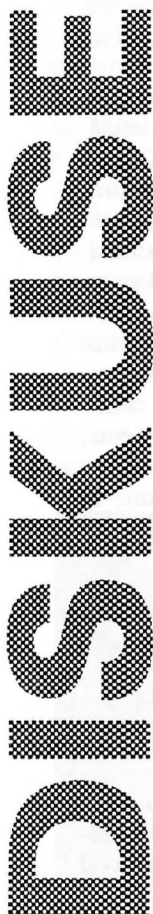
Pro expozici oněch „východočeských impulsů“ bychom rádi uvítali vaši spolupráci. Jistě někde ve svých domácích nebo souborových archivech najdete věci, které by se hodily k vystavení - samozřejmě, kromě nejruznější dokumentace, např. charakteristické kostýmy, doplňky, rekvizity, makety scén, fotografie, hereckou a režisérskou nebo jinou divadelní činností opracované texty, videozáznamy, prostě všechno, co může živě dokumentovat období od 50. let XX. století. K tomu i náměty a podklady pro dokumentování významných osobností amatérského divadla, památky na ně, programy,

plakáty, zprávy o přehlídkách, případně o vzniku různých souborů nebo výstavbě a rekonstrukci divadel. Šíře je to obrovská.

Pokud takové věci najdete a můžete dát k dispozici (na vše bude potvrzena dlouhodobá zápůjčka – pokud byste je nechtěli rovnou pro tento účel věnovat), infor-

mujte o tom Nadu nebo Sašu Gregarovy, popř. je rovnou dovezte na Impuls. A to co nejdříve, práce na Muzeu pokračují velmi rychle.

-sg-

JAKÝ JIRÁSKŮV HRONOV?

Podklady pro diskusi.

Po loňském Hronově jistým způsobem zesílila diskuse o podobě Jiráskova Hronova, která se v posledních ročnících začala objevovat nejprve v kuloárech později oficiálně na různých úrovních. Sama jsem zažila dost vzrušenou diskusi v odborné radě Aramy. Jiráskův Hronov byl také na programu několika jednání širší rady VSVD a konečně se toto téma objevilo na valné hromadě VSVD. Nadě Gregarová mne požádala, abych se pokusila okruhy diskuse nějak postihnout a shrnout, mimo jiné také pro pokračování případné diskuse další. Tak se tedy pokouším.

1) Úvodem je třeba především říci, že na všech úrovních a ve všech diskusích nebylo nikdy zásadně zpochybněno základní souhlasné stanovisko ke koncipování Jiráskova Hronova jako inspirativní, mezidruhové přehlídky s rozsáhlým vzdělávacím programem. Další poznámky jsou tedy nikoliv zásadního, ale dílčího charakteru.

2) První okruh připomínek se vztahuje k otázce způsobu výběru představení. Kritika se snesla zejména na výběr z národních přehlídek a konečné schvalování programovou radou Jiráskova Hronova. Stejně mohou být ale zpochybněny i výběry z přehlídek krajových. Celý komplex je totiž velmi složitý, má řadu diskutabilních poloh, které vznikly na základě praxe. Směřovaly vždy ale hlavně k tomu, aby nezůstaly zapomenuty inscenace, které mohou být pro Hronov přínosem. Jistým způsobem vznikly pojistky, které dovolují soutěžní systém doplňovat. To je jedna stránka věci. Druhým takto jistým způsobem diskutabilním je pak samotný výběr z národních přehlídek druhových na inspirativní mezidruhový Hronov a v závěru je to pak konečné schvalování programovou radou Jiráskova Hronova. Tím nejvýraznějším, co bylo loňského roku diskutováno, bylo nedodržení pořadí navrženého porotou z národních přehlídek v Poděbradech a Třebíči. V našem regionu to bylo konkrétní, protože se jednalo např. o představení souboru z Vysokého nad Jizerou, které bylo navrženo na celkem čtvrtém místě a na JH se nedostalo, zatím co se tam dostalo představení na místě pátém a sedmém. Nemyslíme si, že došlo k pochybení. Problém při postupu z národních přehlídek (ovšem mimo nominací) je v tom, že nastupuje v souvislosti s mezioborovostí a inspirativností Hronova přeci jen poněkud jiný a složitější způsob výběru, který může zdůvodnit nedodržení navrženého pořadí v doporučeních. Nemyslíme si však, že by všeobecná znalost pravidel soutěží byla v amatérském hnutí taková, aby to zcela akceptovala a nemohlo docházet ke zjednodušení. Proto si myslíme, že by situaci usnadnilo, kdyby doporučení byla z národních přehlídek navrhována jako blok, bez určení pořadí.

Konečně další okruh problémů se týká posledního schvalování programovou radou Jiráskova Hronova. Jde o to, jak upřesnit pravidla, aby hlasování o konečné podobě probíhalo skutečně především na základě hluboké informovanosti a znalosti konkrétních inscenací. Za současného stavu složení rady tomu tak nemusí být, protože teoreticky mohou svým hlasovacím právem rozhodnout i členové, kteří tuto informaci nemají dostatečnou i když jejich další podíl na celkovém organizačním, technickém a finančním zajištění JH je neoddiskutovatelný a velmi zásadní.

Závěr z diskuse k tomuto tématu na úrovni VSVD: Prozatím nevidíme možné změny při postupu z krajů na NP. Tady nadále hraje úlohu především fundovanost porot, dokonalé posudky atd. – pojistky zatím musí asi zůstat. Na úrovni národních přehlídek ale doporučujeme navrhnout inscenace pro doporučení jako blok, skutečně bez určení pořadí tak, aby pořadí nemátlo způsob výběru. Dále pak doporučujeme posílit odbornou informovanost programové rady JH jako konečného programového orgánu a dořešit hlasovací právo. Programová rada a každý její jednotlivý člen pak přebere osobní zodpovědnost za program toho kterého ročníku a v případných diskusích ho také musí umět obhájit. Dále si myslíme, že by bylo třeba domyslet jakým způsobem posílit význam národních přehlídek, kde velká část souborů vlastní svou účast v soutěži končí. V tomto smyslu by bylo třeba možné opět vrátit individuální i kolektivní ocenění. Konečně si myslíme, že by se na všech možných stupních, v tisku, osobní konzultaci atd. měla široká amatérská obec seznamovat s pravidly soutěže. Pokud se najdou zásadní námitky, je možné je předestřít široké diskusi a měnit je.

3) Druhým okruhem otázek, který se již několik let v souvislosti s JH objevuje, je doplňkový program. Současná i tradiční praxe je taková že tento program byl a je především koncipován pro obyvatele města. V minulosti to bylo zdůvodňováno tím, že na festivalová představení nemá místní divák prakticky možnost se dostat, tudíž že z festivalu nic nemá. I proto byl tento program převážně koncipován jako zábavný a nemusel být speciálně divadelní. Zejména mladí účastníci Jiráskova Hronova však vidí tuto část programu jako nevyužitou a chtěli by ho koncipovat ve větší návaznosti na samotný oficiální program JH. V krajních podobách pak uvažují až o jakémisi českém Avignonu, kdy by se divadlo hrálo všude a od rána do večera a každý by si mohl vybrat. Dokonce k jistému návrhu již v písemné podobě došlo. Akceptovat tento požadavek však s sebou nese několik problémů - od problémů finančních až po problémy časové. Pokud zůstane zachován bohatý vzdělávací program, nemá např. jeho účastník až příliš mnoho času něco mimo svůj klub a festivalová představení vidět. Právě vzdělávací činnost Hronova je však nejvíce ceněna a to i mimo území naší republiky.

Závěr: V proměně doplňkového programu však rezervy jsou. Možná by stačilo ho víc zdivadelnit a že by i v současné podobě vyhovoval. Další rozšiřování by se mělo řešit s vědomím stávajícího časového harmonogramu. Jisté konkrétní řešení navrhl i člen širší rady VSVD Petr Haken a zveřejňujeme ho v příloze. Takových návrhů by se našlo jistě v terénu víc.

4) Třetím okruhem diskuse byla otázka „přehlídkových rituálů“. Zahájení, vítání na schodišti, loučení se soubory, docenění jejich účasti atd. Připomínky jsou formulovány v tom smyslu, že jejich podoba je stará, nevyhovuje současné atmosféře v amatérském hnutí a v řadě z nich působí dokonce až trapně. K žádnému konstruktivnímu návrhu jak tuto situaci změnit zatím v rámci VSVD nedošlo. Jednotný byl snad jen názor, že na jeviště patří souboru květiny, případně vkusný doklad o jejich účasti. Nefunkčnost rituálů se dostává do rozporu především s mladým publikem, které na JH převažuje.

5) Ucelenějším okruhem byla ještě diskuse kolem přehlídkového zpravodaje. Točila se kolem toho, jak mají jeho podobu určovat nezávislí novináři, kteří často nejsou s problematikou celé oblasti potřebně seznámeni a jak by měla být naopak zastoupena informovaným zástupcem amatérská obec. Jak dalece by měly být některé okruhy problémů pro zpravodaj připravovány s předstihem, zároveň s předvídavou koncepcí pro ten který ročník. Zůstat však musí i jeho část reagující živě na konkrétní dění přehlídky s její neopakovatelnou atmosférou, zůstat musí i reflexe představení, větší a úplnější by mělo být seznámení se vzdělávacími projekty jednotlivých klubů. Ani k tomu problému nebyly učiněny závěry, ale pokud by se konala nějaká samostatná diskuse k příštímu ročníku, asi by někteří členové VSVD mohli svými návrhy přispět.

6) Hledána byla také odpověď na způsob vedení diskusí o představeních. Mimo kuloáry se odbyvají organizovaně na třech úrovních. V diskusním klubu, v klubu problémovém a v klubu SČDO. V diskusním klubu je větší důraz kladen na vyjadřování vlastních názorů jeho účastníků za účasti moderátora. V klubu problémovém by mělo jít o sdělení odborně fundovaných lektorů k podnětům obecnějšího charakteru, tak jak je jednotlivé inscenace nabízejí. Diskusní klub je především pro ty, kteří si chtějí vyměňovat názory mezi sebou a klub problémový je pro ty, kteří chtějí sledovat širší souvislosti a dozvídat se. Diskusní klub SČDO má svá specifická pravidla. Mimo to probíhá v různé míře ještě diskuse účastníků vzdělávacích klubů s jejich lektory. Myslíme si, že určité zmatení v tomto směru vyplývá především z toho, že ne všichni zájemci jsou o tomto rozvržení informováni a očekávají pak na tom kterém místě něco jiného. **Závěr:** Zlepšit informovanost o zaměření jednotlivých diskusních klubů, ale pokud o ně bude tak jako doposud mezi účastníky JH zájem, tak je zachovat.

7) Diskuse o problémech JH se přesunula i na okruhy širší, např. jak postihuje dosavadní systém sou-
těží skutečný stav v amatérském divadelním hnutí. Ale to jsou už otázky mimo vymezený okruh.

Ke všem nabízeným okruhům, ale i okruhům dalším, které navrhnete vy, bychom rádi otevřeli širší diskusi, pokud o ni bude zájem. Můžete se tedy zapojit i vy a pokusit se ovlivnit další vývojové podoby Jiráskových Hronovů. Pište mejlem nebo vstupte do diskuse na <http://vsvd.webpark.cz>

Diskusní okruhy shrnula Mirka Císařová

Příloha:

PROJEKT HRONOVSKÁ NOKTURNA

Ideové vymezení:

Po mnohých kritických hlasech k tak řečenému OFF festivalu Jiráskův Hronov došlo vedení VSVD k závěru, že by se mohlo cosi změnit a jedním z možností jsou noční představení v hronovských exteriérech.

Návrh řešení projektu:

1. Realizátoři (skupina 2 - 3 lidí) by během roku kontaktovala soubory a podle zkušeností či videozáznamů vytipovala představení vhodná pro tuto příležitost.
2. S vytipovanými soubory by jednala o místě, na kterém by si soubor představoval svou produkci.
3. Projednala by na místě v Hronově technické možnosti vytipovaných míst a jednala s příslušnými dotčenými stranami (pozemek, připojení na síť).
4. Během Jiráskova Hronova zajišťovala přípravu a průběh představení.

Materiální zabezpečení:

1. Automobil vybavený technikou
2. Zvuková technika – zesilovač, mixpult, reproduktory, minidisk, CD, MG, mikrofony
3. Světelný park – stmívací jednotka, reflektory, stojany, kabely, přípojný kabel 380.
4. Výkryty – paravany, látky...

Zabezpečení technické skupiny v Hronově:

1. Ubytování pro 2 lidi – zvukař, osvětlovač
2. Zabezpečení připojení na 380.

Zabezpečení souborů:

Otázkou zůstává proplácení nákladů spojených s vystoupením, neboť zajištění vybírání vstupného není možné. Pouze dobrovolné vstupné lze řešit, ale nastane situace známá, totiž, že na začátku festivalu se něco vybere, na konci již nejsou peníze. Lze tedy řešit kombinovaně – alespoň hrazením cestovních nákladů.

Program Nokturen:

6 představení od neděle do pátku. Začátky cca ve 123.00 hodin, dle konce hlavního programu a potřeby tmy.

Finanční zajištění – zůstává největším otazníkem:

Možnosti:

1. Sponzor celého projektu (ideální – málo pravděpodobné)
2. Kombinace finanční účasti Jiráskova Hronova a sponzora
 - sponzor zajistí techniku a obsluhu
 - JH ubytování skupiny a cestovné
 - otázkou zůstává kompenzace za napojení na síť různým subjektům (některé jistě poskytnou zdarma, jiné nikoliv)
3. Vše zajistí Jiráskův Hronov

Propagace:

- standard v programových materiálech JH
- zvláštní plakáty

Závěrem:

Dostal jsem za úkol tento projekt zpracovat, činím tak, leč zatím si nedovedu představit jeho realizaci co se týče financování, což je asi největší oříšek. Ovšem kdo si vezme na triko každou noc připravovat představení a po zakončení produkce, kdy všichni odcházejí popíjet do příjemných hospůdek, vše opět sklídit jest též problém. Zkusím ještě něco vymyslet. Těžko seženu generálního sponzora, ovšem kombinovaně by to snad šlo. V případě, že by se našla realizační skupina, jsem ochoten zúčastnit se první fáze – výběr souborů a míst.

Petr Haken

H R O M A D A

IMPULSY Z IMPULSU

BYLO...

O POHÁREK SČDO

soutěž monologů, dialogů a individuálních výstupů s loutkou
Hradec Králové, Divadlo Jesličky, 18. ledna 2003

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls, Divadlo Jesličky Hradec Králové
a Volné sdružení východočeských divadelníků

Lektorský sbor:

Alexandr Gregar, Tomáš Komárek, Zdeněk Tesař

ÚČAST:

ŽENSKÝ MONOLOG - 8 VÝSTUPŮ * MUŽSKÝ MONOLOG - 3 VÝSTUPY
DIALOG - 5 VÝSTUPŮ * VÝSTUP S LOUTKOU - 1 VÝSTUP

Porota o postupech do národního kola rozhodla takto:

Ženský monolog

1. – 2. místo

Jitka Janebová (Pardubice) - Jiří Císler: Brejle (Vilma)

Klára Kopecká (Třebechovice pod Orebem) - Ray Bradbury: Smrt a dívka (Clarinda)

Mužský monolog

1. – 2. místo

Petr Kouba (Pardubice) - Jiří Císler: Brejle (René)

Václav Bartoš (Hradec Králové) - J.V.Portoš: Jsem na roztrhání (porotce)

Dialog

Tomáš Novotný, Věra Pojmanová a Eva Dolečková (Divadlo Exil Pardubice) - Lazsló Gyórké: Elektro, má lásko
Zdeněk Vrága, Klára Kopecká (Hradec Králové) - A.P.Čechov: Višňový sad (Lopachin)

Výstup s loutkou:

Jiří Vencel (Česká Třebová) – Neznámý autor J.V. : Televize, má láska (Televizor)

Bez dvou dvacet vystoupení nabídlo regionální kolo soutěže monologů a dialogů o „Pohárek SČDO“, které tradičně hostil Impuls a VSVD v královéhradeckých Jesličkách. Konečně, z Jeslíček se také rekrutovala řada soutěžících (6). Stejný počet dovezli pardubičtí, jejichž Divadlo Exil je rovněž zásobárnou mnoha individuálních hereckých výstupů, vesměs zúročujících činoherní inscenace, jichž se v tomto divadélku rodí ročně přehřel... Východočeskou mapu, neb regionální kolo bylo pro pardubický i královéhradecký kraj, doplnili ještě soutěžící ze Žamberka, z Třebechovic pod Orebem, z Písnice u Libáně a ing. Jiří Vencel z České Třebové,

nestor a nezmar, podobně jako královéhradecký Zdeněk Vrága, nepřehlédnutelný a nezaměnitelně svérázný recitátor mimo veškerá soutěžní kritéria. Však také oba zástupce jakési explozivně destruktivní lyriky doporučujeme do národního kola, neradi bychom ošidili zbytek republiky o toto typické a jedinečné amatérské umění. Vrága ovšem postupuje v kategorii „dialog“ neb na jevišti není osamoceným interpretem, Vencel zas s loutkářským výstupem, velmi, velmi aktuálním...

Mezi ženskými monology se blýskla Jitka Janebová z Pardubic s nesmrtelnými Cízlerovými Brejlemi. Bylo znát, že je to kousek prověřený řadou představení

Osvědčené Brejle, tentokrát René
v podání Petra Kouby

celé inscenace. Často totiž soutěžící tápaly ve svých postavách jako slepec potmě v tunelu, protože je mnohdy nenapadlo zkoumat souvislosti textu s celkem dramatického díla a z nich hledat důvody jednání (pokud si nějaké jednání připouštěli). Výborný (jevištní) nápad měla Klára Kopecká s postavou Clarindy z prózy Ray Bradburyho Smrt a dívka - s hlavou v oponě a svou proměnou ve finále zaujala, strhla pozornost a tak si přivodila návrh na postup. V mužském monologu tomu bylo podobně - osvědčené Brejle, tentokrát René

v podání Petra Kouby a opět jistota herecká, tedy pravděpodobná interpretace postavy. A vedle Kouby Václav Bartoš z Hradce Králové, který si připravil fiktivní postavu „porotce“ podobných soutěží, jako je Pohárek... Výkon výtečně odpozorovaný, věrohodný, dotek satiry, kdyby se Václav ještě více rozjel. Já osobně bych to na porotce ještě víc vybalil. Ale konečně něco nového, osvěžujícího a možná i smysluplného. Neb jak obtížné je tvořit monology - sám, bez rekvizit, dekorací... Pravda, jsou tací, co to umějí, ale pak jde samozřejmě o umění, jako konečně vždycky.

Proto měla porota problémy s hodnocením soutěže dialogů. Většina soutěžních kousků (a nakonec i doporučení do „národáku“) byla z pardubického Exilu, který však dovezl pouze nápodobu částí svých inscenací. Dokonce i v omezeném obsazení, což např. u chóru ve hře Elektro, má lásko, vedlo i k nadužívání jakési banální posunčiny - teprve režisér osvětlil, že v inscenaci na domácí půdě je vše jinak. Ostatně, i toto může být jistým poučením pro soutěžící - totiž, že předvádění monologu nebo dialogu ze hry je ve své osamělosti výzvou - pro stavbu jakési nové inscenace, která má začátek a konec, která má své jiné výrazové prostředky, a konečně i formu, která musí publikum zaujmout. Stejně a při tom jinak než při časově rozsáhlejších možnostech. Slavní ruští mistři miniatur dovedli blechu okovat železky, které měly tvar podkovy a dokonce potřebný počet hřebíků...

Saša Gregar

AUDIMAFOR 2003

Blues cynické holky

H R O M A D A

BYLO...

AUDIMAFOR 2003

aneb Kostelecký kostlivec

14. - 15. března 2003, Kostelec nad Orlicí

REGIONÁLNÍ PŘEHLÍDKA MLADÉHO A NETRADIČNÍHO DIVADLA
A DIVADEL POEZIE

s postupem na Šrámkův Písek, Prima sezónu Náchod a Wolkrův Prostějov.
V rámci přehlídky bylo uvedeno celkem 10 představení

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové, Kulturní klub Rabštejn v Kostelci nad Orlicí
a Volné sdružení východočeských divadelníků

Lektorský sbor ve složení:

Lenka Chytilová, Vladimír Hulec, Jiří Dobeš, Tomáš Komárek a Alexandr Gregar

PROGRAM:

Divadelní soubor (a)Mat'ák

Pardubice

Václav Hrabě

dramatizace Zuzana Nováková:

BLUES CYNICKÉ HOLKY

Režie: Zuzana Nováková

Divadelní soubor Jesličky, stálá scéna

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové

autorské představení studentů

Emy Zámečnickové

ŽE BY SE(N)?

Divadelní soubor Jesličky, stálá scéna

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové

podle povídky Tennessee Williamse

Dívka ze skla

VZPOMÍNKA NA DÍVKU ZE SKLA

Režie: Ema Zámečnicková

Černí šviháci, Kostelec nad Orlicí

Josef Tejkl:

AMATÉRI

Režie: Josef Tejkl

Divadelní soubor Jesličky, stálá scéna

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové

Jan Werich:

TŘI SESTRY A JEDEŇ PRSTEN

Režie: Ema Zámečnicková

Divadelní soubor DNO Hradec Králové

Jiří Jelínek:

ÚNOR

Režie: Jiří Jelínek

The stars, Hronov

Michal Klimeš:

DÍVČÍ VÁLKA

Režie: Michal Klimeš

DS Tlupatlapa

Dramatická školička Svítavy

Robinson Jeffers, Jana Mandlová:

PASTÝŘKA

Režie: Karel Šefrna a Jana Mandlová

u.s. Triarius, Česká Třebová

F. M. Dostojevskij, L. A. Krasov:

BÍLÁ NOC

Režie: Lenka a Laco Špaissovi

Dospělá embrya - Divadlo Jesličky, stálá

scéna ZUŠ Na Střezině Hradec Králové

Gustav Meyrink, Jan Dvořák:

PRAHA - ANI NE TAK MAGICKÁ,

JAKO SPÍŠ KOMICKÁ

Režie: Jan Dvořák, Monika Janáková

VÝSLEDKY

Lektorský sbor na ŠRÁMKŮV PÍSEK nominoval:

Dospělá embrya - Divadlo Jesličky, stálá scéna ZUŠ Na Střezině Hradec Králové

Gustav Meyrink, Jan Dvořák: **Praha - ani ne tak magická, jako spíš komická**

doporučil:

1/ Divadelní soubor DNO Hradec Králové - Jiří Jelínek: **Únor**

2/ u.s. Triarius Česká Třebová - F. M. Dostojevskij, L. A. Krasov: **Bílá noc**

3/ Černí šviháci, Kostelec nad Orlicí - Josef Tejkl: **Amatéři**

AUDIMAFOR

na WOLKRŮV PROSTĚJOV

nominoval:

Divadelní soubor Jesličky, stálá scéna ZUŠ Na Střežině Hradec Králové podle povídky Tennessee Williamse *Dívka ze skla* *Vzpomínka na dívku ze skla*

doporučil:

u.s. Triarius Česká Třebová - F. M. Dostojevskij, L. A. Krasov: *Bílá noc*

Na NÁCHODSKOU PRIMA SEZÓNU

nominoval:

Divadelní soubor Jesličky, stálá scéna ZUŠ Na Střežině Hradec Králové: *Že by se(n)?*
autorské představení studentů Emy Zámečnickové

doporučil:

Divadelní soubor Jesličky, stálá scéna ZUŠ Na Střežině Hradec Králové - Jan Werich: *Tři sestry a jeden prsten*

LEKTORSKÝ SBOR UDĚLIL CENY

• Divadelnímu souboru (a)Mat'ák Pardubice za hudební složku představení <i>Blues cynické holky</i> • Anně Součkové za herecký výkon v roli Matky v představení <i>Vzpomínka na dívku ze skla</i> • Zdeňku Pechovi za herecký výkon v roli Jima v představení <i>Vzpomínka na dívku ze skla</i> • Josefu Tejklvi za text hry <i>Amatéri</i> • Petru Malému za herecký výkon v roli Mědílka v inscenaci hry Josefa Tejkla <i>Amatéri</i> • Milanu Pergerovi st. za herecký výkon v roli Morgese v inscenaci <i>Amatéri</i>	• Emě Zámečnickové za dramati-zaci a režii představení <i>Tři sestry a jeden prsten</i> • Martinu Škeříkovi za herecký výkon v roli Psa v představení <i>Únor</i> • L. A. Krasovovi za dramati-zaci povídky F.M. Dostojevského <i>Bílá noc</i> • Josefu J. Kopeckému za herecký výkon v představení <i>Bílá noc</i> • Lence Špaisové za herecký výkon v představení <i>Bílá noc</i> • Janu Dvořákovi a Monice Janákové za scénář a režii představení <i>Praha – ani ne tak magická, jako spíš komická</i>	• Zdeňku Tesařovi za herecký výkon v představení <i>Praha – ani ne tak magická, jako spíš komická</i> • Antonínu Fendrychovi za ztvárnění dvou mrtvol a Slepého houslisty v představeních <i>Amatéri</i> a <i>Praha – ani ne tak magická, jako spíš komická</i> • Zvláštní cenu poroty Emě Zámečnickové za tvůrčí pedagogickou práci

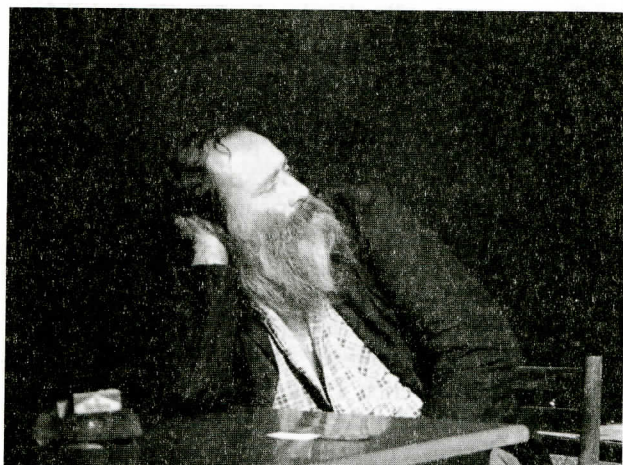
Císařský řez, Sofie a Kostelecký kostliver

Podruhé se v Kostelci nad Orlicí konala východočeská přehlídka mladého a netradičního divadla a divadel poezie s postupem na Šrámkův Písek, Prima sezónu Náchod a Wolkerův Prostějov. Navazuje na dávné kostelecké a nedávné úpické přehlídky, které měly (aspoň ty v Úpici, které jsem zažil) skvělou domácí atmosféru danou uzavřenou komunitou účinkujících, kteří se vesměs znají, neb patří do okruhu Volného sdružení východočeských divadelníků a Střediska amatérské kultury Impuls vzácně spravovaných milou a organizačně agilní a schopnou Nad'ou Gregarovou. Takových je pro rozvoj amatérského divadla nesmírně zapotřebí.

Kostecká přehlídka nazvaná **Kostelecký kostliver** je trochu jiná. Koná se v divadle na náměstí, představení navštěvují i místní školáci (v pátek dopoledne dokonce místo výuky) a občané a mnohá představení tak

procházejí skutečnou „zkouškou ohněm“, neb jak jistě víte takoví diváci jsou nekompromisní. Pokud je představení nezaujme, vyruší nebo odejdou.

Takovým „křtem“ si prošel hned úvodní **Divadelní soubor (a)Mat'ák** z Pardubic. Jejich poetický retropříběh s písničkami ze 60. let inspirovaný prózou a poezií Václava Hraběte *Blues cynické holky* navštívili místní středoškoláci v míře hojné. Divadlo bylo plné, dokonce i zadní balkón. Bylo zajímavé sledovat reakce přítomných. Od úšklebků přes zaujetí po nezájem. Různě se tyto stavy přelávaly a pro Pardubické mohly být dobrým vodítkem, které situace jsou divadelně živé a které spíše umělé, herecky či obsahově nedotažené. Inscenace je víceméně textappealem, mohu-li použít termín právě z 60. let. Jednoduchý příběh jedné noci a následujícího dne několika mladých lidí je jen zámin-

3x foto z představení Amatéri DS Černí šviháci,
foto Michal Dřtina

kou pro samostatné výstupy a písničky, pro zachycení generačního pocitu maturantů jedné třídy a několika přátel kolem. Pardubický soubor navázal na obdobně koncipovaný loňský přístup k dobové kultovní literatuře – loni šlo o dramatizaci románu J. D. Salingera *Kdo chytá v žitě*, letos byla základem stejnojmenná povídka Václava Hraběte z roku 1962 doplněná mnoha jeho básněmi. Soubor je používal různě – v dialogu, jako komentář k ději či jako monolog. Ne vždy se podařilo Hrabětovu beatovou poezii na jeviště adekvátně přenést. Tam, kde se to dařilo, diváci zbystrili a inscenace jako by ožila. Pardubický soubor a zvláště jeho vedoucí Zuzana Nováková si na sebe berou velké úkoly. Ne vždy na ně stačí. Možná by mnohdy bylo lépe soustředit se na základní herecké úkoly, jako je zvládnutí přirozeného i stylizovaného gesta a pohybu, vypointování situací, respektování prvního a druhého plánu, práce s kulisou a rekvizitou, temporytmus celku, ovšem snaha poznat v „přímém přenosu“ autory typu Hraběte a Salingera a skrz ně se dobrat obecného generačního pocitu je cenná. Soubor si jde za svým, a to se počítá!

Zbytek pátečního dne ovládli amatéři různým způsobem spjatí s „národním divadlem ZUŠ“, **královéhradeckými Jesličkami**. Buď vystoupili přímo jeho současní studenti nebo spřízněné DNO či soubor jednoho z jejich učitelů, Josefa Tejkla.

Autorské představení *Že by se(n)* bylo excelentní studiovou ukázkou výsledků velmi citlivé, poučené a zkušené pedagogické práce Emy Zámečnickové. V krátkých etudách, často téměř blackoutech, předvedlo deset jejich studentů a studentek několik situací z reálného i virtuálního života – jízda výtahem, domácí hádka, horoskop, TV reklamy, návštěva pohřební služby, dialog sms... Scény byly od úvodního nápadu přes jeho pohybové i scénické řešení po jasnou, čitelnou pointu rozpracovány čistě, střídavě, bez polopatického popisu. Postaveny hlavně na pohybu vzdáleně připomínaly slavnou inscenaci Podívejte jak se kroutí pražské Mimózy, chyběl jen sjednocující rámec, který by z roztržitých etud vytvořil kompaktní celek.

Následující *Vzpomínka na dívku ze skla* též režisér-

ky je ambicióznější projekt. Vznikl ve studiu pro dospělé a je pokusem o osobitý dramatický tvar propojující divadelní symbolismus s reálnou akcí, reálným příběhem. Je pokusem o přiznaný literární útvar (dějem prochází postava autora-vypravěče) přenesený na jeviště. Vznikal dlouhodobě. Zprvu jako ročníkové cvičení, které ovšem nedospělo k inscenaci, a tak se nyní k němu jako starší studenti – vlastně již absolventi – spolu se svou učitelkou vrátili. *Vzpomínka na dívku ze skla* je povídka Tennessee Williamse, na jejímž základě sám autor později napsal slavné drama *Skleněný zvěřinec*. Hradečtí si vybrali autorovu původní vzpomínkovou povídku a zpracovali ji po svém. Nejsou tak vázání inscenační tradicí a mohou se soustředit na témata, která zajímají je. V tomto případě křehké, „ženské“, či spíše dívčí vnímání světa. Ač jde o důsledně přiznávanou vzpomínku ústřední postavy Toma v podání Vaška Bartoše, nejdůležitější je křehký svět jeho sestry Laury. Její vize a obavy, její „skleněný zvěřinec“ je personifikován konkrétními herci, její sny jsou fyzickou součástí inscenace. Reálné situace se ústojně prolínají s imaginárními, a z konkrétního příběhu tak vzniká jakási

„křehká“ lyrická kompozice s realistickými prvky a situacemi. Výraznou roli má v inscenaci *Matka* v podání Anny Součkové. Její přezíravá arogance a neschopnost rozumět svým dětem je silným dramatickým akcentem inscenace a vůbec nevádí, že herečka vlastně hraje postavu o mnoho let starší než sama je. Důležité oživení vnáší do příběhu „pihoun“ Jim v podání Zdeňka Pechy, jenž je důležitým protihráčem hlavnímu trojlístku. Ve výčtu postav pochopitelně nelze vynechat Lauru Marušky Šikýřové. Její herecká umírněnost je zvláštním prolnutím ostychu a životní rezignace, je jakýmsi typickým dívčím útekem před reálným světem do snu. Éteričnost a neuchopitelnost se vždy špatně hrají. Šikýřová volí prostotu a klid. Myslím, že zvolila dobře. Ovšem i ostatní herci mají v inscenaci dostatek vlastní-

ho prostoru, pro tvůrčí práci. To je také jedna z pedagogických kvalit Emy Zámečnickové – dokáže dát herci různé úkoly a vždy míří mírně nad jejich naučené zvyky, čímž každou práci vospívají. A tak i skleněné figurky v podání Martina Škeříka, Michala Mortehe a Lenky Ročňákové mají své místo, kdy získávají „vládu nad inscenací“, jiný úkol mají zas personifikované sny Laury Nevěsty a Laury Hospodyně Karolíny Rozsypalové a Kláry Kopecké, učitelka Kláry Kopecké či trojlístek spolužáček Laury v podání Martiny Erbsové, Zuzky Vítkové a Petry Krajínové. Celek je po výrazové, herecké i scénické stránce kompaktní a divácky vděčný. Ema Zámečnicková dokazuje, že s lyrismem a symbolismem na jevišti si rozumí.

To *Amatéri* domácích *Černých šviháků* je jiné kafe. Autorská inscenace Josefa Tejkl je typicky undergroundovým spektaklem, s nímž by svého času soubor patřil do okruhu PPU či DG 307. Drsná historka ze života funebráků hraná hospodským žargonem i stylem je typickým projevem právě takové kultury a životního přístupu. Ne každému může být po chuti. Litry tekoucí-

ho fernetu, tvrdé vtipy, zdůrazňovaná (s)prostota a třeba i oplzlý muž v ženské roli mohou vadit mnoha zastáncům „vyššího“ smyslu umění. Avšak i takové je divadlo. A dobře že je. Očišťuje jak se říká „zdola“. Vynáší na světlo boží temné stránky podvědomí, ale i konkrétní realitu hospody (ač se děj odehrává mezi funebráky, jde v podstatě o klímovsky nahlížený svět hospody V. cenové kategorie). Tejkl umí s tímto divadelním tvarem umně pracovat. Využívá spodního svícení, čímž zdůrazňuje hororovitost dění, realitu nechává prosakovat každým gestem, každým slovem, každou situací. V Kostelci našel spřízněné duše, které se v postavách pohybují s přirozeností pivních švábů a hospodských štamgastů, čímž vznikla ojedinělá inscenace téměř zcela se vymykající českým divadelním zvyklostem. Do této kategorie bychom mohli zařadit snad jen zpracování Váchalova Krvavého románu litomyšlskými výtvarnými restaurátory z okruhu nakladatelství Paseka v půli devadesátých let či některé pokusy

o zpracování Ladislava Klímy, zvláště Lidskou tragikomedii Arnoštem Godflamem v brněnském HaDivadle. Oproti nim je ale ještě drsnější a syrovější, méně kultivovaná. Je to skutečně kultura undergroundu a hospody (i s oním spícím opilcem během představení a šramlem na konci), do divadelního sálu těžko přenositelná.

A z hospody rovnou do werichovské pohádky. Opět soubor Emy Zámečnickové, tentokrát studenti té mladší, ba nejmladší kategorie. Werichovu pohádku *Tři sestry a jeden prsten* si upravili téměř ve stylu kultovního DNA. Po svém, do ztřeštěného světa svého vnímání světa, do klaunerie, grotesky, slovní i pohybové improvizace. Pravda, Werich a jeho precizní hra s češtinou trochu vymizely, byly ale nahrazeny spontánností projevu, hereckou nápaditostí a hravostí, jež je bohatě zastoupily. I takové divadlo je důležité, že je. Rozdává pozitivní energii a dokládá, že studnice divadelní nápaditosti a herecké osobitosti nevysychá. Nebudu tedy zasívat hadí jablko, abych vynášel jednu dvojici nad druhou, jednoho herce nad jiného. (Ale holky byly lepší!)

No, a jsme u poslední inscenace pátečního dne – *Února hradeckého DNA*. Desetiminutová hříčka o domácích zvířátkách, o domácích lidech a o domácích životech a smrtích je další z řady krátkých hříček tohoto souboru, tentokrát v podání Martina Škeříka, Kláry Dernerové a Zuzky Vítkové. Pro mne hlavně zážitky z herectví všech tří a ze slovního humoru Jiřího Jelínka, který výstup i režíroval. Humor není dobré rozebírat. Přesně vedené stylizované figury, čisté podané výstupy, vypointovaný text, toť čistý poetismus, toť DNO Hradec Králové, toť zážitek, který oživí každého kostlivce, byť by byl doma ve skříni nebo v Kostelci v divadle.

V noci jsem musel z Kostelce odjet – rodil jsem. Náhle a císařským řezem. Na svět přišla v sobotu 15. března ve 14:57 hodin další divadelnice. Jmenuje se Sofie, vážila 3.490 g a měřila 51 cm. A tak pro další den předávám slovo Sašovi Gregarovi.

Vladimír Hulec

Takže, den druhý, bez Vladimíra Hulce.

Nemůže být nic horšího a divadelní náladě se tak vymykajícího, než sobotní ráno. V cizím městě, v cizím pokoji. Nikoliv naneštěstí, ale naštěstí s vlastní ženou a ve stavu střízlivém. Což je ovšem už zcela absurdní, vezmeme - li v potaz, že jsme přenocovali v penzionu, jenž v minulosti byl vzdělavacím odborářským střediskem a před tím slavným kosteleckým bordelem. Bylo tam samozřejmě teplo a vldno, jak tak v těchto podnikcích s minulostí bývá.

Erotické náměty, probírané u snídaně, nás však hnedle potkaly i v sále kosteleckého kulturáku a valily se hrubou silou rockového soundu v provedení kapely Udržujte čistotu band a jejího lídra, skladatele, textaře a při všem tom i mladého učitele základní školy z Hrono-

va Michala Klimeše, který, jak píše v programu "během dvou měsíců napsal muzikál o tři a třiceti písních, pak vypíplal jednotlivé momenty, gesta a pohyb na jevišti i osvětlení, kulisy, jejich umístění a výměnu během představení...". Přesně tak pak probíhala divadelně zcela nedotčená, zato zvukově a pohybově insitní agrese souboru *The Stars*, napodobující pražské zpívající Hamlety - v tomto případě *Divčí válku* ze starých dobrých českých pověstí, a to v podobě, proti níž je podobné dílko F.R. Čecha klenotem. Zpívající a mrckující děti už našťástí hronovskou základní školu opustily, takže pedagogická činnost nemůže být zaměňována s činností trestnou. Přesto stanovisko jednoho z lektorů, sirotků po Hulcovi: "pořád lepší, než kdyby ty děcka někde hulily".

Pěkně popořádku bychom teď měli pár slov ztratit o *Pastýřce putující k dubnu*, s níž přijela **Dramatická školička ze Svitav**. Ale neztratíme. Protože vystoupení bylo pouhým "work on progress", do premiéry ještě měsíc a jistě uslyšíme o této práci Jany Mandlové a Karla Šefny hned po regionálních přehlídkách loutkářů.

Dramatizovat a inscenovat F. M. Dostojevského je často nad síly zkušených divadelníků, natož souboru, který vznikl nedávno v České Třebové úsilím několika vysokoškoláků z líhně olomoucké filosofie. Soubor s názvem *Triarius*, což je "třetí bojovník v řadě" - v České Třebové je to prý jakási třetí divadelní revoluce - začal před dvěma lety s Vvěděnským, okoukl Charmse a u ruské literatury zatím zůstal. Co u svých předešlých pokusů triariové ozkoušeli skrze formy groteskního a symbolického divadla, to uložili i do nové struktury - sami (pod pseudonymem L. A. Krasov) zdramatizovali artefakt *Bílých nocí* jako monolog muže, který „hledá okamžik blaženosti“, monolog o hledání nové skutečnosti pronikající mezi fantazií a realitou. Realita, chápána jako nebezpečí, je ohrožením existence a stav snění vede k blaženosti, s odchodem hosta mizí i království snů.

Na jedné straně psychologické, až expresivní herectví J. J. Kopeckého, na druhé straně vizualizované sny až surrealistických rozměrů (Petrohrad prchá na venkov, rozhovor v kavárně, jízda městem, průzračnost dívky z kavárny). Mimořádné zaujetí tématem a neobvyklé hledačství souboru si zasloužilo pozornost a doporučení na Šrámkův Písek.

Hned následující inscenaci si vysloužila dokonce nominaci na písecké kolbiště. Již počtvrté ve dvou dnech Divadlo Jesličky z Hradce Králové, tentokrát jeho **Dospělá embrya** s hudebním kabaretem, férií, montáží, koláží - vyberte si. Doménou Jana Dvořáka, pedagoga, dramaturga, scénáristy i režiséra tohoto repertoárového čísla Divadla Jesličky z Hradce Králové, je objevitelství textů často málo spojitelných s divadlem a jejich obratné převedení do jevištní podoby. Dvořák navíc pracuje s nadhledem a ironií, která ulovená literární témata výrazně aktualizuje. Tak je to i se zpracováním několika povídek německého prozaika Gustava Meyrinka, „věnovaných“ našemu hlavnímu městu, které dostalo poněkud toporný název *Praha - ani ne*

tak magická, jako spíše komická...

Pravda, nečtenáři a neznalci souvislosti (Meyrinkovo pohrdání pražskou společností, která mu ovšem neudělala nic dobrého) hned na začátku zatrnou nad troufalostí, s jakou se ansámbl otírá o naši matičku Prahu, ale s ubíhajícím časem se divák s předvedeným dílkem stále víc a víc ztotožňuje, až mu musí dát zapravdu. Dvořákovi a Jesličkám se spolu s Meyrinkem podařilo zaříznot skalpílek do naší národní duše, do národního sklonu k fangličkování a řvaní nazdar (kdys sletům a Národnímu divadlu, dnes našim zlatým hořům z Nagana...), podařilo se - s laskavým humorem popíchnout zbabělé, vypočítavé nesebevědomí, prostě naservírovat na kabaretním talíři mnohé ingredience české povahy, které rezonují i do dnešní „státotvorné“ parlamentní doby.

Na pětadvacet herců tzv. dospěláckého oddělení Jesliček tvoří suverénní ansámbl. Dobře zpívají, tančí, pochodují, individualizují se v zajímavých hereckých kreacích, formou skečů rozehrávají situace, které se vážou a asociativně vyvíjejí v čase, mají často překvapivý komický efekt a princip sic podobný tvorbě Ypsilonky, ale zde osobitý - s prvky naivity a autentického herectví, kdy se tlačí na pilu v řádu záměrně předstíraného nadšení.

Jednoduchý hudební doprovod (klavír, kytara a harmonika) a pečlivě nastudované sbory, komická hudební čísla, ironizující okázalé vlastenectví, např. slavná árie o věrném milování ze Smetanovy *Prodávky* doprovází námluvy tajemného Peršana, který se vzhledl v české děvě patřící již českému geologovi...

Praha (a češstvo) dostává (nejen díky Meyrinkovi) co proto. Ovšem vytrvalost slepého mládence nás naplňuje nadějí, že byt' se necháváme tunelovat, byt' ve své pýše klidně naletíme lecjakému překupníkovi tradičních hodnot, Pr - aha je přece jenom lepší než Br - no! Kdo se jesličkovskému kabaretu otevře, ten se určitě dobře pobaví. Ale jiní také mohou mít smůlu.

Kostecký Kostlivec, začíná mít šmak a atmosféru, byt' samozřejmě jinou než byla kdysi v Úpici - konečně i proto, že úpickou polstrovanou Bohému vystřídala normální hospoda s tvrdou židlí a příjemný světlý "porotní sál". Asociace porodu provázely všech deset soutěžních inscenací (dvě další z technických a zdravotních důvodů nedorazily), vždyť až na výjimky šlo o premiérové novinky. Sobotní den také ovšem provázelo aktuální SMS zpravodajství z jedné pražské porodnice. A musíme uvést na pravou míru tvrzení Vladimíra Hulce z první poloviny článku, že v sobotu rodil císařským řezem. Ne, Vladimír Hulec takto, ani jiným způsobem nerodil, protože nemohl neb v jeho kostnatém těle by našli pouze obvyklá játra a sléz - krasavici Sofii porodila Lucie Němečková, již V.H. pouze asistoval, po devíti měsících podruhé.

Alexandr Gregar
(Převzato z *Amatérské scény*)

AUDIMAFOR Z POSTELE

aneb zprostředkovaná zpráva osamělého běžce J.A.

Velmi jsem se těšila na 2. ročník Kosteckého kostlivce potažmo AUDIMAFORU, a protože mne má pohavarijní rekonvalescence vyřadila z aktivní účasti na činnosti VSVD, ráda jsem přijala Nadino pozvání včetně programové brožurky. Jenže – chřipka. A tak alespoň omluva prostřednictvím Vaška Uhlíře, vedoucího Sdruženého klubu Rabštej, který se svými několika (dvěma?) věrnými festival organizačně zajišťuje. Rád a jak ho znám, obětavě a ke vši spokojenosti. A rozhodla se vyslat alespoň své druhé oči, tedy mého muže. Kvůli minimálnímu kontaktu.

Na okraj musím poznamenat, že můj muž byl před čtyřiceti lety, kdy jsme spolu poprvé jeli v těsně předmanželské době do nynějšího Klicperova divadla na Topolův Konec masopustu, hit 60. let na lodi, téměř zapřísažným odpůrcem divadla. Vyznával přesvědčení svého otce, který tvrdil že nejlepší divadlo je život sám a takové na žádném jevišti nenajde. Jenže ta společná

ní jím vedeného domácího souboru Černí šviháci. I mezi nimi poznal mnou vyslaný divák své někdejší žáky, namátkou hostinského Pepu Žida ve výtvarně dobře pojednaném kostýmu štamgasta, Zbyňdu Svobodu, jenž po celých sedmdesát minut báňal z jednoho retka opíraje se o hospodský stůl na místě rabštejského klavíru, jakož i Honzu Jošta v roli Tyfa, chlapce oddaného divadlu neméně než protagonisté Milan Perger st. (i ml.) a Petr Malý v rolích Morgese a Mědílka, kteří na svůj neopomenutelný talent upozornili před více než deseti lety. Divadlo v Kostelci se díky rodákovi Tejklovi v Černých švihácích totiž pokropilo živou vodou a po čase skomírání, zdá se, ožilo. Sláva mu. Pokud pak můj muž hovořil o představení samém, řekl: první dojem z rafinované scény a výtvarna kolem ohromný: sklenice na paroží, atmosféra, ani jsem nevěděl, že Joska Žid hraje tak dobře na harmoniku a Milan Perger st. a Petr Malý prozradili zkušenosti, málo platný. O čem to bylo, to myslím ví hlavně autor a režisér, mně se to dá těžko vypravovat. Ale asi je to o kupčení s mrtvolami, jako že lidi jsou, jak říkal strejca bakovskéj, dobytek houjezi a tak se hemžej po tom světě-hospodě, opíjej fernetem, třískaj sebou o zem a napalujou jeden druhého. To jsem z toho pochopil já. A viděl jsem, že šviháci hrajou rádi a s nasazením takovým, že ty modřiny ani políty šaty ani necejtěj. V tom jsou asi hodní obdivu.

V sobotu 15.III. se muž rozhodl, a to prosím zcela sám (!) vydat se do Kostlivce podruhé. Byl zvědav, jak si poradí s adaptací Gustava Meyerinka Jan Dvořák v roli scénáristy i režiséra. Pro Jana Dvořáka má můj muž slabost už asi dvacet let, kdy ho poznal při jakémsi jeho pohostinském představení pro učně, u nichž můj muž působí jako penzista dodnes. Jan tehdy v rámci vystoupení zadával hochům náměty na etudy, které měli ztvárnit a vypadali při tom jak ryba na udici. Jan asi naopak netuší, že takového tajného obdivovatele má. Reference zněla: No, kdybych měl ty dvě věci srovnat, tak se mi zdá, že tohle nemělo chybu, protože jsem nelsledoval, jak kdo přirozeně či méně přirozeně mluví, klátí sebou či rozpačuje, ale měl jsem pocit že mám před sebou vyrovnaný sbor hezkých děvčat a kluků, ba pánů a žen, kteří tu svým projevem tvoří spádne, vtipné, muzikální, břitké a zábavné podívání i poslyšení. Profici.

Jak jsem koupila tak prodávám.

V regionálním tisku jsem pak ještě objevila titul Sex a muziku berou, koukám, a ono to patřilo k povídání o představení Blues cynické holky v nastudování (a)Matáku Pardubice, v programu byl podtitul Poetický retropříběh s písničkami ze 60.let inspirovaný prózou a poezií Václava Hraběte. Paní redaktorka zpovídala mladé diváky z místní Obchodní akademie a jejich učitelky a sdělovala, že se mladí Pardubičtí mladým Kosteckým líbili.

Tak takové to je, když máte zprávy z druhé ruky. I těším se na 3. ročník AUDIMAFORU neboli Kosteckého kostlivce 2004.

Jana Albrechtová

desetiletí udělala své, takže já jsem přestala držet pádlo jako prase kost a můj muž se posléze stal i režisérem! Ano, režíroval Hanáckó opéru Jora a Manda s mladými sokolskými cvičiteli na jejich výcvikovém táboře pod Cimburkem, že se tamní ochotníci prý řezali smíchy a s uznáním plácali rejižu po plecích; to víte, sokolstvo a divadlo mívalo k sobě vždycky blízko.

Tím jak začal jezdit i na Hronov a dovážet mne jako porotce tu do Bystrého, tu do Sedloňova, Javornice, Chlen či Slatiny, o Týništi, Rychnovu a Dobrušce nemluvě, není divákem divadelní teorií zcela nedotčeným, ale trvá na tom, že je svůj, teda tzv. běžný, a tak předkládám jeho vidění. Třeba nezaškodí takový pohled „odjinud“.

I zhlédl můj muž František v pátek 14. III. 2003 v nabitém sále večerního Rabštejna v Kostelci nad Orlicí představení Amatéri z pera svého dávného gymnaziálního studenta a nyní polyglota Josky Tejkla v podá-

H R O M A D A BYLO...

ČERVENÝ KOSTELECKÝ NEVĚRČ

ČERVENÝ KOSTELEČ 2003

Východočeská přehlídka amatérského činoherního divadla
Divadlo J. K. Tyla v Červeném Kostelci 27. - 30. března 2003

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové, MKS Červený Kostelec
a Volné sdružení východočeských divadelníků

Lektorský sbor:

Prof. Jan Císař, Prof. František Laurin a Jaromír Vosecký

PROGRAM:

DS Krakonoš, Vysoké nad Jizerou

Jaroslav Vrchlický:

NOC NA KARLŠTEJNĚ

Režie: Marie Trunečková

DS při MKS Červený Kostelec

Na motivy stejnojmenného románu

R. Faletta A. Gregar:

ZELŇAČKA

Režie: Pavel Labík

Divadlo Jesličky Hradec Králové

Jan Werich:

TŘI SESTRY A JEDEN PRSTEN

Režie: Ema Zámečnicková

DS při MKS Červený Kostelec

Ray Cooney:

TŘI A TŘI JE PĚT

Režie: Marcela Kollertová

DS KOLÁR Police nad Metují

Branislav Nušič:

TRUCHLÍCI POZŮSTALÍ

Režie: Jaroslav Souček

DS DRED Náchod

Vítězslav Nezval/Ondřej Pumr :

VALÉRIE A TÝDEN DIVŮ

Režie: Petr Hašek

Divadlo Jesličky Hradec Králové

Zdeněk Jirotka/Jan Dvořák:

BYL JEDNOU JEDEN SATURNIN

Režie: Jan Dvořák

Černí šviháci, Kostelec nad Orlicí

Josef Tejkl:

AMATÉŘI

Režie: Josef Tejkl

DS Jiráskova divadla Hronov

J. B. Molière:

ZDRAVÝ NEMOCNÝ

Režie: Miroslav Houštěk

DS (a)Mařák Pardubice

Jiří Císler:

BREJLE

Režie: Ivana Nováková

Divadlo A. Jiráska Úpice - JDO

Ervín Hrych:

DUHA ANEB PŘEDPOSLEDNÍ

PŘEMYSLOVEC

Režie: Zina Rýgrová

VÝSLEDKY

Na národní přehlídce amatérského činoherního divadla FEMAD Poděbrady/Divadelní Třebíč

Lektorský sbor nominuje:

inscenaci textu Josefa Tejkla **Amatéři** v provedení souboru **Černí šviháci z Kostelce nad Orlicí**

Doporučuje:

inscenaci hry **Zelňačka** (dramatizace A. Gregara stejnojmenného románu R. Faletta) v provedení

Divadelního souboru při Městském kulturním středisku v Červeném Kostelci

inscenaci hry Branislava Nušiče **Truchlíci pozůstalí** v provedení **Divadelního souboru Kolár z Police nad Metují**

Vzhledem k tomu, že inscenace **náchodského divadelního souboru DRED Valérie a týden divů** by dle názoru porotců byla mohla soutěžit v kraji o postup na národní přehlídce **Šrámkův Písek**, dovolí si porota, která k tomuto doporučení z přehlídky amatérského činoherního divadla nemá oprávnění – upozornit alespoň programovou radu **Šrámkova Písku** na inspirativnost inscenace, včetně jejích problémů pro případ, že by mohla programová rada o zařazení uvažovat.

Lektorský sbor o individuálních oceněních rozhodl takto:

Čestná uznání:

- **Marcele Kollertové** za režii hry Ray Cooneye *Tři a tři je pět*
- **Janu Antlovi** za roli Agona v inscenaci hry B. Nušiče *Truchlící pozůstalí*
- **Petru Haškovi** za režii inscenace Valérie a týden divů
- **Týně Šrolové** za scénu a kostýmy k inscenaci Valérie a týden divů
- **Markétě Lelkové** za roli Elzy v inscenaci Valérie a týden divů
- **Milanu Pergerovi ml.** za roli Mařeny v inscenaci Josefa Tejkl *Amatéri*
- **Miroslavu Houšťkovi** za režijní přístup ke klasickému textu J. B. Moliéra *Zdravý nemocný*

- **Ireně Vylčilové** za roli Smila v inscenaci hry Ervína Hrycha *Duha, aneb Předposlední Přemyslovec*
- **Pavlu Machovi** za roli Tasa v inscenaci hry Ervína Hrycha *Duha, aneb Předposlední Přemyslovec*

Ceny:

- **Alexandru Gregarovi** za dramaturgii románu R. Faletta *Zelňačka*
- **Marcele Labíkové a Olze Labíkové** za kostýmy k inscenaci *Zelňačka*
- **Jiřímu Kubinovi** za roli Glóda v inscenaci *Zelňačka*
- **Janu Brožovi** za roli Kastlíka v inscenaci *Zelňačka*

- **Pavlu Labíkovi** za roli Stanleyho v inscenaci Ray Cooneye *Tři a tři je pět*
- **Jaroslavu Součkovi** za režii hry Branislava Nušiče *Truchlící pozůstalí*
- **Ivaně Richterové** za roli Sandry v inscenaci hry Branislava Nušiče *Truchlící pozůstalí*
- **Janu Dvořákovi** za jevištní adaptaci literárního textu Zdeňka Jirotky *Saturnin pro inscenaci Byl jednou jeden Saturnin*
- **Josefu Tejklovi** za text hry *Amatéri*
- **Petru Malému** za roli Mědíka v inscenaci hry Josefa Tejkl *Amatéri*
- **Milanu Pergerovi st.** za roli Morgese v inscenaci hry Josefa Tejkl *Amatéri*

PŘÍJEMNÁ PŘEHLÍDKA

Zleva: Mirka Císařová - tajemnice pototy, Prof. Jan Císař, Prof. František Laurin, Jaromír Vosecký, foto: Michal Drtina

11 představení viděli diváci (a porota) na Východočeské přehlídce amatérského činoherního divadla od 27. do 30. března 2003 v Červeném Kostelci. Nebylo mezi nimi žádné představení, které by bralo dech a fascinovalo. Ale ani takové, které by vyvolávalo známou opovržlivou a odsuzující otázku: jak se to sem dostalo? Obojí svědčí o rozpětí kvality, v němž se přehlídka pohybovala. Byly tu však tři inscenace, které rozhodně poznamenaly ráz letošní přehlídky v Červeném Kostelci a vytvořily trojúhelník, jímž bylo možné poměřovat celistvou úroveň a z něhož vzešla nominace a doporučení pro národní přehlídku Femad-DT.

Dva vrcholy tohoto trojúhelníku tvořily inscenace, které tvrdě, nekompromisně a přímočaře předváděly temnou a beznadějnou stranu života. Pro přesnost a úplnost dodávám: *našeho současného života*. **DS Kolár**

z *Police nad Metují* sáhl po Nušičově kdysi poměrně často hrané hře *Truchlící pozůstalí*. Rasantní, promyšlená a s dnešním cítěním divadelnosti počítající úprava Alexandra Gregara provedla první citelnou změnu žánru: od společenské komedie mravů se posunula ke grotesce s hojnými rysy černého až absurdního humoru. Režisér Jaroslav Souček se této inspirace chopil a režijním řešením celku inscenace ji realizoval. Odstranil přesnou konkretizaci prostorem a časem, „truchlící pozůstalí“ v černém jsou v malířsky sugestivně načrtnutém obrysu pokoje velkého domu s mnoha vchody. V tomto „kolektivu“ bují jediná vášně: mít, vlastnit, získávat vlastnictví, majetek jakýmkoliv prostředky proti všem. Tak se po jevišti valí černý dav; černý oblečením a černý na duši, jakási podivná mafie „pozůstalých“. Slovo mafie vystihuje asi nejlépe tohle spřízenectvo, které se spojilo, aby získalo dědictví po bohatém příbuzném, ale zároveň je prožráno nenávistnou nepřejícností a závistí každého proti všem. A v čele je hlavní mafián Agon, jehož Jan Antl také hraje jako kmotra, bossa.

V tomto „kolektivním, celkovém, celistvém“ duchu funguje tato inscenace dobře. Ale: proměnu žánru se nepodařilo provést důsledně. Jakmile dojde na dílčí dialogy a dílčí situace, v nichž existují jen některé postavy a v nichž se projevují jejich individuální postoje a individuální povahy, tak ta „mafiánská čern“ už zdaleka nemá takovou intenzitu, občas jako by se dokonce vrátila původní žánr Nušičova textu. Je tu ovšem jedna postava, která svou individuální podobou zesiluje celistvé ladění inscenace: vdova Sandra Ivany Richtero-

vé. Požívačně cynická, hrubozrně útočná i plačtivá, vypočítavě realistická a zase s bizarními sny, vnáší do toho komplexního mafiánského panoptika velmi osobité tóny hamižnosti a zesiluje černě té nelítostné honby za bohatstvím.

Snad je to náhoda, snad nikoliv, že i další „černý“ vrchol červenokosteleckého trojúhelníku má vydatně co do činění s pohřby. Postavami nové hry Josefa Tejkla *Amatéři* jsou zaměstnanci Mědílkova pohřebního ústavu, jenž je stejné úrovně jako jejich pracoviště – hospoda nejhoršího řádu, kde nemilosrdně kšeftují se smrtí. Josef Tejkl se vrátil domů, do Kostelce nad Orlicí a pro svou inscenaci v „Černých švihácích“ (název souboru) našel optimální spolutvůrce. Zcela věrohodně a autenticky kreslí v mnoha odstínech černě dna mravní bídy i životního prostředí. Jsou věrohodností své neskryvané přízemní živočišnosti skoro přitažliví, přesvědčují přirozeností bytí v morbiditě, kterou si vychutnávají až s vražednou i sebevražednou rozkoší. Rozehrávají krutě, nemilosrdně a boj o „kšeft“, tedy o mrtvé, aby s děsivou obžerností vychutnávali její „světlé“ stránky: těšili se nejenom fernetem, ale svým funebráckým koncertováním. Tejkl sáhl svým textem ke zdrojům, které balancují na hranicích slušnosti a přijatelnosti a vstupují do hájemství neskryvaného porušování přiznávaných i nepřiznávaných konvencí „slušného“ chování i „ušlechtilého“ divadla: najdete tu cool dramaturgii, černý absurdní humor, drsnou a hrubozrnou komediálnost lidové komedie s jejími burleskními iracionálními znaky, šíravou satiričnost absurdity dürrenmattovského typu, která vytváří model světa, v němž smrt je přirozeným produktem obchodu a podnikání. O tom všem *Černí šviháci* hrají s komediálností, která by se v duchu slovníku jejich textu dala nazvat „prdelí“, se sytou a temperamentní nadsázkou i rozvinutou barevností podivně šťavnatých poloh lidského života nikterak nezastírajíce, že je tahle jejich produkce také odkojena dávnou, pradávnu tradicí pajzlů, putyk, zapadáků, hospod. Aby ovšem zároveň dokazovali nadhled, schopnost pohrávat si promyšleně se slovy i situacemi. Z této košaté, leč v principu jednotné směsi, v nichž se jakási starobylost a starodávnost mísí s epochou mobilů, které jsou přímo klíčovým strůjcem zápletky, vyrůstají plastické sugestivní postavy: majitel firmy Mědílek, jehož citáty z bible proměňuje Petr Malý v oblundně vznešenou rétoriku, Morges Milana Pergera st., jenž jako „pozůstalý“ svobodu, jež mu dala smrt ženy, promění pitím ve smrt vlastní i Mařena Milana Pergera ml, která se s běsovskou posedlostí zahltí „stylem Mědílkova pohřebnictví“, jež u svého muže tolik nenáviděla. Neboť beznaději tohoto života uniknout nelze. Přijmeme-li tento druh komediálnosti, tuto černou a hrubozrnou prču, srandu, nejlépe vskutku prdel, pak přijmeme také velice hrůzné nahlédnutí do této beznaděje. Závěr inscenace zatím není režijně, inscenačně zvládnut tak, aby, aby model takto založeného a prožívaného bytí zazněl s plnou naléhavostí. Ale v textu to obsaženo je a nezakrývaná pokleslost oblíbených dryádnických postupů divadelních se může náhle obrátit v mrazivé připomenutí pokleslosti našeho přiro-

„Truchlíci pozůstali“, foto: Michal Drtina

tomného žití. V rozsahu tohoto příběhu někdy hororového jindy morbidního jdoucího však až na samu hranici parodie těchto poloh, volně a hravě proplétajícího vysoké i nízké podoby divadla a syrovou drastickou komiku s intelektuálním nadhledem se – po mém soudu – zrodil další příspěvek autorského amatérského divadla k postižení obrazu přítomnosti.

Třetí vrchol trojúhelníku je svým smyslem opačný. Opět u něho stál Alexander Gregar. Tentokrát jako autor dramatizace, jenž na motivy stejnojmenného románu Reneé Falleta v překladu Růženy Steklačové napsal hru *Zelňačka*, již se ujal domácí divadelní soubor v režii Pavla Labíka. Je to laskavý příběh o tom jak dva staří francouzští venkované svou zelňačkou přinesou vzdálené, technicky dokonalé civilizaci bez citů hodnotu, již doposud neznala: radost. Jiří Kubina a Jan Brož dávají těm svým dvěma „dědkům“ především pozemskost, potěšení z nejobyčejnějších darů života. Nebo možná ještě lépe: radost ze samotného života, byť měl jakoukoliv podobu, je přece nádherný už tím, že je. Z tohoto jejich pojetí pak dostává zelňačka smysl symbolu radostné pozemskosti. Když ji roztomilý „Ufounek“ spolu s jejími „tvůrci“ a jejich vínem převáží na tu vzdálenou planetu, tak nelze než pevně věřit, že tahle radost života je a zůstane trvalou hodnotou na zemi i ve vesmíru. A tahle inscenaci sdělená naděje hovoří z jeviště přesvědčivě, byť se nepodařilo vyřešit některé problémy se situacemi a postavami, jež jsou mimo hlavní děj a jejich provedení stínohrou není zrovna nejlepší.

V tomto trojúhelníku tmy a světla, jenž ustavil rozhodující úroveň přehlídky, se potom pohybovaly další inscenace. **DRED z Náchoda** se představil jevištní realizací novely Vítězslav Nezvala *Valérie a týden divů*, jež literární předlohu připravil Ondřej Pumr a režisoval Petr Hašek. První polovina je dynamickou montáží, která syntetizuje řadu materiálů a dociluje tím prudkého a strhujícího víru obraznosti, která divadelně respektuje styl literární předlohy. V polovině druhé však převládá slovo; divadelní obraznost ustupuje do pozadí, nastupuje vyprávění, dialog. A v tom okamžiku se potvrdí to, co prozrazovala už první polovina: herectví tohoto mladého souboru až na výjimky není zatím tak zkušené

a vyzrálé, aby dokázalo svými prostředky uskutečňovat více než základní informace o faktech, událostech tvořících fabuli. S další adaptací literatury jevištně téměř neproveditelné – *Jirotkovým Saturninem* – přijelo **Divadlo Jesličky** z Hradce Králové. Jan Dvořák zvolil šťastnou polohu pro převod této literatury na jeviště. Nevytvořil ucelený příběh, ale vypráví – očima zestárnulých účastníků těch dávných „saturninových“ dobrodružství, které prožili a které jejich autor Jiří Neoulický sepsal v knize – o duchu idylické doby a hlavně o duchu knihy. Dvořák, jenž „sestavil“ tuto „skoropohádkovou retromozaiku“ (program jej nejmenuje ani jako dramaturga ani jako režiséra, prostě jen „SESTAVIL“) a je v ní i *Saturninem*, nenabízí divákovi iluzivní, pravděpodobnou podobu znamenitých situací a dialogů, jimž se smějí už generace, ale to, jak chápe ducha tohoto díla. Stejně hraje i *Saturnina*, sděluje svou představu a „saturninovsky“ životním postoji. Vznikl tak jakýsi „literární kabaret“ sestávající z řady čísel inspirovaných touhou postihnout „duchovní“ podstatu knihy i titulní postav; tvar, jenž zřejmě ani nechce být celistvou „činoherní“ inscenací. Což se dá chápat jako nedostatečnost ale i jako přednost. Neboť takto se

„Zelňačka“, foto: Michal Drtina

vskutku tento „literární kabaret“ dostává svou atmosférou pohody a jemného úsměvu k čemusi podstatnému z *Jirotkova* humoru. Na podobné vlně bylo laděno další představení *Jesliček*, jež zmaňalo předlohu Jana Wericha: *Tri sestry a jeden prsten*. Skupina Emy Zámečníkové si v její režii chtěla zřejmě zařadit na bázi improvizace. Jenže v Červeném Kostelci se spontánnost i hravost improvizace vytratily a tak zůstaly jen jakési útržky izolovaných situací, které se ničím nepospojovaly a zanechávaly neurčitý a nejasný dojem.

Zbývajících pět představení se pohybovalo v žánru komedie a jejich úspěch i kvalita záležely na tom, do jaké míry se tento žánr podaří postihnout, realizovat a naplnit. *Krakonoš z Vysokého nad Jizerou* zahrál Vrchlického *Noc na Karlštejně*; samozřejmě s několika oblíbenými „hity“ z filmového zpracování, takže vznikla jakási „hra se zpěvy“. Bylo to však především „divadlo mluvené“ a upřímně řečeno: kvalita jevištní řeči byla jeho největší předností. Neboť v tomhle představení se vlastně všechno odvyprávělo. Situace byly řeči

ilustrovány a popsány, postavy nedostávaly pevnější a jasnější kontury jednáním. Na půdu „komedie z historie“ se pustilo také **Divadlo Aloise Jiráska z Úpice** a zahrálo *Duhu aneb Posledního Přemyslovce* Ervína Hrycha. Narazilo přitom na žánrovou nevyhraněnost textu, jenž má tři roviny: skutečnou historii s jejími reáliemi, apokryf, jenž tuto známou historii kolem Závěse z Falkenštejna nově ironicky či parodicky vykládá a konečně rovinu inspirovanou „intelektuálním klaunstvím“ Voskovce a Wericha, jež celou – a vlastně jakoukoliv historii – nahlíží vědoucíma očima „zespodu“. Soubor chtěl oddaně a adekvátně posloužit všem třem rovinám, což se mu vymstilo, neboť vtip, komediální řešení situací i postav se tu střídá s velice důstojnou „historickou“ hrou. Byť třeba scéna ve hladomorně ukázala, že by se mohlo nejlépe dařit v té klaunské poloze. A byl tu i klasik komedie Molière, jehož *Zdravého nemocného* zahrál **DS Jiráskova divadla z Hronova**. Režisér Miroslav Houštěk vytvořil hladce a přesně fungující inscenaci, jež se prezentuje jako příjemné a zábavné představení. Ale základní otázka – jak dnes zacházet s moliérovskou komedií typů – zůstala. Neboť přes tu hladkost a příjemnost to byl pořád jakýsi obrázek dávných časů, jemuž chyběla dravá a herecky naplněná komediálnost, která by také nabídla to, co se nazývá aktuální interpretací.

A tak si s tím komediálním žánrem poradily nejúspěšněji dvě inscenace současných textů. Pravda, Císleřovy *Brejle* už současné dobou svého vzniku nejsou, ale do současnosti se dají bez problémů přenést a tak také zahrát obě její postavy jako naše současníky. A pak už jen záleží na tom, jak se rozvinou jednotlivé promluvy a situace. Což inscenace **DS (a)Matějku z Pardubic** učinila se vkusem, nápaditostí, hereckou zkušeností a patřičnou dávkou charakteristiky. I když nepřesáhl ničím to, co text nabízí a čím se vyznačuje. Domácí soubor se objevil v přehlídce ještě jednou – Marcela Kollertová zrežirovala v české premiéře Cooneyovu komedii *Tri a tři je pět*. A zrežirovala ji s vědomím, že je to situační komedie, kde musí přesně a perfektně fungovat mechanismus situací, aby se divák smál. V Pavlu Labíkovi pak měla herce, který hlavní roli nešťastníka, jenž se jaksi náhodou a proti své vůli zaplete do „bigamistického“ příběhu svého přítele a domácího jako její oběť a posléze hlavní aktér a tvůrce, zahrál tak jako je v tomto textu zapotřebí: jako svorník všeho dění na jevišti. Svou aktivitou byl vskutku spoluvůdcem inscenace. Zároveň také potvrdil, jak je tato kvalita pro tento komediální žánr, jak sluší a patří všem postavám. Což ne vždy a všude v této míře a poloze platilo. I tak je to ovšem představení příjemné a jako by charakterizovalo celou červenokosteleckou přehlídku 2003. Neboť v Červeném Kostelci je na přehlídce vždycky příjemně. Je to místo, jež jí dává co může, ba ještě více – tentokrát v nečekaném počtu i diváky a také tu úroveň charakterizovanou na počátku této zprávy díky kvalitě soutěžících inscenací. Tedy „příjemno“ na třetí.

Jan Císař

(Převzato z *Amatérské scény*)

H R O M A D A

BYLO...

REGIONÁLNÍ LOUTKÁŘSKÁ PŘEHLÍDKA

s postupem na národní přehlídku Loutkářská Chrudim
Hradec Králové, Divadlo Jesličky, 4. - 6. dubna 2003

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls, Divadlo Jesličky Hradec Králové a Volné sdružení východočeských divadelníků s finanční podporou MK ČR a Města Hradec Králové

Lektorský sbor:

Karel Vostárek, Alena Exnarová, Tomáš Komárek

Na přehlídce bylo uvedeno celkem 22 soutěžních představení.

LOUTKÁŘSKÁ
PŘEHLÍDKA

PROGRAM:

ZUŠ Na Střezině, Hradec Králové
skupina Emy Zámečnickové

Štefan Kubín:

ČERTOVA NEVĚSTA

ZUŠ Na Střezině, Hradec Králové

Mirka Venclová, ved. Jolana Brannyová

R. Kipling:

PROČ MAJÍ SLONI CHOBOT

DNO Hradec Králové

v režii Kamila Bělohávk

Tomáš Komárek: **4 + 1**

DNO Hradec Králové

Bára Švarcová, Jiří Jelínek a

Honzík Kratochvíl: **GOMEZ**

Jiří Jelínek, Erika Čičmanová, Mirka

Venclová: **ANATOMIE**

DRED, tvůrčí skupina ARTYŠOK

Žofie Nalkowská, O. Pumr, DRED:

NEJEN O MÝDLE

Režie: Ondřej Pumr

Hana Voříšková

O SOPKÁCH, OVEČKÁCH, VŘESU

ATD.

LS Ahoj Chrudim

L. Štumpf, J. Holasová:

STVOŘENÍ SVĚTA

Režie: Libor Štumpf

ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou

M Černík:

MALÉ POHÁDKY

Režie: Romana Hlubučková

„Tak co?“ ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou

kolektiv: **CIRKUS**

LS Šíro Lázně Bělohrad

ČERTOVSKÉ POHÁDKY

Režie: Mirka Grohová, Lenka Zívrová

„Uzel“ ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou

A. Mikulka:

DŮM U PĚTI SET BÁSNÍKŮ

Režie: Romana Hlubučková

Druhák, ZUŠ Na Střezině, Hradec Králové

VÍTR Z APALACSKÝCH HOR

Režie: Jiří Polehňa

Elevace, Litomyšl

kolektiv: **LOD ANDELOU**

Režie: Matěj Šefrna

DNO Hradec Králové

J. Jelínek: **OKOLOSTOLA**

Režie: Jiří Jelínek

Tlupačlapa Dramatické školičky

ve Svitavách

R. Jeffers, J. Mandlová: **PASTÝŘKA**

Režie: Jana Mandlová a Karel Šefrna

LS Záchvat, ZUŠ Na Střezině

Hradec Králové

NA STROPĚ

Režie: Jiří Polehňa

Dospělá embrya, ZUŠ Na Střezině
Hradec Králové – Lenka Košťáková

KŮZLÁTKA

Režie: Jan Dvořák

Trstěnická stezka, Svitavy

kolektiv: **VYSOČINA**

Režie: Matěj Šefrna

Loutková scéna Smiřice

D. Syrovátka: **ZATOULANÉ PÍSMENKO**

Režie: Jiří Zahálka

LS BOŽÍ Jaroměř

Martin Drahorád:

O PERNÍKOVÉ CHALOUPE

Režie: Jana Dvořáčková

LS Spolu, ale každý sám – ZUŠ Jaroměř

J. Prévert:

ŽIRAFÍ OPERA

Režie: Jaroslava Holasová

ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou

kolektiv:

DOKUD NÁS ČÁPI NEROZDĚLÍ

Mimo soutěž uvedla svá 2 představení

Hana Voříšková, loutkářka a výtvarnice

z Chocně. Svůj

„první divadelní písničkový automat“

Grónská písnička

hrála v průběhu soboty 66x.

Lektorský sbor na Loutkářskou Chrudim nominuje:

inscenaci textu R. Jefferse a Jany Mandlové **Pastýřka** souboru **Thupatlapa** Dramatické školičky ve Svitavách

doporučuje:

- 1/ **DNO Hradec Králové** - J. Jelínek: **Okolostola**
- 2/ **DNO Hradec Králové** - Tomáš Komárek: **4 + 1**
- 3/ **DNO Hradec Králové** - Bára Švarcová, Honzík Kratochvíl, Jiří Jelínek: **Gomez**
J. Jelínek, E. Čičmanová, M. Venclová: **Anatomie**
- 4/ **ZUŠ Na Střežině, Hradec Králové, Mirka Venclová** pod ped. vedením Jolany Brannyové
R. Kipling: **Proč mají sloni chobot**
- Dospělá embrya, ZUŠ Na Střežině Hradec Králové** - Lenka Košťáková: **Kůzlátka**
- Druhák, ZUŠ Na Střežině, Hradec Králové** - Phil Coe: **Vítr z Apalačských hor**
- 5/ „**Tak co?!**“ **ZUŠ Chlumec nad Cidlinou** - kolektiv: **Dokud nás čápi nerozdělí**
- 6/ **LS Záchvat, ZUŠ Na Střežině, Hradec Králové** - Jiří Polehňa: **Na stropě**

Lektorský sbor dále udělil ceny:

• Mirce Venclové za herecký výkon a výtvarnou stánku inscenace Proč mají sloni chobot • Loutkovému souboru DNO za neotřelou invenčností v inscenacích 4 + 1, Anatomie, Gomez, Okolostola • Kamilu Bělohávkovi za scénografii inscenace 4 + 1 • Ericce Čičmanové za technologii loutky a výpravu k inscenaci Anatomie • Haně Voříškové zvláštní cenu za osobitou poetiku v inscenacích O sopkách, ovečkách, Okolostola vřesu atd „Grónská písnička“	• Romaně Hlubučkové za tvůrčí práci s dětmi v inscenaci Malé pohádky • Jiřímu Polehňovi za výpravu k inscenaci Vítr z Apalačských • Jiřímu Jelínkovi za scénář a režii inscenace Okolostola • Markétě Stránské a Martinu Škeříkovi za herecký výkon v inscenaci Okolostola • Janě Mandlové za dramaturgii a scénář k inscenaci Pastýřka • Karlu Šefrnovi a Janě Mandlové za režii inscenace Pastýřka • Tereze Dvořákové za herecký výkon v roli Pastýřky v inscenaci Pastýřka • Jiřímu Kašpárkovi za herecký a výtvarný podíl na inscenaci Pastýřka	• LS Záchvat za výpravu k inscenaci Na stropě • Jiřímu Polehňovi za text inscenace Na stropě • Janu Dvořákovi za invenční a citlivou režii inscenace Kůzlátka • Lence Košťákové za herecký výkon a něžné vodění loutek v inscenaci Kůzlátka • LS „Tak co?!“ ZUŠ Chlumec nad Cidlinou za osobité autorství inscenace Dokud nás čápi nerozdělí • Cenu za inscenaci PASTÝŘKA souboru Thupatlapa Dramatické školičky ve Svitavách

Regionální loutkářská přehlídka v Jeslíčkách

Byla společná pro Královéhradecký a Pardubický kraj, konala se od 4. do 6. dubna a za tu dobu jsme měli možnost vidět 22 soutěžních představení a 2 nesoutěžní. Byl to tedy maratón opravdu náročný, ale na to už jsme v Hradci zvyklí. Dokonce i diskutovat o tom, co jsme viděli, šlo zvládnout – využili jsme každou sebekratší volnou chvíli. Všechno jsme stíhali také díky tradičně vzorné péči osazenstva Jeslíček, které dbalo jak o perfektní zabezpečení všech technických požadavků, tak o naše žaludky.

Také už si zvolna zvykáme na to, že se každoročně setkáváme s množstvím představení dětí a mládeže ze základních uměleckých škol. Je potěšitelné sledovat jak ty nové, začínající, tak vývoj a vyzrání „starých známých“.

Začneme tedy domácí líhni – **ZUŠ Na Střežině Hradec Králové**. Hned prvním představením přehlídky

byla pohádka Josefa Štefana Kubína *Čertova nevěsta* v provedení kolektivu vedeného Emou Zámečnickovou a byl to rozhodně příjemný začátek. Hrál se okolo židlí pokrytých látkami (měnily se podle prostředí), tyčovými loutkami a postavami určenými čepicí jako znakem. Bylo to vyprávění příjemné a kultivované, kdy se děti vyrovnávaly i se složitějšími úkoly, například mluvením za loutku, kterou v daném okamžiku vodil někdo jiný či současnou interpretací dvou postav (postavy s čepicí jako znakem a postavy-loutky). Rezervy této inscenace zůstaly v jejím temporytmu a gradaci celku. Ale je jistě slibným odrazovým můstkem pro další práci tohoto kolektivu.

Mirku Venclovou ze **ZUŠ Na Střežině** známe už z minulých let a vždy nás něčím zajímavým upoutala. Tentokrát si připravila pod pedagogickým vedením Jolany Brannyové inscenaci bajky R. Kiplinga *Proč*

mají sloni chobot. Na scéně má trojdílný paraván – dřevěný rám se změní látek nejrůznějších druhů a struktur, slámy, hudebních cinkátek... Mirka začala vyprávět a najednou se z oné změní jejím působením vynořovaly loutky, o nichž jsme ani netušili, že se tu mohou skrývat. Je to výtvarně a loutkářsky velmi nápadité a herecky kultivované. Jen zůstává ještě rezerva v samotném závěru celku: situace, kdy slůněti hrozí sežráním krokodýlem, je pojata v podstatě stejně úsměvně, jako všechny předchozí. Necítíme nebezpečí, strach o slůně se nedostavuje a tím ani katarze, když všechno pak dobře dopadne. Bajka se tak mění v pouhou anekdotickou hříčku. Ale je jisté v silách loutkoherečky inscenaci v tomto smyslu dotáhnout.

Dalším sólovým výstupem byla *Kůzlátka* Lenky Košťákové ze souboru Dospělá embrya, ZUŠ Na Střezině, která pracují pod vedením Jana Dvořáka. Kůzlátka Lenky Košťákové jsou velmi originální a velmi půvabnou drobníčkou. Herečka přijde na scénu v puntikovaných šatech, schová se za židli a šaty svlékne, aby před námi vytvořila hrací prostor – louku. Kozu hraje svou hlavou, kůzlátka pak – voděnými jako marionety ramínky od podprsenky – jsou její „ženské půvaby“. Domečkem kůzlátka je košík, kterou herečka oblékne, vlka pak představuje tmavá mohutná lyžařská rukavice, která se za nimi dostává tam, kam by neměla... Samozřejmost a kultivovanost projevu je pak další dobrou devízou této miniinscenace. Je to vynalézavý a decentní „večerníček pro dospělé“ – ale pokud jej zhlédnou i děti, jistě to nezanechá nežádoucí stopy na jejich duševním vývoji.

ZUŠ Na Střezině byla dále zastoupena dvěma soubory Jirky Polehni. Soubor Druhák nastudoval *Vítr z Apalačských hor* Phila Coea. První, co jsme viděli, bylo marionetové jeviště s proscéníem, na němž je nápis „Západ sobě“. V jednoduše stylizované výpravě a nádhernými loutkami, jejichž výtvarný rukopis nezapře Jirkovu invenci, se před námi začal odehrávat příběh z divokého západu, ovšem prostředky důvěrně připomínajícími tradiční české marionetové divadlo ve zjednodušené a trochu laskavě parodizované podobě. Také český Kašpar se ocitl v tomto kolotoči – zprvu coby barman a posléze účastník celého děje. Čeká se, až „to“ přijde, protože „to“ (= vítr z Apalačských hor) přijít musí. Jednotlivé situace se plynule střídají, okouřeny občas nějakou libůstkou (například v podobě loutkových kankánových tanečnic křepčících na baru). Zlo je po zásluze potrestáno a padouch končí i s ukradeným indiánským pokladem kdesi v podzemí. Většímu spádu inscenace by patrně napomohla ještě výraznější pohybová i hlasová stylizace ve hře s loutkou, která by podtrhla její sošnost a vedla k razantnější práci s ní.

Soubor Záchvat nastudoval hru Jirky Polehni (na námět Vladimíra Bena Beneše) *Na stropě*. Text je bezesporu dobrým základem pro loutkářskou inscenaci. Příběh o malíři, který se usadí na stropě, aby měl prostor a klid na malování, je rozhodně vděčný. Také výprava patří k silným stránkám inscenace. „Maňáskárna“ se zprvu rozvíjí v intencích zvoleného typu loutek, kte-

ré vyžadují přesné a razantní zacházení i práci s reálnou rekvizitou. Ale bohužel se tato nasazená razance v průběhu inscenace poněkud vytratí, takže začne působit zdloouvavě. I tak ovšem sledujeme řadu zajímavých situací. Navíc je předpoklad, že od své premiéry na regionální přehlídce zaznamenaná inscenace vývoj k lepšímu, neboť razantnější a přesnější práce s maňáskem je jisté pod Jirkovým vedením v silách souboru.

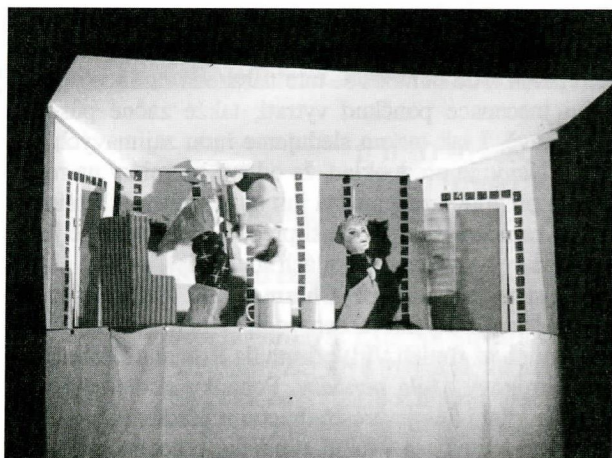
Dostáváme se k ZUŠ Chlumec nad Cidlinou, která se představila čtyřmi inscenacemi. S nejmenšími dětmi (z prvních až třetích tříd) připravila Romana Hlubučková Černíkovy *Malé pohádky*. Pohádky si děti vybraly samy a vyprávěly je prostřednictvím předmětů a jednoduchých loutek, za využití rytmické práce se zvukem. Někde šlo o pouhou ilustraci, jinde byla pohádka hlouběji domyšlena, ale v každém případě šlo o kultivovanou ukázkou práce s dětmi, při níž rozvíjejí svoji fantazii, kultivují mluvu a učí se kolektivní spolupráci.

Soubor Uzel (dětí z 5.-6.tříd ZŠ) vytvořil za vedení Romany inscenaci Mikulkova *Domu u pěti set básníků* (dramatizace a úprava Romana + kolektiv). Hrají nad paravánem z novinového papíru i před ním, loutkami z novin. Využívají i zvuk papíru a občas, zvláště zpočátku, oceníme zajímavý nápad. Ale pak se najednou všechno stává poněkud jednotvárné: novinová výprava nám splývá, všechno plyne jaksi bez gradace, vyprávějí i to, co by měly být dialogy a vážné i kolektivní recitace....

Soubor Tak co? (mládež ve věku 13-17 let) je nám už dobře známý z let minulých a letos se představil hned dvakrát. Nejdříve jsme viděli autorské představení *Cirkus*. Je to sled jednotlivých výstupů – někdy více, jindy méně zdařilých, za využití různých druhů loutek. Nakonec se inscenace trochu lomí: místo chybějících šelem nabídnou pohádku o třech prasátkách, která je milá, ale trochu „z jiného pytle“. Snad by ale stačilo „cirkusácky“ ji uvést. V každém případě, i při nevyrovnanosti celku, je sympatický smysl mladých lidí pro humor a skutečnost, že se neberou vážně. Nakažlivá radost z produkce se tak přenáší i do hlediště.

Druhé, a domnívám se, že zdařilejší autorské představení souboru Tak co? nese název *Dokud nás čápi nerozdělí*. Na scéně paraván a cosi se chystá. Dvě akterky se chvíli dohadují, zda nám „to“ mají nebo nemají říct. Nakonec se dozvíme, že jim chybí spousta zvířátek – a to máme sledovat kratičké příběhy o zvířátkách. Nevadí, zvířátka, která mají, použijí také zástupně. Po této úvodní informaci jsme sledovali velmi vynalézavé a invenční příběhy. Hrál se hadrovými loutečkami, rukavicovými maňásky, čepicemi (které měli všichni herci na hlavách)...Hrál se s velkou chutí a nasazením. Bavili jsme se – chvílemi velice, chvílemi méně. Je to tím, že inscenace je dosud nevyrovnaná a některé situace je ještě třeba lépe vypointovat. Na regionální přehlídce jsme ovšem viděli premiéru a soubor počítá s tím, že bude na inscenaci ještě dále pracovat. To je chvályhodné, protože zaděláno je dobře.

LS Spolu, ale každý sám ze ZUŠ Jaroměř (vedoucí Jarka Holasová) se představil s *Prévertovou Žirafí operou*. Šlo o vyprávění, částečně zpívané, za

LS Záchvat „Na stropě“, foto M. Drtina

využití plošných černobílých loutek a stejně pojatého kusu látky – východiskem výpravy se staly Prévertovy ilustrace. Představení se snažilo vycházet z Prévertovy poetiky, bylo kultivované a mělo atmosférou, ale v leccems ještě nebylo dodělané a plynulo poněkud jednotvárně.

Kromě „zušek“ vystoupily na regionální přehlídce ještě dva dětské soubory. Jedním z nich byla **Loutková scéna ze Smiřic**, s níž jsme se setkali už v loňském roce. Letos připravili pod vedením a v režii Jiřího Zahálky hru se zpěvy podle stejnojmenné knížky O. Syrovátky *Zatoulané písmenko*. Hrál se nad paravánem a před ním, plyšáky a opravdickými auty, v čistě malovaných kulisách. Písničky děj poněkud retardovaly a také se více mluvilo než dělo prostřednictvím loutek. Představení tak nemělo gradaci a temporytmus a až na řídké okamžiky (způsobené ovšem spíše „kouzlem nechťného“) plynulo poněkud jednotvárně. Ale dětem nelze rozhodně upřít radost ze hry a chuť, s níž režisérem dané úkoly naplňovaly.

Dětský soubor **Loutkářského souboru BOĎI z Jaroměře** nastudoval v režii Jany Dvořáčkové text Martina Drahoráda *O perníkové chaloupce*. Hrál se v rodinném divadle malými marionetami – s tím má ostatně Jana zkušeností víc než dost. Text člena souboru byl vtipný a inscenace dlouhá „tak akorát“ – takže jsme marionetové začátky dětí sledovali s potěšením, a to i při vědomí řady začátečnických chyb („ručičkování“ marionet apod.).

A dostáváme se k dospělým souborům. **LS Šíro Lázně Bělohrad** se představil s autorskou inscenací na motivy místních pověstí nazvanou *Čertovské pohádky*. Inscenace se odehrává maňásky, ale nectí důsledně možnosti těchto loutek (razantní práce s reálnou rekvizitou apod.), naopak, občas se přimísí i prvky známé z marionetového divadla. Také nejdůležitější momenty inscenace se neodehrají před našima očima, ale jsou jenom řečeny. Přesto je to inscenace sympatická nasazením herců i tím, že si na nic nehraje. A jistě by stálo za to ji jako „maňáskárnu“ dopracovat.

LS Ahoj Chrudim připravil *Stvoření světa* – autorskou inscenaci Libora Štumpa a Jarky Holasové. Od počáteční ilustrace známého biblického příběhu (za

zvuku Smetanovy Vltavy, která je až příliš determinující a svazující) se autoři pokoušejí dojít v řadě symbolických zastavení až k současnosti. Inscenace se tak láme dramaturgicky i v různorodém využití prostředků černého divadla, kterými je soubor evidentně okouzlen. Od počáteční, poněkud monotónní ilustrace až k nejrůznějším zkratkám a symbolům, které občas budí dojem přílišné přímočarosti a známých konvencí. Klademe si otázku, jakému divákovi je to určeno a neumíme si odpovědět. Všechno tak nějak plyne a je to trochu nuda.

Tvůrčí skupina ARTYŠOK souboru DRED z Náchoda se v inscenaci *Nejen o mýdle* (autoři Z. Nal-kowska, O. Pumr a Dred) zabývá vážným tématem holocaustu a likvidace židovských dětí, snaží se do nás bušit, ale nějak to všechno divadelně nefunguje – je to doslovné a jenom „jako“. Používají plošné loutky, ale nevíme proč, nehrají s nimi jako se subjekty, matoucí je i druhý zmenšený plán v pozadí jeviště... Buřty, které mají napichnuté na klaccích, nikdy nestrčí doopravdy do ohně, aby to zasmrdělo... Nově přichozí, který jde do plynu, je svlečen do naha – ale schová se za loutku, proč? Neorientujeme se v tom, co nám chtějí říci a silně pociťujeme absenci sdělné divadelní metafor.

Podobné problémy s porozuměním máme s inscenací *Lod' andělů* souboru **Elevace Litomyšl**, který vede Matěj Šefrna. Sledujeme loď s anděly, kteří prý přišli svým pochybením o křídla a chtějí je získat zpět. Kdo jsou tito andělé? Proč si zaslouží získat křídla zpět? Či byla vina, že zemřeli lidé, o nichž tito andělé vyprávějí příběhy (prostřednictvím maňásků)? Inscenace má bezesporu atmosféru, která je tvořena hudbou, ale jinak je všechno tak nekonkrétní, že smyslu příběhu nerozumíme, i když je sdělován naléhavě.

Zvláštní bylo vystoupení **Trstěnické stezky ze Svatav** s autorským pořadem *Vysocina*. Byl to především bigbítový koncert, v druhém plánu doprovázený obrazy, projekcí, loutkami... Hudba ale přehlušila texty písní natolik, že jsme většinou ztráceli orientaci v tom, čeho by se měl zadní plán týkat. A tak pro toho, kdo má tento druh hudby rád, bylo lépe „vypnout“ a užít si to. Ten, koho tato hudba neoslovuje, většinou z hlediště odešel.

Téměř k závěru této přehlídky se dostávám ke čtyřem inscenacím souboru **DNO z Hradce Králové**, které opět potěšily. V obou „drobníčcích“ – *Gomez a Anatomie* – se odrážejí principy inscenační práce DNA, tak jak je známe: mají vtip, vyznačují se nápaditou prací s loutkou či předmětem a překvapivou pointou. Gomez se odehrává ve znamení španělských rytmů (hudba, pohyb herců), na klobouku kytaristy: střapeček klobouku je Gomez, kytky z vlasů herečky víla, čili-paprika padouch. „Drama“ vrcholí, pointu nebudu prozrazovat. Vznik *Anatomie* byl inspirován technologií loutky. Velká hadrová loutka ženy likviduje postupně všechny nápadníky (menší hadrové panáky). Jednou z likvidací je například „sežrání láskou“, kdy loutka otevírá své útroby a my sledujeme putování nápadníka až k tomu méně voňavému konci těla... Nakonec si rozmarná dívka přece jen vybere „toho pravého“ a koná se svatba.

Ani v tomto případě nebudu pointu prozrazovat.

Obě další inscenace jsou rozhodně v práci DNA posunem. V inscenaci *Okolostola* (režie Jirka Jelínek) je na jevišti stůl, dvě židle, dva lidé – muž a žena. Dále krabice s nejrůznějšími věcmi. Začíná inscenace – hraní si se slovíčky a doslovností, s předměty, spolu vzájemně. Vrstvení nápadů a ptákovin. Smějeme se a bavíme – tak jako u DNA vždycky. Už se zdá, že tomu tak bude až do konce a pak možná bude následovat nějaká překvapivá pointa. Ale je to jinak, protože je to i o vzájemných vztazích. Postupně sledujeme stále menší ochotu partnerky hrát si. Sledujeme postupnou proměnu jejího vztahu k partnerovi. Nejdříve snahu přizpůsobit se a tolerovat jeho hravost. Pak několik marných pokusů o seriózní rozhovoru, kterou on vzápětí zhatí další dávkou hravých nápadů. Až k jejímu odchodu, protože takhle už není ochotná žít dál. Je to o bezohlednosti a sobectví, kdy člověk propadne svému koníčku na úkor partnerského soužití.

A je to kompaktní inscenace. Jsou tu nápady a hravost jako vždy. Ale je tu navíc jiná a přesně zvládnutá herecká poloha.

Podobně existenciálním tématem se zabývá také inscenace hry Tomáše Komárka *4 + 1*. Sejdou se dva sprátené manželské páry. I když se na sebe těšily, hovory vážnou. Tak se pustí televize (zprávy), potom video. Text je výborný, ani slovo navíc. Kaširovanost, plochost a povrchnost tohoto světa vystihuje přesně i scénografie (pestré malované hadry jako součásti nábytku, plošné rekvizity atp.). V centru „pokojové stěny“ trní velká televizní obrazovka. Rozsáhlou televizní produkci představuje jakési plošné loutkové divadlo pojaté s vynalézavostí a vtípem souboru DNO vlastním. Ona plošnost této produkce je jen dalším výrazem plochosti a povrchnosti toho, co se děje před obrazovkou. Trapnost všeho konání je to hlavní, co si uvědomujeme. Funguje to především proto, že herci v čele s režisérem Kamilem Bělohávkem nesáhli po prostředcích grotesky, které by se snad mohly nabízet, ale že jejich herectví je sice stylizované, ale pravdivé a uvěřitelné.

Na závěr soutěžních inscenací jsem si nechala představení, které by sice patřilo do řady „školních“, protože vzniklo v souboru **TLUPATLAPA při Dramatické školičce ve Svitavách**, ale bylo skutečným vrcholem letošní regionální přehlídky. Se souborem Tlupatlapa jsme se setkali již několikrát a je třeba říci, že neustále vyžívá – nejen přibývajícím věkem mladých lidí (dnes jim může být tak kolem 16-17 let), ale především divadelně. Letos nastudovali Jeffersovu *Pastýřku* (scénář Jana Mandlová, režie Jana a Karel Šefrna). Volba předlohy, zdánlivě tematicky přesahující věk a zkušenosti inscenátorů, se ukázala být prozíravá a scénář, který na jejím základě vznikl, se stal velmi dobrým východiskem k jevištní realizaci. Postavy jsou představovány dřevěnými nebarvenými hlavami na dlouhých holích a vodí je herci v černém oděvu, s nezakrytými obličejí. Nejsou loutkami – subjekty samy o sobě, ale částí postavy jako celku, aby se ve vypjatých okamžicích (například milostné scény)

DRED Náchod „Nejen o mýdle“, foto M. Drtina

jednání realizovalo jejich prostřednictvím. Ony hole jsou ale současně atributem Klárčina putování. Ovečky jsou pak představovány jakýmsi „štuclíky“ zavěšenými vždy na ruce herečky, jejíž pěst tvoří hlavu ovce. Vše se odehrává v podstatě ve volném prostoru vymezeném v případě potřeby různě zavěšenými látkami. Všichni jsou vypravěči a komentátoři příběhu, který nám současně zprostředkovávají i jako představitelé jednotlivých postav. Velkou zásluhu na kvalitě inscenace má herecký výkon představitelky Klárky Terezy Dvořákové a také herecký výkon Jiřího Kašpárka, který si odpovídajícím způsobem poradil s typovým rozlišením všech mužských postav. Hudební složka, stejně jako složka výtvarná (včetně svícení), koresponduje s celkem.

Je to inscenace ve volbě prostředků čistá, střídá, přesná a právě proto nesmírně emotivně působivá.

Zažili jsme letos opět velmi dobrou úroveň regionální přehlídky, o čemž koneckonců svědčí i počet udělených ocenění a počet inscenací doporučených k výběru na Loutkářskou Chrudim. Radostné pobyty pospolu nám ještě zpestřila svým vystoupením Hanka Voříšková – jednak dokumentární loutkovou hrou *O sopkách, ovečkách, vřesu atd.*, inspirovanou výpravou po sopečných kráterech v Auvergne ve Francii a jednak „prvním divadelním písničkovým automatem pro jednoho diváka Grónská písnička“. Tuto písničku odehrála během přehlídky celkem 66x, aby potěšila skutečně všechny, kdo o to stáli. Snad kterékoliv Hančino výtvarně vynalézavé a něžné divadelní vyprávění je radost zhlédnout kdykoliv a kdekoliv.

A ještě něco na úplný závěr: shodli jsme se, že bychom do budoucna chtěli zachovat společnou regionální přehlídku pro Královéhradecký a Pardubický kraj. Protože jsme si na ten každoroční maratón už zvykli. Ale taky především na sebe vzájemně, - a kdyby tomu tak nebylo, moc by nám to chybělo.

Alena Exnarová
(Převzato z *Loutkáře*)

BYLO...

DĚTSKÁ SCÉNA 2003

Regionální přehlídka dětských divadelních,
loutkářských a recitačních souborů Hradec Králové
Divadlo Jesličky, 11. - 13. dubna 2003
s postupem na celostátní přehlídku Dětská scéna v Trutnově

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury IMPULS, Divadlo Jesličky Hradec Králové
a Volné sdružení východočeských divadelníků

Lektorský sbor:

Jaroslav Dejl, Blanka Šefrnová, Alexandr Gregar

Počet představení: 20, počet účastníků: 190

PROGRAM:

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
skupina Emy Zámečnickové
J. Š. Kubín: **ČERTOVA NEVĚSTA**

Bydélko, ZUŠ Nový Bydžov
ved. Vladimír Beňo
D. Hevier: **POŠKOLÁCI**

DDM Heřmanův Městec
ved. Kateřina Vacková
Jan Werich: **FIMFÁRUM**

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
skupina Kláry Jedličkové
Ivan Blatný:

BYL JEDNOU JEDEEN...

DDM Heřmanův Městec
ved. Kateřina Vacková
kolektiv:

JEDEN Z PŘÍBĚHŮ ROBIN A HOODA

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
skupina Kláry Jedličkové
Pavel Šrut: **HLUPÁK MACEK**

ZUŠ Chlumec nad Cidlinou
ved. Romana Hlubučková
kolektiv:

DOKUD NÁS ČÁPI NEROZDĚLÍ

DS Myšáci DDM Bájo Česká Skalice
ved. Pavla Knápková
B. Němcová/P.Knápková:
O MOUDRÉM ZLATNÍKOVÍ

ZUŠ Chlumec nad Cidlinou
ved. Romana Hlubučková
M Černík: **MALÉ POHÁDKY**

„Tak co?“ ZUŠ Chlumec nad Cidlinou
ved. Romana Hlubučková
kolektiv: **CIRKUS**

Divadelní kroužek ZŠ Horní Maršov
ved. Kateřina Klimešová
Penelopa Farmer:

KAROLÍNA NEBO KLÁRA?

Horní-Dolní, dramatický kroužek
ZŠ Sloupnice, ved. Eva Sychrová
K.H.Borovský:

JAK TO CHODÍ NA TOM SVĚTĚ

Broučci ZŠ Broumov
ved. Dagmar Židová
J.Werich/M.Slavík/soubor:

FIMFÁRUM... A DÁL

ZŠ Náchod
ved. Ondřej Tyč
Molière: **LAKOMEC**

Berušky ZŠ Broumov
ved. Dagmar Židová
M.Macourek/D.Židová/kolektiv:

ŽOFKA

DS ZŠ Krouna
ved. Roman Tlapák

O SMOLÍČKOVÍ... NEBO TAK NĚJAK

DDS J. K. Tyla Nová Paka
ved. Eva Kaprálová
B.Němcová/E. Kaprálová:

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové
skupina Jana Dvořáka
K. Hlaváček/J. Dvořák:
TĚM JEN ... A TEHDY...

Gymnázium Hostinné
ved. Pavla Veškrnová

Jan Kašpar:

TULIKRASKA

Lektorský sbor o nominacích a dalších doporučeních na celostátní přehlídku rozhodl takto:

Na Dětskou scénu nominoval:

ZUŠ Chlumec nad Cidlinou, ved. Romana Hlubučková - kolektiv: **Dokud nás čápi nerozdělí**

do širšího výběru doporučil:

ZUŠ Na Střezině Hradec Králové– skupina Emy Zámečnickové - J. Š. Kubín: **Čertova nevěsta**
Horní-Dolní, dramatický kroužek ZŠ Sloupnice, ved. Eva Sychrová - K.H.Borovský: **Jak to chodí na tom světě**
ZUŠ Chlumec nad Cidlinou, ved. Romana Hlubučková - M Černík: **Malé pohádky**
Bydélko, ZUŠ Nový Bydžov, ved. Vladimír Beňo - D. Hevier: **Poškoláci**

Porota – lektorský sbor, jak kdo si přeje, ale v podstatě trojice lidí, kteří s dětským divadlem mají tolikaletou zkušenost osobní, a nejen z pozice hodnotičiho kritika, ale, a to především, vlastní pedagogickou i divadelní zkušeností, se v této sestavě schází již několik let. To, že se většinou její výběr na celostátní Dětskou scénu ujme, svědčí jednak o vynikající potenci souborů z královéhradecka, ale také o kontinuálním sledování vývoje této disciplíny.

Letos sice nebyla žeň až tak přesvědčivá, ovšem ani jediný vystupující soubor nebyl z rodu divadla „ze stupínku“ a jen málo malounko z nich by bylo úspěšnějších spíš na domácí školní akademii, než při krajské přehlídce „tvůrčích a pedagogických nápadů“. A konečně – dvacet představení ve třech dnech a sto devadesát účinkujících také něco vyjadřuje. O některých z nich se zmíníme podrobněji:

Divadelní soubor **ZŠ Krouna**, vedoucí Roman Tlapák, předvedl hříčku *O Smolíčkovi ... nebo tak nějak*. A je to právě ten typický školní soubor, který plní poslání zábavy pro spolužáky, nekouká po vyšších uměleckých či divadelních hodnotách, představení je kompilátem mnoha pohádek, pohádkových námětů a postav, spíše tedy pásmem výstupů, ve kterých děti mohou ukázat, co se kde naučily /např. v aerobiku/. Bohužel někdy méně je více. A celé představení pak působí, jak je uvedeno v názvu – „... nebo tak nějak“.

Představení **Cirkus** nejstarší skupiny **ZUŠ Chlumec nad Cidlinou** s názvem „Tak co?“ se láme na dvě nesooudé části. První je improvizací na klaunské cirkusové téma, přiznáváním neumění, nadsázkou, s humorem jsou provedena cirkusová čísla (myš, točící talíře, žonglér, provazochodkyně, aj). Pracuje se s různými loutkami, tu s větším či menším nápadem, vše působí dobře a divák se těší na další příběh. Ale když nápady došly, nasadila se pohádka O třech prasátkách a bohužel se dále nehledal příběh v rámci cirkusu. Pohádka z úplně jiné komedie, sic také půvabná, ale mohla být samostatným představením, s první částí se minula. Škoda. Mladí herci mají předpoklady a schopnosti realizovat obě části jako samostatná představení, a zaděláno na to už mají.

Dům u pěti set básníků Aloise Mikulky znají určitě všichni znalci dětské literatury. Soubor „Uzel“ **ZUŠ Chlumec nad Cidlinou** v pohádce o proměně vojáků na básníky a malíře používá podobný princip jaký známe v muzikálu *Kdyby tisíc klarinetů*. Výtvarně je zajímavým nápadem použití novinového papíru pro tvorbu dekorace a loutek. Ale forma představení stále víc a více komplikuje život malým hercům. Loutky z válců někdy vadí dětem při hře, scéna je svazuje, proto vážně temporytmus představení. Ale přesto se jedná o inscenaci, na niž se dá dále pracovat a rozvíjet schopnosti dětí.

Recitační soubor dívek z **Gymnázia v Hostinném**, vedoucí Pavla Veškrnová, si vybral velmi populární text – texty o vzdoru pubertáček proti všemu a všem, zvláště rodičům (Jan Kašpar: *Tulíkráska*). Děvčata sice vzhledem ke svým jevištním zkušenostem nehledají nějaké umělecké povýšení textu, což je i v rámci této

intimní a pocitové poezie pochopitelné. Ale dívky bohužel ani vnitřně nenaplníjí témata svými motivacemi, čas plyne a vše je takové nijaké. Kde je ten vzdor, kde je revolta, výkřik? Kde je to soužení, hledání...

Z básniček Ivana Blatného sestavené pásmo *Byl jednou jeden* (**ZUŠ Na Střezině**, vedoucí Klára Jedličková) zatím nepřestoupilo hranice školní etudy. Pedagožka s dětmi hledá pohybový rámec pro verš, děti se sice v tomto rámci „chovají“, ale méně jednají. Slibný začátek, v němž dva kluci rozehrávají „situaci“ rychle skončí a dál už sledujeme jaksi příliš přibližné improvizace... A ze stejné dílny a s podobným výsledkem je *Hlupák Macek*.

Myšáci z DDM Bájo Česká Skalice, vedoucí Pavla Knápková, zahráli pohádku *O moudrém zlatníkovi* – „biřmovací šatečky“ a „živý playback“, další z rodu tzv. školního představení, jehož princip spočívá v napodobování inscenačních postupů a prostředků divadla dospělých. Šikovné děti se snaží naplnit koncept režie a pohybovat se jak bylo secvičeno, neudělat chybu.

Pro inscenaci, která by reflektovala komplikovaný svět mladých dívek – tápání ve světě nejistot, vzájemných vztahů, romantických představ a krutých skutečností si soubor **DK ZŠ Horní Maršov**, vedoucí Kateřina Klimešová, vybral nadmíru komplikovanou předlohu spisovatelky Penelopy Farmer *Karolína nebo Klára*. Literární předloha vyžaduje pohyb v prostoru i čase, pracuje s prolínáním postav, s vnitřní výpovědí i s reálnou situací. Vedoucí souboru dramaturgizaci navíc zkomplikovala i zmnožováním jednotlivých postav. A tak přesto, že jde o práci divadelně do jisté míry poučnou – štrónza, stylizovaný pohyb, práce se světlem, se zvukem a rekvizitou – celek je nepřehledný. Nebýt téměř detektivního rozuzlení (dopis vše vyřeší), tápali bychom nejen v příběhu, ale i v jeho významech.

Školní etudka **ZŠ Náchod**, pedagog Ondřej Tyč, scéna z Moliérova *Lakomce* má smysl jen informativní – že totiž Molière napsal tuto hru, a že je to monolog a kousek dialogu. Etuda posloužila k seznámení s autorem v rámci výuky literatury, ale představiteli *Lakomce* se zapomnělo říct, když už nic jiného, jak se chová a jaké vlastnosti má člověk, který má strach o peníze...

Diváky i porotu mile překvapila *Perníková chaloupka* **DDS J.K. Tyla Nová Paka**, vedoucí Eva Kaprálová. Představení bylo zajímavé, výtvarně bohaté, založené na obrazu, světle, hudbě a pohybu. Zvukový plán obsažený v melodii, kterou bez oddechu hraje klavír, i slovní projev má podobu melodramatu. Bez kontrastnějšího rytmického odlišení působí na chvíli stereotypně, i jednání dětí by mohlo být přirozenější – představitelé Jeníčka a Mařenky občas zapomínají na vzájemný vztah a situaci. Forma expresivního hororu je pěkná, hraje se ale až na hranici sdělnosti a ježibaby poněkud nehygienicky křičí...

Provokující, expresivní verše dekadentního Karla Hlaváčka uvedli pod názvem *Těm jen... a tehdy...* svěřenci dr. Jana Dvořák ze **ZUŠ Na Střezině v Hradci Králové**. Představení má atmosféru, světlo shora i kontra, pod ním tři minimalisticky se pohybující recitátoři, vzađu bílá dívka, vpředu básník hrající na violu, jedná-

ZUŠ Chlumeck n/C. „Dům u pěti set básníků“, foto Michal Drtina

ní stylizované. „Krásný obraz“ temného a teskného dusna před bouří v noci kdy se nejde spát, se sice neokoukal, ale z veršů jsme slyšeli sotva třetinu. Tak katastrofální srozumitelnost veršů, jejíž jedinou příčinou je špatná jevištní mluva, s Hlaváčkem prostě dohromady nejde.

Werichovo *Fimfárum* je pohádka, kde se toho hodně děje. Proto se zřejmě na přehlídce objevila hned dvakrát. Obě skupiny původní text upravovaly, ale lépe se dařilo skupině z **DDM Heřmanova Městce** (vedoucí Kateřina Vacková). Jejich inscenace se sice mohla zdát tradičnější a vycházející z ochotnického divadla, měla však jednoduše fungující scénografii pro hru zkratkou, hrací prostory jasně vymezené. Na druhé straně však málo zkušeným dětem rytmus hry i řeči letěl, ať se dělo co se dělo. Škoda, že nedokázaly přesvědčivěji jednat a pečlivěji dohrávat to, co začaly.

Inscenace *Fimfára* z **Broumova** (vedoucí Dagmar Židová) se tvářila moderněji, a jako více nad věcí - ragtime na piáno, scéna s barevnými krabicemi, příběh uzavřený do připsaného rámce. Ale bylo toho na jinak velmi nebojácné děti nějak moc - z toho velký barevný zmatek. Všichni naráz něco dělají, představují a vytvářejí pro hru často málo čitelné prostory. Divadlo je taky pořádek...

Také v Žofce si děti z Broumova na začátku odbu-

dou svůj rámec - „tak na cosi budeme hrát?, házet už nás nebaví...“ - a pak rozehrávají Macourkovu skoro detektivní komedii. Děti jsou svižně, uvolněné, hrají s jistými ambicemi. Ale už by se mohly pustit do něčeho, co je zajímavé a říkat to, co opravdu říct chtějí. Hra o Žofce a jejím nápadníkovi, o komunálním životě v ZOO a stále spícím leopardovi, není pro ně to ořečové. Děti pak nejsou nad věcí a humor se nedostavuje. Scény probíhají překotně a nakonec nejvtipněji působí leopard, většinou visící a spící v oponě. Obrovská a pokreslená opona je pěkná a vtipná, škoda, že její využití je pouze prvoplánové, tahle opona má na víc!

V Heřmanově Městci pánů kluků moc nemají, ale zato mají zapáleného představitele hlavní role - pro *Robina Hooda* by ze sebe určitě vydal vše. Jinak zůstaly jen útržky scén, byly zorganizovány přehledně a děti své úkoly splnily.

A konečně se dostáváme k představením, která byla doporučena na celostátní přehlídku - nejprve *Čertova nevěsta* od J. Š. Kubína - další představení z tvůrčí dílny Emy Zámečnickové **ZUŠ Na Střezině Hradec Králové**. Tentokrát jde o vlastní dramatizaci klasické pohádky - tři dívky a jeden kluk, všichni vybaveni pohybově, mluvně, schopní improvizace a nadsázky. Náznaková scéna (přes tři židle přehozeny závěsy - bílý ve stavení, rudý - makové pole, černý - peklo). Děvčata

hrají nejen sestry, ale i otce a matku, kluk nejen čerta, ale celé davy čertů, které představuje tamburina, postavy sester jsou z vařeček, tátu a mámu stačí naznačit. Výborné gagy, někdy však zaskřípe temporytmus.

Paní učitelka Eva Sychrová se svým **Dramatickým kroužkem (Horní-Dolní) na ZŠ Sloupnice** už po léta vykazuje obdivuhodnou práci v tom, jak systematicky jde za svým cílem – kultivovat děti, rozvíjet v nich cit, vnímavost, múzičnost a lásku k dobru. Tentokrát si vybrala Borovského Křest svatého Vladimíra a inscenaci nazvala *Jak to chodí na tom světě*. Na scéně kultivovaný sbor a sólové party, písničky, jasně vymezený hrací prostor, kultivovaná řeč. Chór je oblečen do stylizovaného bílého obleku doplněného bílými šátky. Ale – jakoby se Borovského text, který je břitkou satirou, bránil poetické formě představení, jakoby se střetl mužský a ženský přístup k danému tématu. Ne, že by to nebylo zajímavé, že by představení nemělo vysokou uměleckou úroveň, ale břítký Borovský prostě nefunguje s křehkým světem přírodní poezie... V každém případě je však obrovská, krásná a nesmírně záslužná práce – nejen v poměrech základní školy. Díky paní Sychrová.

Nejmladší skupina vedoucí a režisérky Romany Hlubučkové ze **ZUŠ z Chlumce nad Cidlinou** stvořila pásma z *Malých pohádek* Michala Černíka a navlékla je na nit jako korálky drobných představeníček. Každé má svoji expozici, vrchol a pointu. Devět dětí, i poměrně malých, většinou velice dobře cítí atmosféru, humor, dobře pracují s rekvizitou i loutkou. Milé, vtipné, a jak jsou schopnosti a dovednosti dětí různé, tak je různá i úroveň jednotlivých pohádek, to ale nic neubírá na síle

výpovědi – zvláště v pohádce o mouše, nakousnutých jablíčkách a dalších.

Poslední doporučení získali **Poškoláci ze ZUŠ Nový Bydžov**, vedoucí Vladimír Beňo – sympatické představení začínajícího souboru, vycházející z činoherních situací parodujících školní prostředí. Představení se smyslem pro hravou improvizaci, spontánní, kontaktní, humorné. Děti sic občas drčí a mluví překotně, ale dobře komunikují, „slyší se“. Příjemně a srozumitelně nastudované písničky, slušná režie.

A konečně – nominace na Dětskou scénu do Trutnova – *Dokud nás čápi nerozdělí* souboru **Tak co?! ZUŠ Chlumec na Cidlinou** vedoucí a režisérky Romany Hlubučkové. Krátké příběhy zajíců, žabek, myšky, veverky, prasátka, šneka, vrány, беруšky hrané maňásky a zástupnými předměty. Využili v něm textů J. Dědečka, D. Charmse a vlastních výstupů a textů členů souboru. Hravá, veselá inscenace, která veršíky a taky děním „kolem nich“ chce pobavit upřímným a inteligentním loutkářstvím. Inscenace nás vede dobře vede, takže odpustíme i někdy zahozenou pointu, nebo neobratnost v režii. Humor, který mladí herci z Chlumce sdílejí, není na nic naroubovaný, je jejich a vytvářejí ho od prvního vstupu na jeviště. Autoři inscenace se sice nedotkli hvězd, ale dosáhli sympatií poroty i publika a díky své bezprostřednosti a dobrým loutkářským výkonům herců získali jedinou nominaci na Dětskou scénu v Trutnově, kde určitě potěší publikum z celé republiky.

Alexandr Gregar

ZUŠ Chlumec n/C. „Malé pohádky“, foto Michal Drtina

BYLO...

MILETÍNSKÉ DIVADELNÍ JARO

VÝCHODOČESKÁ PŘEHLÍDKA VENKOVSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Miletín, Sousedský dům, 25. – 27. dubna 2003

s postupem na národní přehlídku Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls, Divadelní soubor Miletín
a Volné sdružení východočeských divadelníků

Lektorský sbor:

Alenka Exnarová, Jaromír Vosecký a Alexandr Gregar

PROGRAM:

Třebechovice pod Orebem

ČERNOŠKEJ PÁNBŮH

Režie: Rudolf Faltejsek

Karel Poláček:

VŠE PRO FIRMU
ANEBO OTEC SVÉHO SYNA

Režie: Miloš Hýbner

při MKS Meziměstí

O NEZBEDNÉ PRINCEZNĚ

Režie: Irena Kozáková

Ladislav Stroupežnický:

NAŠI FURIANTI

Režie: Zdeněk Němeček

MěÚ Bystře

A. P. Čechov:

NÁMLUVY S MEDVĚDEM

Režie: Ivan Svoboda

Občanská beseda

DS SNOOP Opatovice nad Labem

Antonín Procházka:

VRAŽDY A NĚŽNOSTI

Režie: Věra Pečenková

Chlumec nad Cidlinou

Georges Feydeau:

TULULUM

Režie: kolektiv

Lektorský sbor o nominacích, doporučeních a individuálních oceněních rozhodl takto:

Na Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou

nominoval:

Občanská beseda – DS SNOOP Opatovice nad Labem - Antonín Procházka: **Vraždy a něžnosti**

Režie: Věra Pečenková

doporučil:

O nezbedné princezně

Na motivy Josefa Lady volně upravila a režíruje: Irena Kozáková

Na přehlídku Rakovnicka Popelka

důrazně doporučuje (tato porota nemá oprávnění nominovat)

O nezbedné princezně

Na motivy Josefa Lady volně upravila a režíruje: Irena Kozáková

Lektorský sbor udělil
individuální ocenění:

Čestné uznání:

- **Rudolfu Faltejskovi** za dramati-
zaci, scénář a režii inscenace
Černošskéj pámbůh
- **Pavle Lochmanové** za herecký
výkon v roli Archanděla cice-
rone v inscenaci Černošskéj pán-
bůh
- **Martinu Černému** za herecký
výkon v roli Noa v inscenaci
Černošskéj pámbůh
- **Milanu Lánskému** za herecký
výkon v roli Václava Hustolese a
za scénu k inscenaci Vše pro
firmu aneb Otec svého syna
- **Růže Kněžourkové** za herecký
výkon v roli Tety Valerie
v inscenaci Vše pro firmu aneb
Otec svého syna
- **Ireně Kozákové** za úpravu a
režii hry O nezbedné princezně
- **Ivě Musilové** za herecký výkon
v roli Marie Dubské v inscenaci
Naši furianti

- **Janu Furioso Skalickému** za
herecký výkon v roli Valentina
Bláhy v inscenaci Naši furianti
- **Monice Altmanové** za herecký
výkon v roli Markýtky
v inscenaci Naši furianti
- **Romaně Peterkové** za herecký
výkon v roli Natalji Štěpanovny
v inscenaci Námluvy s medvě-
dem
- **Michalu Budigovi** za hudbu
k inscenaci Námluvy
s medvědem
- **Michalu Dvořákovi** za herecký
výkon v roli Evžena v inscenaci
Vraždy a něžnosti
- **Liboru Hříbku Mošnerovi** za
herecký výkon v roli Lumíra
v inscenaci Vraždy a něžnosti
- **Evě Budské** za herecký výkon
v roli Lucienne Vatelínové
v inscenaci Ťululum
- **Zdeně Jeníčkové** za herecký
výkon v roli Maggy Soldignaco-
vé v inscenaci Ťululum
- **Radce Pokorné** za herecký vý-
kon v roli Armandiny
v inscenaci Ťululum

Ceny:

- **Spirituálu OREB** za interpreta-
ci písňové složky inscenace Čer-
nošskéj pámbůh
- **Kolektivu DS J. K. Tyl Mezi-
městí** za hereckou práci
v inscenaci O nezbedné princez-
ně
- **Petru Syručkoví a Jaroslavu
Jetmarovi** za herecký výkon
v rolích Willibalda a Theobalda
v inscenaci Vraždy a něžnosti
- **Aleši Dvořákovi** za herecký vý-
kon v roli Viktora v inscenaci
Vraždy a něžnosti
- **Věře Pečenkové** za režii insce-
nace Vraždy a něžnosti

Ceny za inscenaci:

- **Nezbedná princezna DS J. K.
Tyl Meziměstí**
- **Vraždy a něžnosti DS SNOOP
Opatovice nad Labem**

Miletínské divadelní jaro

Východočeská přehlídka venkovských divadelních souborů se konala v Miletíně poprvé a moc jsme si to užili. Místní soubor v čele s panem starostou Slávkem Hýbnerem se o nás staral vzorně a nečinilo mu problémy pobýt s družicemi se divadelníky až do ranních hodin. Neboť i takové to bylo a někteří silní jedinci se prozpívali sobotní nocí až do nedělního dne bez minuty spánku.

Všechno se dělo na náměstí v Sousedském domě – už sám název je nádherný a stejně dobře bylo i uvnitř. Po odehraných představeních se posunulo pár lavic, přidaly stoly, rozhrnula roleta u baru a mohli jsme si povídat, posedět, popít podle libosti. Když byl čas oběda či večere, spustili jsme se dolů do restaurace, kde nám báječně vařili. Ti otrlejší se pak ještě v noci dora-
zili nahore u baru tlačenkou, utopenci nebo gulášovou polévkou. Nemluvě o místní specialitě – Erbenových miletínských modlitbičkách, které jsme neustále chutnali a mnozí vykoupili obě zdejší cukrárny, aby si něco přivezli i domů. Když se nám chtělo na vzduch, oku-
povali jsme parčík za Sousedským domem. A v něm taky stála bývalá lékárna, která byla k dispozici odborné porotě. Ta pracovala ve složení Saša Gregar, Jaromír Vosecký a moje maličkost, v pátek místo Jaromíra se zaskakujícím scénografem – generálním inspektorem českého divadla profesorem Císařem. A pochopitelně

celou tu dobu s tajemnicí Nad'ou Gregarovou. Bydleli jsme za rohem v Celní škole, z oken koukali na zámek, který se rekonstruuje a v němž bude sídlit muzeum ochotnického divadla.

Počasí bylo nádherné a tak jsme byli zvědaví, jak to bude v divadle s návštěvností. Ale i ta byla bezvadná a sál z větší části plný na všechna představení. Ovšem nejen to – miletínské publikum je skvělé, vděčné, spon-
tánní a nešetřilo potlesky za každou podařenou scénu. Také si všichni pochvalovali, jak se jim dobře hrálo.

Viděli jsme celkem sedm představení. Jako první vystoupil v páteční podvečer **Divadelní soubor Sym-
posion z Třebechovic pod Orebem** s dramati-
zací několika povídek z knihy Roarka Bradforda *Černošskéj
Pámbůh* v dramati-
zaci a režii Rudy Faltejška, kterého si
soubor přizval na pomoc. Potěšilo, že se zkušenější čle-
nové spojili s mladými, kteří se rozhodně neztratili. Představení je zajímavé jednoduchostí ve výtvarnu, kdy se z černobílého základu postupně vylupují barev-
né prvky tak, jak se svět zabydluje. Stejně jednoduše je
vedeno i v ději. Ale herecké výkony působily
v Miletíně až na výjimky trochu unaveně a tak nejpů-
sobivější složkou inscenace zůstala bezesporu složka
hudební – živé a bezvadné provedení černošských spi-
rituálů.

Páteční večer patřil domácím – **Divadelnímu souboru Erben Miletín**, který nastudoval hru Karla Poláčka *Vše pro firmu aneb Otec svého syna* v režii Slávka Hýbnera. Viděli jsme poctivé představení, zorganizované v prostoru i v odpovídající výpravě, jehož základem bylo dobré typové obsazení postav. V samotném provedení jsme se pak setkali se směsicí hereckých stylů i s problémem, že ne všichni herci se vzájemně poslouchají, ale naopak hrají sólově vůči publiku. Tempo představení bylo vesměs volné, jen některé postavy

vnesli na jeviště díky svižnější interpretaci větší vzruch a pohyb – především teta Valerie Růži Kněžourkové.

V sobotu dopoledne byla na programu přehlídka pohádky. Obnovená činnost **Divadelního souboru J.K. Tyl při MKS Meziměstí**, které se ujala parta mladých lidí, byla započata jevištní realizací Ladovy pohádky "naruby" *O nezbedné princezně*. A nutno říci, že to byl začátek víc než zdařilý. Úprava režisérky Ireny Kozákové se stala dobrým východiskem pro budování jednotlivých situací. Pohádku inscenuje v jednoduché výpravě, která umožňuje rychlé proměny prostředí. Královská chalupa a posléze i kouzelníkův hrad jsou řešeny plošnými malovanými kulisami doplněnými reálným nábytkem, les pak je znázorněn zatahovacím látkovým závěsem, za nímž se plynuje ději potřebné přestavby. Velkou devízou této inscenace je spontaneita a osobnostní nasazení všech herců i skutečnost, že režisérka dokázala vytěžit maximum z jejich osobností i limitů. Především první polovina inscenace má vybudované situace s řadou nádherných nápadů. Rezervy jsou ještě v druhé polovině - zde se méně děje a více odehrává ve slovech a ne všechny situace jsou tak přesné a nápaditě vypracované jako v polovině první. Patrně by prospělo tuto část trochu zkrátit. Ale i přesto jde o inscenaci v oblasti divadla pro děti rozhodně nadprůměrnou a potěšila nás.

Foto z chlumecké inscenace „Ťululum“

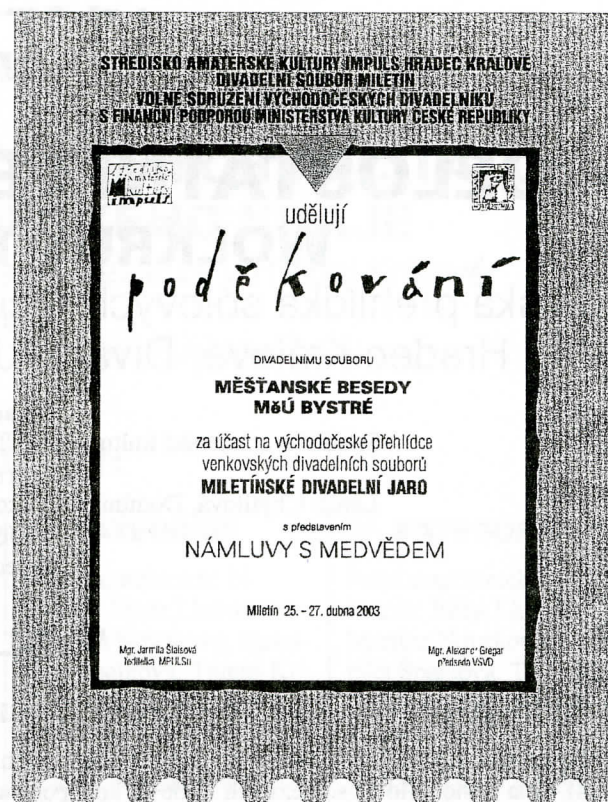

Divadelní soubor Tyl Králíky přivezl do Miletína národní klasiku – inscenaci *Našich furiantů* Ladislava Stroupežnického v režii Zdeňka Němečka. Poctivé ochotnické představení, s dobrým typovým obsazením postav, živou muzikou. Herci dobře mluví a je jim rozumět. I několik zajímavých hereckých výkonů jsme viděli (jmenujme Markytku Moniky Altmanové, Dubskou Ivy Musilové či Bláhu Jana Furioso Skalického). S realizací situací ani s dodržováním koloritu si hlavu nelámou – vedle lidových písniček z Moravy zařadí klidně i české. Prostě – tradiční české sousedské divadlo, které jistě potěší především domácí diváky nebo diváky naladěné na podobnou vlnu.

Sobotní program zakončil **Divadelní soubor Měšťanské besedy v Bystrém u Poličky**, který nastudoval tři aktovky A.P.Čechova pod společným názvem *Námluvy s medvědem* v režii Ivana Svobody. A je třeba říci, že si nevybral právě snadnou předlohu. Je jistě lákavá jemným humorem a komickými situacemi, ale složitá ve své psychologii, v hlubších pohnutkách důležitých pro jednání jednotlivých postav. Inscenace bysterského souboru je realizovaná především v rovině slovní, v podstatě okolo stolu, bez budování situací, kontextů, logického jednání. V oné slovní rovině je odehraná na celkem kvalitní úrovni. Takže dialogy divákovi sice sdělí, ale hlubší souvislosti a důvody jednání postav mu zůstávají skryty. Příjemným oživením inscenace byl vstup herců z hlediště s „živou“ harmonikou v úvodu třetí aktovky.

V neděli dopoledne jsme se opravdu zasmáli a pobavili. **Divadelní soubor Snoop z Opatovic nad Labem** přivezl inscenaci hry Antonína Procházky *Vraždy a něžnosti* v režii Věry Pečenkové. Hry "plzeňského Moliera" jsou s oblibou inscenovány na profesionálních i amatérských jevištích, protože jsou téměř vždy zárukou úspěchu u diváků. Ale není to jistě až tak snadné. Protože jsou to situační komedie, vyžadují přesné vypracování situací a přesný "timing" – každá vteřina, o kterou se zpozdí otevření dveří či příchod postavy, poznamená humorný dosah situace. Opatovičtí se s požadavky žánru vyrovnali velmi dobře. Situace byly vymyšlené a vybudované a většinou fungovaly přesně. Jen byl v Miletíně problém s poněkud delšími příchody z hlediště, danými umístěním zdejších dveří. Scénu jinak vyřešili jednoduše – je na ní jen to nejnnutnější, co je třeba pro to, aby inscenace fungovala. Zajímavé a odpovídající je i typové obsazení postav – v podstatě všichni aktéři jsou schopni naplnit na slušné úrovni požadavky, které na ně žánr inscenace klade, i když je třeba konstatovat, že pánská část souboru se se svými úkoly vyrovnává o něco lépe. Herecky nejpřesnější jsou oba Němci, Willibald a Theobald (Petr Syrůček a Jaroslav Jetmar), i když právě tyto figury by mohly nejspíše lákat k podbízivému "přetápnutí" ve výrazových prostředcích.

Na závěr přehlídky vystoupil **Divadelní soubor Klicpera Chlumec nad Cidlinou** s hrou Georgese

Feydeaua *Žululum* v režii kolektivu. A právě v kolektivní režii, respektive ve skutečnosti, že soubor postrádá režiséra, je i základní problém chlumecké inscenace. Soubor oplývá zkušenými hereckými individualitami – a také každý na jevišti sám za sebe dělá co může. Ale nejsou vybudovány situace a každá figura je tak trochu „z jiné komedie“. Prostě chybí jednotící pohled režiséra. A taky přísnost – protože vnášení „čechismů“ a nevhodných improvizací některými herci je na škodu celku. Jinak lze říci, že se Chlumečtí svým pojetím Feydeaua, které se více než svižnému vaudevillu blížilo anglickému psychologičtějšímu humoru postarali o příjemné zakončení celé přehlídky.

Co dodat na závěr? Přehlídka byla zajímavá především řadou lidských osobností, s jejichž projevem na jevišti jsme se setkali. Ale také jsme velmi silně postrádali umění komunikace s partnerem v situaci a vůbec schopnost situace budovat – ve všech inscenacích s výjimkou meziměstské a opatovické. To vedlo porotu k úvaze zaměřit při příští přehlídce hodnocení i jako seminář s praktickými ukázkami tímto směrem.

Na úplný závěr této reflexe se vrátím zase na její začátek. V Miletíně bylo prostě skvěle a pevně věřím, že ne naposled – že byla založena nová tradice přehlídek venkovských divadelních souborů zde. Spokojeni byli i generální inspektor českého divadla s chotí. Takže za všechny posílám do Miletína díky a srdečný pozdrav!

Alena Exnarová

D I V A D E L N Í BYLO...

CELOSTÁTNÍ FESTIVAL POEZIE WOLKRŮV PROSTĚJOV

Krajská přehlídka sólových recitátorů Královéhradeckého kraje
Hradec Králové, Divadlo Jesličky, 31. 3. - 1. 4. 2003

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury IMPULS, Divadlo Jesličky Hradec Králové

Lektorský sbor:

Lenka Chytilová, Dominika Špalková, Tomáš Komárek a Jiří Vyšehlid,

Účast:

43 recitátorů

VÝSLEDKY:

1. KATEGORIE

Počet soutěžících: 20
do II. kola postoupilo 12 soutěžících

Čestné uznání získali:

Jana Bradnová
Diana Čičmanová
Milan Dočekal
Petra Krajínová
Eliška Matyášová
David Vališka

Do národního kola postoupili:

Milan Hajn
Hradec Králové, Divadlo Jesličky
Zuzana Kokešová
Hradec Králové, Divadlo Jesličky
Tereza Kollárová
Gymnázium Trutnov
Milan Novotný
Turnov
(byl nominován za Liberecký kraj)

2. KATEGORIE

Počet soutěžících: 20
do II. kola postoupilo 9 soutěžících

Čestné uznání získali:

Václav Bartoš
Kateřina Bednářová
Martin Dočekal
Lenka Vlachopulosová

Do národního kola postoupili:

Zdeněk Pecha
Hradec Králové, Divadlo Jesličky
Simona Hřebíčková
Hradec Králové, Divadlo Jesličky
Petr Maška
Gymnázium Trutnov
Šárka Zíková
Hradec Králové, Divadlo Jesličky

3. KATEGORIE

Počet soutěžících: 3
do II. kola postoupili 3 soutěžící

Čestné uznání nezískal nikdo

Do národního kola postoupili:

Jan Kučera
Hradec Králové, Divadlo Jesličky
Petr Čapek
Hradec Králové, Divadlo Jesličky

Oproti předcházejícím ročníkům se letos v Hradci Králové nekonalo kolo okresní, ale přímo krajské. Stalo se tak na základě zkušeností organizátorů. Okresního kola v HK se totiž zúčastňovali převážně recitátoři z Divadla Jesličky, kde se uměleckému přednesu věnuje mimořádná pozornost a proto byla úroveň jednotlivých výkonů velmi vyrovnaná. Tak se stalo, že většina kvalitních soutěžících nepostoupila a vybraní se pak v krajském kole střetli s nepřipravenými, nevybranými a neprovořenými účastníky z jiných okresů. Dalším důvodem pro neorganizování okresního kola bylo, že vznikem Pardubického kraje, kde se samozřejmě letos též konalo krajské kolo, se značně zmenšil počet potenciálních účastníků. Tento předpoklad se (bohužel) zcela naplnil, protože účast v kraji byla velmi nízká (původně plánovali organizátoři soutěžení až třiden-

ní). Zřejmě je stále význam uměleckého přednesu na středních školách a LDO ZUŠ velmi přehlížen (nebo není zájem o prověření úrovně výsledků?). Velmi příjemné proto bylo "zjevení" skupiny perspektivních (ale nezkušených a nepoučených) mladých recitátorů z Hořic. Středisko amatérské kultury Impuls proto zamýšlí v příštím roce se tomuto problému výrazněji věnovat a připravit krajské kolo jako víkendovou praktickou dílnu, kdy zájemci o recitaci budou mít možnost nejen poměřit své již hotové výkony, ale i se o celé problematice více poučit - prostě, dozvědět se "jak na to". Recitace přece není pouhé "suché papouškování", ale to nejtěsnější setkání s literaturou. To by si měli zejména pedagogové českého jazyka na středních školách uvědomit.

Ema Zámečnicková

H R O M A D A BYLO...

KRAJSKÁ PŘEHLÍDKA DĚTSKÝCH RECITÁTORŮ KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE

24., 25., 28. a 29. dubna, Divadlo Jesličky v Hradci Králové

Pořadatelé:

Středisko amatérské kultury Impuls, Divadlo Jesličky Králové

VÝSLEDKY:

I. KATEGORIE

Počet soutěžících: 17
Porota: Jana Portyková,
Klára Jedličková, Domini-
ka Špalková, tajemnice:
Ema Zámečnicková

Čestné uznání:

Michaela Blechová (TU)
Pavel Hlubuček (HK)
Marie Tůmová (HK)
Lucie Vojtěchová (RK)

Cenu poroty (děti z I. kat.
nepostupují do národního
kola) získali:

Johana Hamadřáková (HK)
Tomáš Morávek (RK)
Ondřej Němeček (NA)
Markéta Ovčariková (RK)

II. KATEGORIE

Počet soutěžících: 20
Porota: Ema Zámečnicko-
vá, Kateřina Klimešová,
Dominika Špalková
Tajemnice:
Klára Jedličková

Čestné uznání získali:

Tereza Hostáková (HK)
Kamila Kocourová (JC)
Barbora Michaličková (RK)
Juliána Vališková (JC)
Klára Vašáková (NA)

Postupující do národní přehlídky:

Anežka Bauerová (HK)
Lenka Shánělová (HK)

III. KATEGORIE

Počet soutěžících: 14
Porota: Jiřina Lhotská,
Martina Nováková, Domi-
nika Špalková, Tomáš Ko-
márek, tajemnice: Ema
Zámečnicková

Čestné uznání získali:

Eliška Rozsivalová (HK)
Lucie Štroblová (JC)
Kristýna Štroblová (JC)

Postupující do národní přehlídky:

Přemysl Ježek (HK)
Michaela Lučická (HK)
Ondřej Macl (HK)

IV. KATEGORIE

Počet soutěžících: 13
Porota: Jiřina Lhotská,
Martina Nováková, Domi-
nika Špalková, Tomáš Ko-
márek, tajemnice: Ema
Zámečnicková

Čestné uznání získali:

Petra Hlubučková (HK)
Eliška Poláková (JC)
Ondřej Souček (HK)

Postupující do národní přehlídky:

Josefína Matyášová (HK)

Letos poprvé se královéhradecké krajské kolo kona-
lo bez Pardubicka, Svitavska, Chrudimska a Ústeckoor-
licka. Proto organizátoři při vyhlašování umožnili poro-
tám z okresních kol poslat "výše" více dětí než dvě (až
4), takže krajské kolo nezaznamenalo prudký početní
výkyv směrem dolů, přičemž se kupodivu ani kvalita-
tivní úroveň příliš nesnížila (až na IV.kategorii). Dět-
ských recitátorů bylo "tak akorát" pro vytvoření atmo-
sféry přátelského vzájemného respektování. K tomu
jako vždy nejvíce pomohlo ranní seznamování a roz-
mlouvání (výborně s dětmi pracovaly absolventka DAMU
KVD Dominika Špalková a studentka DAMU
KVD Klára Jedličková, v I. kategorii pak celá porota –
obě zmiňovaná děvčata a Jana Portyková). Ale nejen
při ranním "rozcvičování", ale po celý den a všichni
jsme se snažili (například uspořádáním komorního
prostoru pro menší děti), aby dětem bylo v Jesličkách
dobře a největší odměnou nám byly spokojené tváře
dětí i jejich doprovodu. Bohužel, většinou ho netvořili

ti, kteří děti do soutěže připravovali, což se projevilo v
závěrečných seminářích. Vždy se sešla skupinka nadše-
ných a vnímavých diskutérů, leč chyběli právě ti, kteří
by některé rady a výtky měli slyšet nejvíce.

Mimořádně vysokou a vyrovnanou úroveň reci-
tačních výkonů zaznamenala porota, jejíž složení by
nám mohl leckdo závidět, ve III.kategorii, kdy bylo
nutno na zoufalé prosby lektorů volat "ústředí" a prosit
o možnost vyslat do národního kola 3 děti. O to větší
bylo zklamání v kategorii IV., kdy nebylo možné vy-
brat recitátora národní úrovně. Několik šikovných reci-
tátorů bylo možné vytipovat, ale jejich projev byl buď
příliš viditelně zmanipulovaný pedagogem, nebo nevy-
stavený a osobnostně nesdělený. Proto se porota roz-
hodla pro řešení "mezi slepými jednooký králem" a dát
na výrazně osobitou výpověď nezkušené recitátorky,
byť prostřednictvím ne zcela vhodného textu.

Zapsala a vše zhodnotila Ema Zámečnicková

D I V A D E L N Í
BYLO... JE A BUDE...

ALTERNATIVA PO STAROČESKU s Matějem Šefrnou

Zcela naplňuje vybrané inspirativní téma „Cesta mého srdce z Čech až na konec světa“. Patnáct frekventantů divadelní dílny při prvních třech setkáních v Jaroměři exponovalo se svým lektorem dramaturgický a inscenační záměr studijního projektu. V dalších třech setkáních u Matěje na Vysočině budou autoři své dílo postupně dotvářet ve vybraných divadelně zajímavých situacích. Dílna bude završena v červenci v Chrudimi. Jak, o tom podáme informace v příští Hromadě. Můžeme prozradit jen to, že už teď se jedná o napínavé a dobrodružné putování provázené kolektivně tvořenými písničkami.

– KD –

BUDE...

PŘIPRAVUJEME

Připravujeme pokračování praktické dílny...

Občanské sdružení „KRUH“ Hronov ve spolupráci se SAK IMPULS

SCÉNIKÉ SVĚTLO A DIVADELNÍ INSCENACE

- pro režiséry, scénografy a osvětlovače

seznámení a práce s osvětlovací technikou, jejími druhy a správném využívání
při přípravě a vlastních scénických produkcích s přihlédnutím
k problematice bezpečnosti práce na tomto úseku

27. (od 16.00) – 28. června * Jiráskovo divadlo Hronov * Lektor: Václav Müller,
Městské divadlo Brno *

Účastnický poplatek: 200,- Kč * Ubytování: 150,- Kč na osobu a noc * Hlaste se na adresu: Občanské sdružení KRUH, Náměstí Čs. Armády, 549 31 Hronov – Ivana Richterová,
tel. 0441- 483314 – do 15. května 2002

BUDE...

DÍLNA SERGEJE FEDOTOVA – JIRÁSKŮV HRONOV 2003

Datum: 31. 7. – 9. 8. 2003

Místo konání dílny a ubytování: Velké Poříčí n. Metují

Téma: Doba kamenná (s využitím řešení tajemné zápletky a prvků rituálu)

Další informace a podmínky k účasti v dílně obdržíte na základě přihlášky.

Organizační vedoucí dílny Karla Dörrová je k dispozici na telefonním čísle: 602 628 998.

PRKNA
PRAŠTĚLA

PRKNA PRAŠTĚLA, PRAŠTÍ A PRAŠTĚT BUDOU

29. LOUTKÁŘSKÁ
PŘEHLÍDKA
O CENU MATĚJE
KOPECKÉHO
V LIBČANECH
LISTOPAD 2002

Přehlídka loutkových inscenací O cenu Matěje Kopeckého v Libčanech se konala po všechny neděle v listopadu 2002 a zúčastnily se jí čtyři soubory s šesti představeními. 3. 11. uvedla ZUŠ Chlumecko maňáskovou hříčku Kuřátko Tinka a část z připravovaného vystoupení Cirrus. 10. 11. LD Na židli z Turnova rozvernou maňáskovou hříčku Tři prasátka a vlk a dětský soubor téhož divadla předvedl rovněž maňásky hříčku Hadrfous. 17. 11. vystoupilo LD Poli z Hradce Králové se skládanými loutkami z papíru v inscenaci ...ale když ona je zakletá. Na závěr přehlídky 24. 11. sehrál soubor Klubu loutkářů Úpice marionetovou postarší hru Sen Matěje Kopeckého.

V divácké soutěži daly děti nejvíce hlasů inscenaci Tři prasátka a vlk. Cenu dětského diváka o kterou se v Libčanech hraje, tak získalo LD Na židli z Turnova.

Všechna představení byla diváků hojně navštívena. Přehlídka byla úspěšná, zachovala si svoji standardní dobrou organizaci, starostlivost pořadatelů i příjemné prostředí. Péči o diváky i o účinkující soubory. Závěrečné slavnostní setkání zástupců souborů po posledním představení bylo ozvláštněno milým

vystoupením literárním i dětí s flétničkami.

Už druhou přehlídku jsme tu postrádali přítomnost Matěje Kopeckého a dlouhodobé organizátorky přehlídky paní učitelky Bursové. Jejich zásluhy jsme si připomenuli v krátké vzpomínce. Však tradice setkávání pokračovala účastí dcery Matěje Kopeckého, Aničky Kopecké-Novákové, jejího manžela Rosti Nováka a vnuka, syna Matěje Kopeckého jun. S jejich přítomností náhodně korespondovala i závěrečná hra úpických o Matěji Kopeckém a o zrodu jeho loutkářského poslání.

Předáním dáreků od dětí, dáreků z rukou pana starosty a závěrečnou večerí tak byla přehlídka zakončena. Dík za dobrou organizaci přehlídky jistě náleží paní Rykové a jejím obětavým pomocnicím. Za rok v jubilejním roce tedy zas na shledanou.

Jan Merta

MILETÍN
JE DOBRÁ FIRMA

Vstoupit do sálu miletínského Sousedského domu (už ten název kulturního „zařízení“ vzbuzuje libé pocity) znamená ponořit se do husté teplé člověčiny, jakou dnes potkáš velmi zřídka. Vánoční nálada - na programu je vytištěn adventní věnec a přání pěkných svátků - u stěny sálající kamna a židli je připraveno

na tři sta nejmní, jak to odhaduji. A čtvrt hodiny před půl osmou je nabito, poslední diváky pečlivě usazuje i režisér (a miletínský starosta) Miloslav Hýbner a občas sykne nenápadně na svou dceru, která rovněž bravurně zvládá roli „usazovatelky“ - támhle přes celý sál vlevo je v desáté řadě ještě jedno volné místočko...

Konečně představení začíná. Výtečně vybraná a taky báječně nastříhaná hudba, pěkná výprava - dokonce, jak se nám po představení pochlubí, šikovně technologicky zpracovaná, „aby se vešla do autobusu“. Miletínští totiž automaticky počítají se zájezdy do okolí blízkého i do vzdálených Žebráku a Dačic, na různé divadelní přehlídky pořádané soubory, které navštívili (nebo navštíví) zdejší přehlídku Erbenův Miletín.

Představení plyne v dobrém tempu, byť je trochu „dlouhé“, ale až se usadí text a všechno bude klapat jako hodinky, určitě herecké kreace paní Kněžourkové, pana Lánského i pana Matějaka vyniknou ještě o patřičko výš - i když jejich herecký projev už při premiéře si zasloužil bouřlivý ohlas v sále.

Anekdotická hříčka Karla Poláčka Vše pro firmu poskytuje příležitost k dobré zábavě. I k tomu, co ochotnické soubory láká, totiž - „pořádně si zařadit“. V případě miletínských, a to především zásluhou Miloslava Hýbnera jako režiséra, výtvarníka scény (a představitele p. Hustolese) Milana Lánského a dále Vlasty Hýbnerové, která se zvukem Janem Kněžourkem připravila

zvukovou kulisu, se podařilo udělat inscenaci vtipnou, vkusnou, naplněnou inteligentním humorem. Rodil se ze situací, z hereckého jednání – a navíc z radosti, z lásky k divadlu. Slavný anglický režisér Peter Brook řekl, že zázrak divadla nastane, když si jedna skupina lidí připraví něco pro jinou skupinu lidí, která si nepřipravila nic... My, z té druhé strany, jsme přišli pouze s očekáváním, ovšem divadelní soubor Erben Miletín nám připravil mnoho dobrého. Počítám v to i báječnou náladu po představení, kdy se divadelní sál během několika minut změnil téměř na sál taneční - zpívání s harmonikou bylo proloženo vynikajícím gulášem a domácím miletínským pivem rovněž výtečné kvality.

-sg-

MEZIMĚSTSKÝ SOUBOR OPĚT ŽIJE

Jak již nadpis napovídá, opět zijeme. Historie divadelního souboru J.K. Tyl začíná kdesi na počátku 20. století, kdy se po roce 1918 do Meziměstí přistěhovalo více českých obyvatel. Začalo se hrát české divadlo a v roce 1931 byl založen divadelní spolek J. K. Tyl. Od té doby se v souboru vystřídala celá řada režisérů a desítky herců. Válečnou přestávku ukončili ochotníci krátce po roce 1945 a od té doby, až do roku 1990 pracoval soubor nepřetržitě a velmi úspěšně. V roce 1955 byly u nás zahájeny první Meziměstské divadelní hry.

Největších úspěchů dosáhl soubor v 80. a 90. letech, kdy se pracoval dvakrát na Jiráskův Hronov, šestkrát na národní přehlídce ve Vysokém nad Jizerou a na mnoho dalších krajských i celostátních přehlídek a soutěží. Mezi nejúspěšnější a nejznámější hry patřily jistě Lucerna 1973, Truchlící pozůstalí 1975-76, Žert vinaře Agaba 1977-78, Bláznivá vůně čerstvého sena 1979, Jan Roháč 1980, Košílka 1982-84 či vynikající Revizor 1985.

„Nezbedná princezna“

Bohužel, po dosažení největších úspěchů, dolehla na soubor po roce 1989 krize, a tak divadelníci ukončili v roce 1990 hrou Dámský krejčí svoji činnost.

Od této doby (hlavně od r. 1995, kdy byly opět oživeny Meziměstské divadelní hry) se snahy o znovuoživení činnosti tříštily o nedostatek režisérů a herců mužského pohlaví. Až v roce 1997 byl zaznamenán první úspěch, když se současné režisérce Ireně Kozákové podařilo založit za pomoci přátel dětský soubor "Tyláček" a nacvičením dvou her O chytrém kocouru Matějovi a O hloupém králi, nastartovala i budoucnost nového souboru dospělých.

Start nového, mladého souboru byl na počátku roku 2002 téměř zhacen tradičním nedostatkem mužů. Naštěstí nábor nových členů zlákal do divadla i několik budoucích herců-mužů, a tak nacvičování hry mohlo začít. Vzhledem k tomu, že žádný z členů souboru, kromě dvou, neměl s herectvím žádné zkušenosti, sáhli jsme na rozjezd po lehčím žánru – pohádce. Oživilo jsme ji vlastními písničkami a na podzim 2002 poprvé představili divákům. Pohádku „O nezbedné princezně“ na Ladovy motivy volně upravila naše režisérka paní Irena Kozáková. Jedná se o klasickou kostymovanou pohádkovou rodinnou komedii se vším co k pohádce

patří, určenou pro diváky od 6 do 100 let. Princezna, loupežníci, ježibaba, bludičky a mnoho dalších pohádkových bytostí se téměř 1,5 hodiny pohybuje na jevišti a zachraňuje situaci, kterou natropila nezbedná princezna.

S pohádkou nám pomáhali a pomáhají i někteří členové ze starého souboru, jako např. manželé Jiří a Vlasta Kašparovi, pan Miloslav Hladík, či již náš stálý osvětlovač pan Antonín Miewald. Mladí divadelníci se zájmem poslouchají vyprávění starých „mazáků“ o dávne zašlé slávě našeho souboru. Při pohledu na zaprášené desítky diplomů a pohárů v divadelní šatně si mnozí jistě řeknou, jestli tam někdy přibude jejich zásluhou nějaký nový. Třeba i jen maličký někde v rohu ...

*Za divadelní soubor J.K. Tyl
Jan Kašpar Městské kulturní středisko Meziměstí*

Pozn. redakce: O „znovuožítí“ divadelního souboru v Meziměstí vypovídá i úspěch Nezbedné princezny na přehlídce v Miletíně, viz. Miletínská přehlídka na předchozích stránkách. Všem pořadatelům, kteří pátrají po představení, které udělá radost dětem i rodičům, vřele doporučujeme!!!

Kontakt: Jan Kašpar, tel. 491 582 072, e-mail: kasparjan@seznam.cz

ZLATÍ BOHOUŠOVÉ V DIVADLE EXIL

Všech 75 členů pardubického divadla EXIL se schází jen jednou ročně. A to vždy první sobotu v prosinci, kdy se předávají výroční ceny nazvané Zlatí Bohoušové. Stalo se tak i 7. prosince loňského roku. V celosouborovém hlasování se nejlepší hrou stalo antické drama *Elektro*, má lásko, které si odneslo cenu i za režii a představitelka hlavní role Lenka Burešová získala cenu za ženský herecký výkon. Nejlepším mužským hereckým výkonem roku byl oceněn Petr Kouba v crazykomedii *Brejlé*. 7. prosince se v divadle EXIL hovořilo i o nejdůležitější akci roku 2003 v tomto divadle, a tím je česko-slovensko-britský projekt.

Pardubický divadelní soubor (a) Maták se ve spolupráci s Britskou radou rozhodl představit svým divákům v divadle EXIL v jednom roce tři hry současných britských dramatiků v projektu, který nazval souhrnně *Krev, pot, slzy, smích a sperma Albionu*. Jako první se diváci setkají s dnes už proslulým liverpoolským dramatikem Willy Russellem a jeho hrou *Stag and Hens*, která bude mít v Pardubicích českou premiéru.

„Elektro, má lásko“

Pardubičtí diváci se s Willy Russellem seznámili na profesionální scéně ve Východočeském divadle, kde už druhý rok vítězí v diváckých anketách jeho muzikál *Pokrevní bratři*. Hra *Stag and Hens* z roku 1978 byl přeložena teprve nyní a Zdeňka Brandejská ji nazvala *Loučení se svobodou*. Svým obzazením pro dvanáct skoro ještě

teenagerů je předurčena spíše pro studentská a mládežnická divadla.

Celý děj se odehrává noc před svatbou, kdy se nastávající nevěsta i ženich se svými kamarády nezávisle na sobě loučí se svobodou. Shodou okolností obě skupiny zabrousí do stejného rockového klubu a my sledujeme rozvíjející se děj z řečí, které vedou na dámských a pánských záchodcích a na chodbičce mezi nimi.

Russell obdařil hru nádherně rozvrstvenými charaktery jednotlivých zástupců severoanglické mladé dělnické generace, která si utahuje ze vzdělání, ale ctí tradiční rituály, obdivuje vše, co je z „velkého světa“ v Londýně, ale nedá si pošpinit ani své maloměsto.

Do prostředí, kde se vedou nekonečné hovory o manželství, sexu, fotbalu, a alkoholu vpadne jako katalyzátor příběhu zpěvák skupiny, která ten den v klubu vystupuje. Ukáže se, že je to jejich bývalý soused, který se mezitím proslavil v Londýně. Navíc to však dříve byl i blízký přítel nevěsty. Obě skupiny svatebčanů, které nejprve řešily, aby budoucí nevěsta neuviděla zcela bezvládného opilého ženicha večer před svatbou, tak mají ještě o jeden problém navíc...

Oproti originálu (kde se o kapele pouze mluví) doplnila režisérka Zuzana Nováková do této inscenace i živou rockovou kapelu – pardubické Spiknutí a role zpěváka se ujal skutečný zpěvák kapely Jan Burác Buryánek. Nevěstu Lindu hraje Renata Hostinská. Vůdce dívčí party, vdanou ale stále neukojenou Bernie, s chutí hraje Jana Tichá a bosse fotbalové partičky si v dresu Liverpoolu drsně, ale místy i dojemně podal Mirek Bažant.

Do projektu se připojuje ještě divadlo IVERY Bratislava a Working Youth Theatre z Londýna. Další dvě hry, které představí divadlo EXIL je *Natěrač* Donalda Churchillilla (premiéra květen 2003) a kontroverzní a skandální drama *Shopping and Fucking* Marka Ra-

venhilla s premiérou na podzim tohoto roku.

JAKPAK JE DNES U NÁS DOMA?

Vřes nekvete, bio se drží na 2 – 3. Divadelní soubor Tyl má za sebou docela náročný předvánoční čas, kdy pro děti v Moravské Třebové a v okolí hrál na besídkách pohádky.

Někdy i dvakrát za sobotu a neděli. Tentokrát padla volba na Perníkovou chaloupku, ve které jsme ze zlé ježibaby udělali hodnou babičku Kráčmerkovou, která peče dětem perník. Netradiční pohádku provázela Pralinka, což je rozverná maňásková kamarádka našich dětí. No a když už jsme tak po těch štacích jezdili, pamatovali jsme i na dospěláky.

Pro nedostatek mužské populace v souboru jsme vytvořili seskupení IBABA a konkurovali různým Country estrádám nebo Novotám. Říkalo se, že jsme lepší. Skromně to připouštíme.

Tak, to máme za sebou. Před sebou máme *Zvířátka* a *Petrovské*, hra se nám líbí a makáme na ní sice zřídka (nejsou volné prostory), ale o to raději. Dále chystáme *Štronzo* a něco na něj.

V tuto chvíli ještě nemáme jasno, ale to už je libůstka našeho souboru. Deset měsíců vymejšíme a dva pak nacvičujeme. No, skoro to tak je. Je to vinou mě - Heidemarie, neb léta slibuji i chci napsat o Největším z Pierotů, ale nemůžu najít kód. Tím pádem stále víc chci a stále víc nemůžu. A bojím se, že bude hůř. Tolik o DS J.K.Tyla z Moravské Třebové.

Zdravíme a těšíme se na shledanou na Štronzu.

za divadelní kroužek
Heidemarie Sekáčová

CO SE DĚJE V ÚSTÍ N/ORLICÍ ANEŽ KLUB MALÁ SCÉNA

V dubnu zahájil v Ústí nad Orlicí svoji činnost Klub Malá scéna. Jedná se o projekt, jehož snahou bude vytvářet prostor pro nekomerční kulturní aktivity. Předmětem činnosti Klubu bude zejména pořádání rozličných kulturních akcí a podpora volnočasových aktivit mladých lidí. Zaměření bude orientováno především na rozvoj amatérské kultury, na umožnění vzájemné konfrontace a na vytváření prostředí, které se stane centrem (nejen) studentského života města.

Programová skladba bude tvořena z nekomerční amatérské nebo poloprofesionální nabídky. V Klubu Malá scéna se v průběhu letošního roku představí divadelní soubory malých forem, loutkáři, uskutční se poslechové koncerty skupin různého žánru, filmová představení, apod. Snahou bude zároveň vytvoření dostatečného prostoru pro vzájemnou konfrontaci a pro uplatnění vlastních nápadů a projektů.

První akcí Klubu bylo vystoupení divadelního fenoménu poslední doby DNA Hradec Králové, který se v Ústí představil vůbec poprvé. V dalším nejbližším programu nejprve poskytne Klub příležitost hudební skupině InstruMentálka, což je kvartet studentů ústeckého gymnázia. V květnu přivítá Jiřího Černého s Antidiskotékou, v komponovaném literárním pořadu Mirka Kovářika a v rámci filmového klubu uvede Monthy Pythony Brazil.

Případné nabídky či náměty můžete zaslat e-mail na adresu:
hajek@muuo.cz
nebo: janysova@gymuo.cz.

Telefonicky na mobilních číslech
605210038 nebo 608752608.

Z Ústí nad Orlicí Hromadu zdraví
Petr Hájek a Lenka Janyšová.

-ph-

Občanské sdružení Turnovská Bohéma MODRÝ KOCOUR 2003

27. února - 2. března 2003

Program:

Turnovské divadelní studio

A. Marek

Miroslav Horníček:

DVA MUŽI V ŠACHU

Divadýlko Mrak Havlíčkův Brod

TROJLÍSTEK POHÁDEK

DS PIKI Volyně

Pavel Kohout:

AUGUST AUGUST, AUGUST

DS LUNA Stochov

Lubos Fleischmann dle F.Kafka:

PROMĚNA

Divadlo Tvůrčí myšlenky SURYA Jawor

Marek Band:

CO PAN POWIE PANIE FREUD ?

KÚD Liberec

Kolektiv souboru:

**3 POKOJE ANEB TRAGIKOMICKÁ
MORALITA S KRÁTKÝM
A ÚDERNÝM KONCEM**

DS Lyra Jeseník

René Lewinski: **PŘEHRADA**

Nejhodnější Medvídci

Levínská- Doubková: **DRÁK A FLÁŠKA**

Deus ex machina Jelenia Góra

Stanislaw Lem: **DYKTANDA**

Rádobydivadlo Klapý

Ladislav Valeš dle P.O.Enquista:

FAIDRARCIE

JAMU Brno - Studio Marta

ZVÍŘE

Vosto5 DAMU Praha

SNIEŽKA

DAMU Praha

H.Müller: **MEDEA**

Divadlo Igdyž Kolín

David Dvořák: **BADBATH**

DK Jirásek Č.Lípa

František Zborník:

NA DRUHÉ STRANĚ ŘEKY

A jak to u nás dopadlo ?

Šrámkův Písek

Nominace

Divadlo Vosto5 Praha - Sněžka

Doporučení 1

Sdružení studentů Damu - Medea

Doporučení 2

Nejhodnější medvídci - Drak a flaška

Doporučení 3

KÚD Liberec - 3 pokoje

Prima sezóna Náchod

Nominace

Sdružení studentů Damu - Medea

Doporučení

Divadlo Surya Jawor - Co Pan povie

Panie Freund

Vážení a milí přátelé modrého kocoura,

věřím, že nám zachováte přízeň i v ročníku devátém a následujících. Modrý kocour 2004 bude v termínu pátek 15. 2. - neděle 17. 2. 2004. Pokud se podaří zorganizovat studentskou přehlídku, začneme již ve středu. Všem, kteří se z různých důvodů letos nemohli za kocourem podívat, přejí větší štěstí v devátém ročníku.

Váš Modrý kocour

Modrý kocour - po osmém!

Turnovský Modrý kocour se konal v termínu 27. 2. - 2. 3. 2003. Musím i letos potvrdit, že se jedná o přehlídku mezi těmi úzce soutěžními poněkud neobvyklou. Stále si totiž drží své výchozí poslání, totiž přivést do Turnova z amatérské oblasti především kvalitní a zajímavé inscenace. Liší se proto také způsobem tvorby programu i výběru do soutěže, která ale tvoří jen jednu její část. Soutěží se o postup na národní přehlídku Šrámkův Písek a nově i o postup na národní přehlídku studentského divadla - Náchodskou prima sezónu. Potud nic neobvyklého. Neobvyklý je jen výběr. Soubory jsou k účasti pořadatelé vyzývány většinou na základě konkrétní znalosti úrovně souboru, ale často i konkrétní znalosti inscenací. Pravdou je, že za dobu konání osmi ročníků přehlídky tu už některé soubory mají své domovské právo a

o účast se tedy samy ucházejí. Vzniká tak jakási zajímavá situace, že program je tvořen bez omezujícího regionálního určení, naopak prostor je pro účast široce otevřen. Letos jsem měla až pocit, že se jedná o jakési až „národně předvýběrové kolo“. Tato praxe samozřejmě zaručuje i jistým způsobem kvalitu přehlídky a musím potvrdit, že se to letos opět podařilo. Přehlídka je pro běžného diváka zajímavá ale v celé své šíři. Je možné tu v nesoutěžní části vidět např. inscenace oceněné na Jiráskově Hronově (letos např. volyňský August, August... nebo zařazená, i když pro nemoc v poslední chvíli odvolaná českolipská inscenace Na druhé straně řeky), inscenace, které budou letos teprve soutěžit jinde, v jiných druhových soutěžích (letos např. Klapý s Faidracií). Nebo záležitosti inspirativní (letos představení Zvíře v režii i mezi amatéry chvalně známého ruského režiséra Fedotova inscenované s posluchači brněnské JAMU). Do soutěžního programu byla naopak zařazena zajímavá performance Medea, která vznikla bez vedení pedagogů na pražské DAMU, soutěžní podmínky tedy plnila. Jistě atraktivnosti dodává programu i účast souborů z Polska. Zatím, co Dyktanda souboru z Jelenie Gory zůstala v úrovni inspirativního školního cvičení, divadlo SURYA Jawor vzbudilo sympatie především tvůrčí hereckou složkou a bylo po právu nabídnuto pražské ARTAMĚ a její programové radě do programu Prima sezóny. V přehlídce nechybí ani představení pro školy a děti. Pořadatelé myslí na všechno a mimo té části soutěžní pořad především na své město a jeho potřeby. Takto zaměřená programová skladba musí být vždy zodpovědností úzkého kolektivu lidí, velmi dobře obeznámených se současnou situací v amatérské divadelní oblasti. Nese také patrné stopy individuálního názoru. V Turnově to je bezesporu názor hlavního organizátora přehlídky a také jejího dramaturga Petra Hakena. Je to zajisté řešení i odvažné a může provokovat i názory nesouhlasné. (I takové jsem na přehlídce zachytila.) Můžeme třeba i

namítat, že přehlídka nemusí plně pokrýt základní potřeby libereckého regionu pro všechny soubory. Leč jedná se o festival kvalitní, inspirativní a pro účast souborů snad i prestižní. Nevím, jaký bude její další vývoj. Současné koncepci ale fandím. Mám ráda akce, které mají svůj nezaměnitelný charakter, mám ráda lidi, kteří mají své vyhraněné představy a umí je prosadit a zveřejnit. Za této situace jsem ochotna prominout drobná klopýtnutí a nedořešení organizační. Naopak, chyběla by mi i určitá neklidná atmosféra, která tuto přehlídku provází. Je třeba být ve střehu a člověk ve střehu je pozornější a aktivnější. Prostě si myslím, že Turnov má svou specifickou přehlídku, kterou se stává známým přinejmenším v amatérském divadelním světě a že současně přináší zajímavé podněty nejen lidem z této oblasti, ale i běžným turnovským divákům.

Porota to neměla ani letos v Turnově lehké. Můj muž profesor to letos vyjádřil slovy – když se neprosadí, ani si své neodpracuješ. Protože času bylo v tom maratónu málo jak na analýzu představení v přípravě v porotě, tak na seminářích. Ostatně pro organizátory je myslím základní to, co se od ní především požaduje. Aby navrhla postupy a individuální ocenění. Na využití kapacit poroty na vzdělávací divadelní osvětu souborů i seminářů v seminářích nezbývá v návalu divadla dost prostoru. Z hlediska porotců to pak není žádný meď analyzovat v tak vymezeném minimálním čase představení a ještě hledat způsob zveřejnění, který by odpovídal možnostem posluchačského auditoria. Začíná to být už i trochu neregulérní pro obě strany. Ale to je už pro širší úvahu na téma, které si pro sebe označuji jako „soumrak nad porotami“ a které mne pronásleduje několik posledních let. Rozhodně ale touto poznámkou nechci snižovat příjemný zážitek, kterým pro mne účast v Turnově byla.

Modrý kocour byl neklidný, dynamický. Opravdu festival v pohybu. Podepsala se na tom jistě i chřipková epidemie, která měnila na poslední chvíli a opravdu ze dne

na den skladbu programu. Slouží ke cti pořadatelů, že si s tím poradili. Mnohdy to už ale bylo na hranici sil. Snad by pro příští rok bylo dobré přeci jen okruh spolupracovníků nějak zodpovědně rozšířit. Letos se Petrovi Hakenovi podařilo získat zastřešující hlavičku občanského sdružení Turnovská Bohéma, ale i podporu nejen města, ale i Libereckého kraje a dalších spolupředatelů. V průběhu přehlídky jsem ale zaznamenala ochotu pomoci i mezi dalšími turnovskými divadelníky. Ale nevím, jestli právě řízení širšího organizátorského okruhu by bylo doménou současných organizátorů.

Leč! O budoucnost je postaráno. Aby o tom nebylo mýlky, spolu se svou maminkou, plně přehlídkou zaměstnanou, se přehlídky hojně účastnil v bleděmodrém svetříčku a s bleděmodrými oušky na čepičce i Petrův úplně čerstvý syn Vojta. Jeho existence byla v minulém ročníku tušená, i když již tehdy viditelná. Účast na přehlídce mu evidentně nevadila ani v hodinách pozdních. Asi to bude přirozené teritorium dalších modrých kocourků. Modrých kocourů turnovské přehlídky.

Mirka Císařová

6. PŘEHLÍDKA OCHOTNICKÉHO DIVADLA JIZERSKÉ OBLASTI

Tylovo divadlo
v Lomnici nad Popelkou
7. – 8. března 2003

Program:

Divadelní spolek J.K. Tyl
Lomnice nad Popelkou
Z. Kozák, M. Bailing:

**ZAPEKLITÁ KOMEDIE
ANEB KDOSI BROUSÍ NAD PAĎOUSY**

Divadlo z Rostocké z Jilemnice

V. K. Klicpera:

**PTÁČNÍK, MLYNÁŘOVA OPIČKA
A VESELOHRA NA MOSTĚ**

(a) Maták Pardubice
O. Zelenka: **VĚČNĚ TVŮJ**

Turnovské divadelní studio A. Marek
M. Horníček: **DVA MUŽI V ŠACHU**

Divadelní soubor PODIO KS Golf Semily
Zdeněk Lindner:

PROCES A DENÍK ZAVRAŽDĚNÉHO

Divadelní soubor Krakonoš

Vysoké nad Jizerou

Petr Pýcha:

REPUBLIKU ZA KONĚ A FOTBAL ANEB OBRÁZKY Z DĚJIN NÁRODA HAVLASE PAVLATY

Na krajské a oblastní přehlídce znovu vítězí u diváků i poroty komedie. Ochotníci z Vysokého nad Jizerou potřetí postupují do Třebíče.

Na 6. přehlídce ochotnického divadla Jizerské oblasti vyhráli jednoznačně u diváků i odborné poroty ochotníci z Vysokého nad Jizerou, kteří si svým vlastním sousedským komediálním vystoupením potřetí za sebou vybojovali postup na Národní přehlídku činoherního a hudebního divadla do Třebíče.

Členové Krakonoše zazářili vlastní autorskou hrou režiséra Petra Pýchy, jeho originálním námětem a kvalitním zpracováním do scénáře, stylovou čistotou inscenace, která nám připomenula Divadlo Járy Cimrmana, aniž by ho kopírovala, a skvělým využitím hereckých typů, vycházejících z tradic lidového divadla a povyšující jeho princip na originální a moderní tvar. Jednoduše řečeno – celé představení jsme se smáli tak, až nám nakonec tekly slzy. Zároveň jsme se pravdivě dozvěděli, kdo že to má největší zásluhy o naší republiku. A to jsme mohli o toto překrásné představení přijít, nebýt obětavého vystoupení chřípkou a teplotami ochorelé Svatky Hejralové.

Vraťme se však ve stručnosti k průběhu celé přehlídky, která obsahovala šest představení, z toho od pěti souborů z Libereckého kraje a jedno z Pardubic. V pěti případech se jednalo o komedie, které dnes zajišťují větší reprízovost a návštěvnost. V zahajovacím představení se domácí a pořádající Divadelní spolek J. K. Tyl na rozdíl od minu-

lé přehlídky prezentoval lehčím titulem od Z. Kozáka a M. Ballinga Zapeklitá komedie, aneb Kdosi brousí nad Paďousy. Ze zkušeného souboru získali za své role čestné uznání Renata Tomešová, Ivana Nosková a Slávek Vejnar. První večer přehlídky zpřijemnilo ochotníci z Jilemnice zajímavým výběrem trojice komedií V. K. Klicpery Ptáčník, Mlynářova opička a Veselehra na mostě a svojí inscenací vyvolali otázky o náročnosti současného zpracování díla zakladatele českého dramatu. Jedním z vlivů, které poznamenaly šestý ročník této postupové přehlídky, byla nemocnost jejich aktérů. Těsně před zahájením se nám omluvil pro zákeřnou chřípku člen poroty Josef Kettner, jinak umělecký vedoucí Městského divadla Mladá Boleslav, kterého pohotově nahradil Jaroslav Stuchlík z Turnova (konzultant Artamy pro mladé a netradiční divadlo), aby chom pro jednu zlomenou nohu nemohli vidět autorskou hru Tomáše Novotného Fajfka na zabití. Štěstím v neštěstí je však (a)Maťák z Pardubic, který má v zásobě neuvěřitelný počet představení ve svém komorním divadle Exil, což přivedlo na přehlídku jinou jejich partu divadelních nadšenců s méně frekventovanou konverzační komedií renomovaného autora Otto Zelenky Věčně tvůj. Za ženský herecký výkon sklídila čestné uznání představitelka hlavní role Lenka Burešová, která svým půvabem zároveň konkurovala v neoficiální soutěži o Miss přehlídky naší nové hostesce a moderátorce Monice Mazánkové. V dalším vystoupení se Turnovské divadelní studio svojí vlastní úpravou hry Dva muži v šachu připravilo o Horníčkův jemný slovní humor, což bylo ke škodě inscenace. Největším přínosem letošního ročníku Jizerské oblastní přehlídky přesto bylo amatérské zkoumání divadelních cest při ztvárnění uvedených inscenací. Vedle ochotníků z Vysokého svým kontrastním viděním divadla a zvláštním magickým pojetím se ukázal Divadelní soubor PODIO Kulturního centra Golf ze Semil. Scénárista, autor a režisér Zdeněk Lindner ke 120. vý-

ročí narození rodáka Ivana Olbrachta výrazně adaptoval literární předlohu a spolu s dalšími členy souboru nalezl Olbrachta aktuálního a moderního, za což dostali Semilští od odborné poroty, které předsedal Mgr. František Skřípek, ředitel Městského divadla Mladá Boleslav) doporučení k širšímu výběru na Národní přehlídku „Divadelní Třebíč“.

Porota zároveň udělila celkem pět cen, a to Petru Pýchovi z Vysokého za původní scénář hry Republiku za koně a fotbal, společně Petru Pýchovi a Janu Vavrkovi ml. za režii této hry, dále Haně Pýchové za scénografii této hry a dvě ceny za mužský herecký výkon ve stejné hře Jiřímu Líbalovi a Janu Vavrkovi st. K cenám přináležely umělecké výtvořky sklářského výtvarníka Jiřího Ryby.

Ladislav Kubát

Občanské sdružení divadelních ochotníků Ústí nad Orlicí a Město Ústí nad Orlicí KRAJSKÁ POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO DIVADLA V PARDUBICKÉM KRAJI **ZLOM VAZ PO III.**

14. – 16. března 2003

Porota ve složení:

Dr. Milan Strotzer (Praha)

Doc. František Preisler

(Česká Třebová)

Karel Semerád (Zlín)

Alexandr Babraj (Ostrava)

tajemnice poroty:

Miroslava Císařová (Hr. Králové)

Program:

OSDO Ústí n. Orlicí

Paul Claudel: **POLEDNÍ ÚDĚL**

režie: Martin Malínek

/a/ MAŤÁK Pardubice

László Györko: **ELEKTRO, MÁ LÁSKO**

režie: Petr Kouba

DS VICENA Ústí nad Orlicí

Vilém Werner: **PRAVO NA HRÍCH**

režie: Jan Štěpánský

DS LYRA Jeseník

René Levínski: **ELEKTRÁRNA**
režie: kolektiv

DS Štěpánek Chrudim

dle V+W K.Bříza: **RAJSKÝ OSTROV**
režie: Karel Bříza

SNOOP Opatovice n.Labem

Ant. Procházka: **VRAŽDY A NĚZNOSTI**
režie: Věra Pečenková

Spolek div.ochotníků Žamberk

Oscar Wilde:

JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
režie: Lenka Semrádová

Facka Au Ústí nad Orlicí

Robert Osman: **V BOURI**
režie: Robert Osman

PrakOta Řetová

Neil Simon: **BILOXY BLUES**
režie: Markéta Světlíková

Výsledky:

Porota nenominovala žádný ze souborů. Odborná porota se zároveň rozhodla využít svého práva a **doporučila na NÁRODNÍ PŘEHLÍDKU Divadelní Třebíč a Femad Poděbrady**

1. Občanské sdružení PrakOta Řetová s inscenací hry Neila Simona Biloxi blues
2. Divadelní soubor (a)Maták Pardubice s inscenací hry László Györko Elektro, má lásko
3. Divadelní spolek SNOOP Opatovice nad Labem s inscenací hry Antonína Procházky Vraždy a něžnosti

Porota **doporučuje pro NÁRODNÍ PŘEHLÍDKU venkovských souborů Krakonošův divadelní podzim ve Vysokém nad Jizerou**

1. Občanské sdružení PrakOta Řetová s inscenací hry Neila Simona Biloxi blues

Přehlídku amatérského divadla pořádalo pořetí ústecké Občanské sdružení divadelních ochotníků (OSDO) za podpory města Ústí, Pardubického kraje a ministerstva kultury.

Bilance: spokojenost

Ředitel přehlídky Petr Žitný si v neděli odpoledne mohl oddechnout: třetí Zlom vaz proběhl bez větších problémů. "Až na Kolár přijely všechny soubory, to je pozitiv-

ní, všechna představení se povedla, což je také pozitivní. V organizaci nastaly jen drobné zmatky, naše nebo cizí, ale ty se brzy vyřešily. S Klubcentrem se spolupracovalo dobře. Chtěl bych poděkovat technikům a všem lidem, kteří nám pomáhali někdy i nad rámec povinností a předem dojednaných podmínek. Porota byla unavená, ale zvládla to," bilancoval Petr Žitný. Na malý zájem diváků si OSDO nemohlo stěžovat. "Diváků přibývá, jsme rádi, že přišli i na dopolední představení. Samozřejmě by jich mohlo být ještě víc, ale třeba na Právo na hřích nebo na inscenaci Jak je důležité mít Filipa jich bylo poměrně hodně. Hlasovacích lístků do divácké soutěže bylo odevzdáno také pozhnaně," konstatoval Petr Žitný. Stanoveno je už datum další přehlídky, měla by se konat v Ústí nad Orlicí ve dnech 19. až 21. března 2004.

(Převzato z Orlických novin - kráceno)

Je nám to líto, aneb kejhání potrefené(ho) husy(-áka).

(Malá polemika k ústecké krajské přehlídce "Zlom vaz po III.")

Byly doby, kdy jít s inscenací před porotu vyžadovalo masochistickou povahu. Důtky byly, vzhledem k odborné úrovni některých tehdejších kulturtrégrů, převážně politicko-ideologické a tak se jim náš soubor zdárně vyhýbal. Pak se začalo blýskat na lepší časy. I parta študáků, která si zahrála na jisté přehlídce z desky doslova odposlouchanou komedii, nezkažená jakoukoli divadelní vědou, byla vlídně porotou navedena na správný směr divadelního kumštu. Leč časy se mění.

Zachtělo se nám na přehlídku s vlastní úpravou méně známé hry W+W+J "Ostrov Dynamit," kterou jsem nazval "Rajský ostrov" (viz ohlas na předpremiéru v Chlumci - divadelní HROMADA podzim 2002). Originál z r. 1930 s podtitulem "Revuální parodie o sedmnácti obrazech" byl vybrán proto, že nemáme v souboru ani W+V, ani Je-

níckovy girls (o kapele nemluvě) a doufali jsme, že nebudeme tudíž srovnávání s vyzrálým a osobitým stylem protagonistů v jejich pozdějších a známých komediích. Ale stalo se a k srovnávání nesrovnatelného došlo. Leč k věci.

S některými změnami v představení, ke kterým jsem došel z ohlasů na několik dosavadních repríz, jsme se před porotou nevytasili. Jako tápající v pro mě málo známém terénu "komedie se zpěvy a tanci" jsem čekal, až co na to odborníci, kteří jistě podají pomocnou ruku na konkrétních příkladech ze hry. Abych nekřivdil, i to, byť velmi stručně, v hodnocení bylo. S mnohými výtkami ani nelze než souhlasit. Do konce by mě mohlo těšit, že (ohledně textu) byla skoro stejně zkritizována místa téměř doslova převzatá z originálu W+V, i moje (uznávám místy nepovedené) úpravy. Ale - reakce na zcela připsanou roli uklízečky - žádná, k hereckým výkonům (kromě oprávněného šlehu za přehrávání) - nic, k výběru scénické hudby a písniček v originálu se nevyskytujících - nic, ke scéně pouze výtka na její chudost... Zato jsme proškoleni o tom, co nejsme a nechceme být, totiž o definici revue všech národnostních variant.

Nemá smysl unavovat čtenáře pitváváním jak komedie, kterou neviděl, tak tepání poroty, které neslyšel. Je-li třeba bít ochotníka, klacek se vždycky najde. Zvláště, jde-li o skvrnu kazící dobré jméno domova "Loutkářské Chrudimě," skvrnu, která před dvěma lety vytáhla před zděšené zraky porotců hru až zpod uměleckého dna (řeč je o inscenaci "Dívčí války" od F.R. Čecha). Prostě, biče bylo dost, jen cukru se letos nějak nedostávalo. Asi byl spotřebován v předchozích hodnoceních. Mrzí mě to hlavně kvůli mladým, kteří byli na scéně poprvé.

Inu co, podstatné je to, že na postup byly vybrány opravdu ty nejlepší kousky a že v tom se s porotou shodneme. Jenom to doporučení vědoucích, které jsem pro sebe z hodnocení naší trošky ve mlýně přehlídky přečetl, totiž abych se odebral do ochotnického pekla, asi ne-

budu moci akceptovat. Vodu mám rád, a i když ta letošní sprcha byla hodně ledová, myslím, že se otřepu a pojedu dál. Co tě nezabije, to tě posílí.

Je mi to líto, pánové.

Karel Bříza, ten,
co za všechno může.

(P.S. Článek nebyl konzultován s nikým ze souboru a jedná se jen o můj vlastní názor)

Zlom vaz po III.

Trojka je číslo magické. Doufám, že v případě krajské postupové přehlídky amatérského divadla Pardubického kraje to je magie pozitivní a bude působit stejně i v dalších ročnících. Podmínky k tomu v Ústí nad Orlicí, kde se letošní ročník v termínu 14. – 16. března konal, skutečně jsou. Přehlídka jaksi před třemi lety vydupaná ze země si svou cestičku úspěšně dupe dál. Za podpory MK ČR a IPOS ARTAMA Praha, Pardubického kraje a Města Ústí nad Orlicí a v iniciativní organizaci OSD O Ústí nad Orlicí. Organizace kolektivů přehlídky je učenlivý a rok od roku je to znát. I když není všechno ještě stoprocentní – ale co také je? – nezdolná energie týmu, který popohání jen zaujetí a láska k divadlu, rok od roku vše postupně zvládá.

Letošní ročník měl jedno nesporné pozitivum. Byl kvalitou soutěžních inscenací zatím ze všech ročníků nejsilnější. Svědčí to jistě o zájmu souborů o přehlídku, o zájmu souborů již svým způsobem kvalitních. Možná ke smutku souborů z místa pořádání letos právě jejich inscenace nepatřily k těm špičkovým. Dramaturgická objevnost dalšího textu P. Claudela *Polední úděl* přesáhla faktické současné vybavení souboru a divácky zábavný text V. Wernera *Právo na hřích* v provedení dalšího místního souboru zdaleka nedosáhl úspěšnosti loňského Trouby na večeri. Inspirace dalších souborů to místním jistě vynahrádily. Ačkoliv porota nevyužila práva nominace, všechna tři doporučení pro postup na národní přehlídku Divadelní Třebíč/FEMAD Poděbrady jsou solidním

příspěvkem do spektra současného amatérského divadelního dění. Porota to zdůraznila i řadou individuálních ocenění. Svým složením i způsobem práce neobvyklý soubor studentů, jejichž první styk s divadlem se odehrál při společném setkání v Gymnáziu Jana Keplera v Praze pod vedením Markéty Světlíkové, za kterou její svěřenci jezdí nyní zkoušet do blízké Řetové, nadchl místní diváky i účastníky přehlídky tak, že jejich inscenace hry N. Simona *Biloxi blues* byla nejen doporučena porotou na prvním místě pro postup, ale získala i diváckou cenu. Divadelní soubor (a)Matfák Pardubice s inscenací hry L. Györko: *Elektro, má láska* v ambiciózním režijním řešení Petra Kouby vyjádřil svůj kolektivní názor na problémy, které hýbají i naším současným světem. Inscenace zajímavá celkovou výpovědí, výtvarným i hudebním řešením i zaujatými, i když ne zcela jednotnými hereckými výkony. Soubor SNOOP z Opatovic nad Labem, který se zúčastnil všech tří ročníků přehlídky, podnikl svůj, v rámci své poetiky drsný, ale přesvědčivý herecký útok na naše bránice, pečlivě uspořádaný režii Věry Pečenkové na divácky jistě úspěšném textu Antonína Procházky *Vraždy a něžnosti*. S napětím byla očekávána inscenace textu René Levinského *Přehra-da*, který autor napsal pro svůj vlastní divadelní kolektiv. Inscenace DS Lyra Jeseník (doposud jsme ho znali z realizace tradičnějších textů) byla vlastně první realizací textu mimo tento domovský kolektiv. A je třeba s uznáním říci, že soubor zvláštní poetiku textu pochopil a našel pro ni své vlastní divadelní řešení. Méně se dařilo na přehlídce DS J. N. Štěpánka z Chrudimi. Upravený text W+V Ostrov dynamit byl pro soubor tvrdým oříškem a jejich inscenace pod názvem *Rajský ostrov*, zařazená ještě v nešťastném popoledním čase, svou odezvou nenašla ani u diváků, ani u poroty. Přesto zápolení s náročnou předlohou zúročí soubor jistě při své další práci. V Ústí rovněž již známý soubor ze Žamberka přivezl tentokrát inscenaci textu

O. Wilda *Jak je důležité mít Filipa*. Opět předvedl, že si se žánrem rozumí a že je pro něj v hereckých kvalitách části souboru vybaven. Pečlivá režie Lenky Semrádové se vyrovnala dobře s celou výtvarnou složkou inscenace, potvrdila schopnost zásadního žánrového ukotvení zvládnutím některých divadelních situací i citlivým hereckým vedením části postav. Inscenace ale obtížněji hledala kontakt se současným hledištěm. Škoda, že pro omezení hlavní představitelky odpadla inscenace Maryši letohradského souboru KOLÁR. Jistě by do přehlídky přinesla další potřebnou barvu české klasiky. Diváky unavené přehlídkovým maratónem osvěžil v sobotu v hodinách téměř nočních místní DS Facka Au. Jejich jaksi na první pohled zcela nezávazné hravé nakládání s autorským tématem obsaženým v jejich miniatuře *V bouři* autora i režiséra Roberta Osmana nás zavedlo nejen k jistým zdrojům radostnosti, které může prožívat divák hlediště i akter jeviště, ale neokázale naznačilo i vědomí traumatizující přítomnosti některých současných témat. Ostatně v programové brožůře zveřejněné „Sdělení požadovaných informací“ svědčí i o jejich smyslu pro humor.

Přehlídka byla organizačním i diváckým náparem. Pro porotu, kvalitu její práce a možnost adekvátně hodnotit v seminářích, to pak byla záležitost skoro stresující. Ale je třeba říci, že se to v posledních letech stává na řadě přehlídek. Asi se budou stále obtížněji hledat porotci, ochotní tyto maratóny absolvovat. Počet inscenací na přehlídkách se zvyšuje, čas pro porotu a její práci se těžko hledá. Myslím ale, že ústeční i toto dilema nějak vyřeší. Nový ředitel přehlídky Petr Žitný je člověk divadlu oddaný, jeho potřeby chápající. Ostatně do přehlídky přinesl při svých vystoupeních i příjemný, neformální tón. S Martinem Malínkem za zády jistil přehlídku v rámci svých možností velmi dobře. Uvidíme, co přinese jeho další funkční období. Už teď je ale přehlídka založena na dobrých základech a dalšímu zkvalitnění se

organizátoři jistě nebrání. Tak ať žije ten další ročník v Ústí nad Orlicí.

Zlomte vaz po IV!

Mirka Císařová

Podrobněji se o přehlídce dočtete z pera předsedy poroty Milana Strotzera v Amatérské scéně.

Regionální loutkářská přehlídka pro Liberecký kraj a Český ráj

XIII. TURNOVSKÝ DRAHOKAM

15. – 16. března 2003
Městské divadlo Turnov

Program:

Ještěd Český Dub

Pavel Pechanec:

KAŠPÁREK A ZVÍŘÁTKA

(nesoutěžní)

Popelka Lomnice nad Popelkou

Karlubík a P. Kracík:

KREJČÍ KRÁLEM

BOŇI Jaroměř

J. Schmit a Jana Dvořáčková:

KAŠPÁREK NA SKALNÍM HRADĚ

Spojáček Liberec

Karel Čavojský:

PRINC NEKNUBA

Na židli Turnov

kolektiv: M. Mašatová/P. Záruba:

O DVOU MYŠKÁCH

Čmukaři Turnov

kolektiv:

KAM SE PODĚLY KOČIČÍ JAZÝČKY

Kabákriti Turnov

kolektiv: **LIDOŽROUTSKÉ POHÁDKY**

Tak co? ZUŠ Chlumec nad Cidlinou

J. Werich/R. Hlubučková + kolektiv:

LAKOMÁ BARKA

Bozděch a Martínek Libáň

Ladislav Dvorský:

SKÁKAVÁ PRINCEZNA

(nesoutěžní)

Vozichet Jablonec nad Nisou

Marie Kubátová:

**O PRINCI NEŽRAVKOVI
A PRINCEZNĚ BREČIVCE**

Matýsek Nový Bor

Petr Mlád a František Kaska:

O KRÁLI MATYÁŠOVI A PANÍ HOR

Při zběžném pohledu na program loutkářské přehlídky TURNOVSKÝ DRAHOKAM dopředu nic neprozrazovalo, že půjde o setkání veskrze příjemné. Ať už s lidmi, nebo s divadelními kusy. Totiž, v názvech her se vyskytovali dva Kašpárči, dva princové, dvě princezny, dva králové a něco zvířátek. Leč po dvou dnech a jedenácti sehraných představeních bylo nutno konstatovat, že přehlídka překvapila jistou úrovní a mnohdy také současným divadelním projevem. Ve všech představeních bylo vždy něco, co mělo svou vážnost. Viděli jsme několik příjemně ucelených tvarů, dvě autorská představení se značnou dávkou hravosti a hodně poctivých úmyslů a snahy po dobrem loutkářském řemesle.

Však také porota osmkrát vyjádřila svůj obdiv inscenačním a hereckým kvalitám a ověřila cenami divadelníky ze souborů Boďi, Spojáček, Čmukaři, Kabákriti a Divadýlko Matýsek. Svou vlastní cenu za moderování a totální zorganizování přehlídky dostal výborný Petr Záruba. Vše probíhalo hladce. Mrzelo mě ovšem, že se stalo jen párkrát, aby herci, kteří už odehráli své představení, zůstali a stali se pro zbytek dne taky diváky. Určitě by s námi ocenili a pobavili se na výborně sehrané komedii Kašpárek na skalním hradě, kterou doufám budou hrát marionetáři z Jaroměře v létě na Chrudimi. Určitě tam uvidíme i hru Kam se poděly kočičí jazýčky. To nám dokonale a šťastně vypátral detektiv Jarda Ipser z Čmukařů. Tato dvě představení, rozdílná svými prostředky a stylem, na přehlídce rozhodně dominovala. Také hra O lakomé Barce (a na lakomou Barku) děvčat z Chlumce nad Cidlinou se v Turnově líbila. Ovšem vy jste znalci a pokud jste ji neviděli, znáte ji dobře z recenze loňského letního čísla Hromady.

Co jste mohli ještě vidět a zažít na Turnovském drahokamu, kdybyste tam přijeli, to by byly hodné, přesné a krásně mluvící děti ve hře

O dvou myškách. Nebo lehce překotné a okouzující děti v Lidožroutských pohádkách. Či malebnou hru barev, hudby a citu ve hře O králi Matyášovi.

Nakonec, musím říct k mému překvapení, turnovský drahokam opravdu existuje. Je to pěkný kámen, velký achát. A pro následující rok ho získali diváckým hlasováním loutkáři z Boďi Jaroměř a děti ze souboru Kabákriti z Turnova.

Blahopřeji za sebe a za další členy poroty Mirka Drábka a Marka Sýkoru.

Blanka Šefrnová

U.S. TRIARIUS ČESKÁ TŘEBOVÁ TYJÁTR NA TRATI 2003

Česká Třebová 27. – 30. března
divadelní festival mladého
a netradičního divadla
s postupem
na Šrámkův Písek
a Prima sezónu Náchod.

porota:

F. Nuckolls, J. Šípek
a M. Hoskovcová

Program:

(a)Mařák (Pardubice):

DRACULA

(autor Bram Stoker, scénář Tomáš Novotný, režie Tomáš Novotný)

(a)Mařák (Pardubice):

ИЩЕЦЬ МАЛЫХ МАТРОШЕК

(režie Petr Kouba, hudba Vít Troníček a Jaroslav Slonek, text písní Petr Kouba)

Dramafák Domova mládeže (Pardubice):
ПРАВДИВЫЙ ПРИБЕЖ ДИКА ВИТТИНГ-ТОНА А ЕГО КОЧКИ

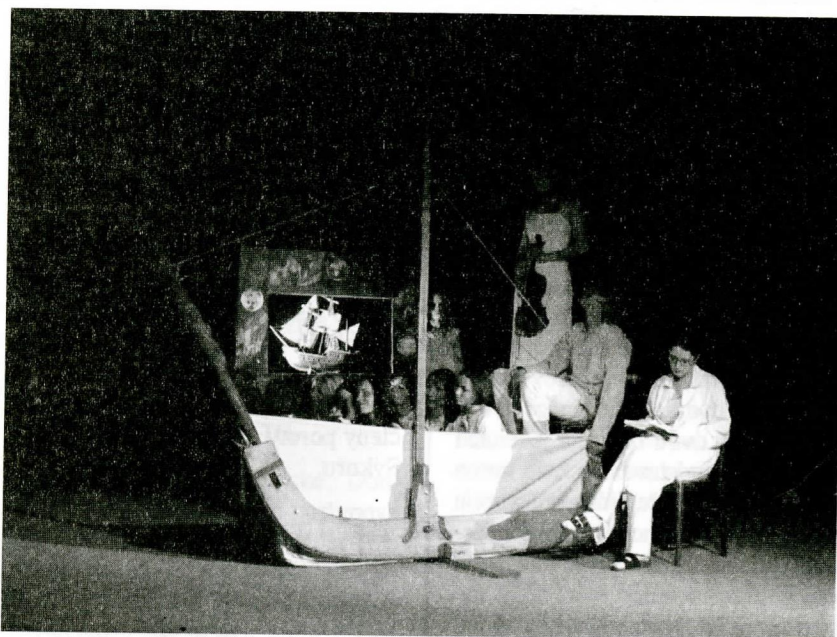
(pro diváky od 11 let)

(autor Pavel Šrut, dramaturgie Lucie Hašková, režie Věra Nováková)

Stopa, studentský divadelní soubor při Podještědském gymnáziu (Liberec):

ONDŘEJ A DRAK

(autor Viktor Dyk, režie M. Šajdková)

Elevace Litomyšl: *Lod' andělů*, foto: Michal Drtina

Elevace (Litomyšl):

LOD' ANDEŮ

(režie M. Šefrna)

Lektorský sbor

na Šrámkův Písek doporučil:

Lod' andělů Elevace Litomyšl

na Náchodskou Prima sezónu doporučil:

1. Pravdivý příběh Dicka Wittingtona a jeho kočky

Dramaták Domova mládeže Pardubice

2. Ondřej a drak

Stopa Liberec

a udělil **Genu za herecký výkon:**

Karlu Dámovi za trojroli kantora, starosty a faráře v inscenaci *Ondřej a Drak* souboru Stopa Liberec

Pozn. red.:

Na dotaz pořadatelům, jak vše proběhlo, dostalo se nám stručné odpovědi: **Všechno probíhalo úžasně.** Proto si dovoluujeme Vás odkázat na článek Markéty Hoskovcové v Amatérské scéně. A dovolíme si z něho ocitovat:

Tyjátr na trati v České Třebové je festival relativně mladý (letos se konal druhý ročník), ale jeho pořadatelům se podařil malý zázrak. Prozřetelně „obalili“ sobotní sou-

těžní část několikadenním atraktivním doprovodným programem ("C" Svitavy, DNO HK, Bílé divadlo Ostrava a řada dalších) a tvrdě zapracovali na propagaci. Díky tomu žádné z pěti soutěžních představení netrpělo handicapem z prázdného sálu v němž trčí hlavy porotců a několika málo solidárních kolegů.

...

Ještě poznámka red:

Umělecká skupina TRIARIUS je nejen pořadatelem všech možných kulturních podniků v České Třebové – přehlídek, koncertů, výstav, autorských čtení ..., je spolkem mimo jiné také divadelním. Se svým představením vlastní úpravy Dostojevského Bílá noc se letos účastní i národních přehlídek Šrámkův Písek a Wolkrův Prostějov.

Chcete-li se dozvědět více, doporučujeme navštívit jejich stránky: <http://www.ctrebova.cz/triarius>

REGIONÁLNÍ KOLO RECITAČNÍ SOUTĚŽE „WOLKRŮV PROSTĚJOV“ V PARDUBICÍCH

Ve dnech 26. a 27. března se konalo regionální kolo Wolkrůva Prostějova pro jednotlivce Pardubického kraje. Pořadatelství se ujalo oddělení kulturních služeb při Krajské knihovně v Pardubicích. Celkem se této přehlídce zúčastnilo 29 recitátorů (11 za I.kategorii, 18 ve II.kategorii).

Porota ve složení Hana Kofránková (předseda), Renata Klečková (učitelka ZUŠ Chrudim 26.3.), Nina Martínková (27.3.) a Romana Chvalová (herečka Východočeského divadla Pardubice) měla nelehkou úlohu. Celkově byla totiž přehlídka velmi kvalitní (zj. ve II.kategorii). Dramaturgie byla též na dobré úrovni, až na několik ukázek z vlastní tvorby byl výběr textů vhodný.

Soutěžící I. kategorie vybírali převážně z prozaických textů, volba básní se objevovala v menší míře, nicméně recitované texty byly kultivované. Porotu nejvíce zaujala provedením vtipného textu O'Henryho postupující Kateřina Mařátková z pardubické ZUŠ a dále Radka Marie Šašková (Dramatická školička Svitavy), která též postupuje. Vyrovnaný výkon podaly i Veronika Stasiowská z České Třebové a Iveta Trojanová z Chrudimi. Porota ocenila i vystoupení spontánní Lindy Lidmilové ze Svitav.

Ve II. kategorii porota posuzovala vystoupení 18 recitátorů a jak již bylo řečeno, úroveň zejména v této kategorii byla nebývale kvalitní a vyrovnaná. Porota dlouho váhala a nakonec se pokusila požádat o výjimku a vyslat na národní kolo 4 soutěžící. Svým poloprofesionálním výkonem zaujala Barbora Chybová ze Svitav, která soutěžila s Dykovým Krysařem a s básní R. M. Rilkeho Slepá. Právě provedení

této básně porotu nesmírně oslovilo. Zajímavé bylo porovnání interpretace stejného textu v nastudování Jany Trojanové z chrudimské ZUŠ, jejíž výkon se porotě velice líbil. Jana Trojanová si tímto vybojovala též postup. Promyšlenou a zajímavou volbou textů zaujala Markéta Burešová, studentka Gymnázia v Žamberku, která byla druhou postupující. Líbil se její projev v Drdově soudniče Poezie všechno zradí. Poslední, kterou porota doporučila k postupu, je Lucie Marková ze Svitav. Upozornila na sebe svým inteligentním přirozeným projevem. Líbili se i další účastníci, které porota ocenila. Vtipný projev předvedl např. Petr Havril (ZUŠ Chrudim – A.P.Čechov: Drama) či Ladislav Marek z Pardubic, který pobavil interpretací Tracyho tygra. Oživením jistě bylo milé vystoupení studentky stř. zeměd. školy v Lanškrouně Kateřiny Folvarčné, která se představila s textem ve slezském nářečí. Zaujali i další interpreti, ale k některým měla porota přeci jenom výhrady.

Celkově vyznělo pardubické klání mladých recitátorů velmi příjemně a mile. Všichni soutěžící svým vystoupením dokázali, že jejich postup z okresních kol nebyl náhodný. Úroveň celé soutěže byla kvalitní. Pořadatelé se těší na další setkání s mladými interprety krásného slova.

Hana Cihlová

*** DOSPĚLÍ (PRO RADOST) DĚTEM 2003

12. ročník krajské postupové přehlídky inscenací pro děti a mládež

pořádané Sdružením Adivadlo ve spolupráci s KD Ostrov, spol. s r.o., Havlíčkův Brod

za podpory Ministerstva kultury ČR, Kraje Vysočina, Města Havlíčkův Brod a VSVD Hradec Králové

Lektorský sbor:

Luděk Richter, Daniela Weissová, Jarda Ipser, Gabriela Starečková

Program:

DS SCHOD Chotěboř

O LÍNÝCH STRAŠIDLECH

DS Voian Libice nad Cidlinou

PEKELNÝ MARIÁŠ

DS Kuba Plzeň

HONZA NEBOJSA

DS Netratrdlo Brno

STRAŠIDELNÉ PUTOVÁNÍ

(soutěžní) - doporučení na Popelku

DS (a)Mařák Pardubice

velký sál KD Ostrov

HRÁTKY S ČERTEM (soutěžní)

Spolek šumavských ochotníků Prachatic

O HONZOVI A VÍLE VERUNCE

(soutěžní)

Turnovské divadelní studio Turnov

PETR A LUCIE (soutěžní)

DS Jana Nepomuka Štěpánka Chrudim

O ZAKLETÉ HANIČCE

(soutěžní) - doporučení na Popelku

DS Zdobničan Vamberk

NEPOVEDENÝ ČERT

(soutěžní)

DS Dolany

VODNÍK MARENKA (soutěžní)

Turnovské divadelní studio Turnov

CHUCHVALEC

(na motivy Dobrodružství Toma Sawyera a Huckelberry Finna)

(soutěžní) vhodné pro děti od 10 let

DS NaKop Tjatr Jihlava

PEKELNÝ MARIÁŠ

LS Sokol Havlíčkův Brod

KAŠPÁRKOVA ČAROVNÁ KAŠE

DS Zmatkaři Dobronín

BABIČKA

Lektorský sbor ocenil:

- DS Netratrdlo Brno za věrnost sobě projevenou v inscenaci Strašidelné putování
- Ivanu Novákovou (DS (a)Mařák Pardubice) za zpracování textu pro inscenaci Hrátky s čertem. Ocenění za "ostrou tužku" - s doporučením "příště otupit"
- kolektiv Spolku šumavských ochotníků Prachatic za pochopení toho, že les je prostor
- Janu Plýtkovou - Hejkalici a Pet-

ru Wellendovou - Fúrii z chrudimského DS J.N. Štěpánka Chrudim v inscenaci O zakleté Haniče za divadelní živelnost

- DS Zdobničan Vamberk za pěstování nových generací čertů v inscenaci Nepovedený čert
- DS Dolany za dobře provedenou divadelní petrifikaci (zkamenění) v inscenaci Vodník Mařenka
- Dana Zábranského v inscenaci Chuchvalec za proplutí mnohými úskalími v roli Huckelberry Finna.

A jaký je pocit pořadatelů tři dny po přehlídce? Tlumočila nám ho Lída Honzová: "Už dnes únava odpadá, ale pocit máme dobrý - díky podpoře všech, díky vstřícné práci poroty, díky souborům. Máme z přehlídky radost."

Kdo hledá, najde

Zcela překvapivě a náhodně objevení v místním hostinci chystají na 2. května premiéru hry Zd. Horynové Zkoušky čerta Belínka členové divadelního souboru při TJ Sokol v Předměřicích nad Labem. Telefonicky od organizační vedoucí souboru Stanislavy Hruškové jsem se dozvěděla, že pohádku režiruje pan Milan Němeček a soubor již před rokem dětem připravil hru Královnin prsten. Přejeme předměřickým hodně zdaru a těšíme se na čilou spolupráci.

- KD -

Divadelní soubor DRED Náchod
uvádí

VALÉRIE A TÝDEN DIVŮ

Mystická hororová báchorka Valérie a týden divů nepatří rozhodně k nejznámějším dílům klasika české literatury Vítězslava „Hrocha“ Nezvala. Že však patří k jeho mistrovským, dokázala již v 60. letech filmový adaptace režiséra Jaromila Jiřeše. Nyní máte možnost přesvědčit se o tom, zda Nezvalův text snese i přenesení na DIVadelní jeviště.

Dramatizace režiséra a dramaturga divadla DRED Ondřeje Pumra se režijně ujal Petr Hašek. Soubor výše zmíněného DIVadla DRED, který zatím směřoval spíše k DIVadelní avantgardě a experimentu a novou inscenaci se této cesty nijak nezříká, činí po uvedení absurdní aktovky Miodraga Pavloviče představením Valérie a týden divů další krok směrem k činohře v tradičním slova smyslu. Ambicí souboru však je, aby ona tradičnost nezaznamenala šedost, obyčejnost, obvyklost. DRED chce vytvořit ze své adaptace Nezvalovy prózy další DIV, přesahující ty, jež uDIVují Valérii. Pojd'te se do DIVadla nad všemi těmi DIVy poDIVit.

Kontakt:

Petr Hašek, tel. 603 778 896

e-mail: hasanek@centrum.cz

Z Havlíčkobrodská nás informuje

František Štibor

OCHOTNICKÉ DIVADLO

ŽIJE!

Hned tři premiéry v těsném sledu mohli absolvovat milovníci ochotnického divadla na Havlíčkobrodsku.

V Příbyslavi, kde se s hraním začíná snad už od kolébky, sehrál v pátek 21. března od 19 hodin v místním kulturním domě soubor Hadrián hru **Brouk v hlavě**. Premiéra Brouka v hlavě měla úspěch. Sál byl zaplněn do posledního místečka diváky, kteří se výborně bavili. O týden později, poslední březnový pátek, zde uvedl druhý ochotnický spolek premiérově **Naše furianty**.

A hned následující víkend se zaplnil sál broského Kulturního domu Ostrov, kde první dubnovou neděli **Adivadlo Havlíčkův Brod** představilo klasickou anglickou konverzační komedii s detektivní zápletkou nazvanou **Paní Piperová zasahuje**. V hlavních rolích excelují Marta Hermannová coby svérázná uklízečka snažící se přijít na kloub zločinu a v roli vrchního policejního inspekto-

Adivadlo Havlíčkův Brod: Paní Piperová zasahuje

foto: Iva Stejskalová

ra Zdeněk Stejskal (oba společně na snímku). Hru Jacka Popplewella režíruje Irena Zavadilová.

Kontakt:

Lída Honzová, tel. 607-241427

Chotěboř

Koncert pro dva herce.

Ve středu dne 2. dubna 2003 byla v místním kině premiéra hry **Casanova na duchcovském zámku** (Casanova a Krumbajglůvá). Tuto komedii o dvou dějstvích nacvičili místní ochotníci z divadelního spolku SCHOD a opět mile překvapili. Vyprodané hlediště dokázali oba hlavní představitelé – Stanislav Michek jako Casanova a Ivana Kozubová jako Žofie Krumbajglůvá - bavit a zaujmout po celou dobu představení. Byl to opravdu vynikající výkon, který bychom mohli nazvat koncert pro dva herce. Role jako by jim byly šité přímo na tělo. Paní Ivana Kozubová byla i režisérkou hry.

Divadelní spolek SCHOD je v Chotěboři stále více populární a chotěbořští občané na jeho představení chodí velice rádi a v hojném

počtu. Divadelní spolek SCHOD chystá letos ještě premiéru další hry a řadu dalších aktivit.

I v Náchodě jsou divadelníci mimořádně aktivní. Vedle souboru DRED, o kterém jsme se již zmínili, zde další dva soubory uvedly své premiéry.

Městské divadlo

Dr. Josefa Čížka v Náchodě
soubor Divadla Pod Zámek

Georges Feydeau:

LEONA SI POSPÍŠILA

Režie: Daniel Šárka

premiéra 29. dubna

Náchodská divadelní scéna

13. května uvedla svou novou
premiéru v režii Lídy Šmídové
a s paní režisérkou v hlavní roli

A. Jirásek:

DOBROMILA RETTIGOVÁ

Kontakt:

Lída Šmídová, tel. 607 987 327

Premiéru navštívili Jan Merta a Břeťa Lelek a vrátili se spokojeni a potěšeni. V příštím čísle se dočtete podrobněji o této inscenaci.

H R O M A D A

OPEN AIR * PROGRAM 2003 * ULICE PLNÉ KOMEDIANTŮ ANEB ZADARMO DO DIVADLA!

Produkce: Volné sdružení východočeských divadelníků ve spolupráci se Střediskem amatérské kultury Impuls, Klicperovým divadlem, Divadlem Drak, Hradeckou kulturní a vzdělávací společností, Správou sportovních zařízení a Společností MCOM

IX. mezinárodní festival DIVADLO EVROPSKÝCH REGIONŮ v Hradci Králové již počtvrté pod názvem OPEN AIR PROGRAM

uvede další profesionální i amatérská divadla s produkcemi „pod širým nebem“. Představení se hrají v atriu Radnice či v atriu Městské hudební síně, na letních scénách Klicperova divadla a na Velkém náměstí.

OPEN AIR PROGRAM

není omezen přísným dramaturgickým výběrem. V programu proto najdete pouliční divadlo i netradiční činohru, pohybové divadlo, klauniády, kabaret, performance a každé odpoledne i pohádky pro děti.

Letos vystoupí i studenti uměleckých škol - z DAMU, JAMU i AVU, osobití performativci, loutkáři, známé soubory jako třeba Divadlo Líšeň, královéhradecké DNO a Jesličky, kladenský Lampion, KDS Puchmajer, Watzlovo Divadlo Xaver, Divadlo Neslyším z Brna, repertoár – od autorských představení a improvizací až k Moliérovi, Mrožkovi a Mittererovi...

THEATRUM KUKS KUKS 21. – 24. 8. 2003 FESTIVAL BAROKNÍHO DIVADLA, OPERY A HUDBY

AGENTURA GATE, OBEC KUKS A SPRÁVA HOSPITÁLU V KUKSU POŘADAJÍ PRVNÍ ROČNÍK FESTIVALU THEATRUM KUKS V CELÉM AREÁLU KUKSKÉHO ÚDOLÍ.

VYZÝVÁME DIVADELNÍ SOUBORY, KTERÉ MAJÍ V REPERTOÁRU BAROKNÍ TITULY, ABY PŘÍSPĚLY KE SVÁTKU BAROKNÍHO DIVADLA FORMOU POULIČNÍHO PŘEDSTAVENÍ V TĚCHTO MÍSTECH AREÁLU:

ŠPITÁLNÍ ZAHRADE * NÁDVOŘÍ * BRÁNA * LAPIDÁRIUM * CTNOSTI * NEŘESTI * U HROBKY * NA LOUCE * U NEPTUNŮ NA SCHODECH * V ALEJI * U HERKOMANNA (DAVIDA A GOLIÁŠE) * NA LABI U MOSTU * V BÝVALÉ STODOLE, KTERÁ SE REKONSTRUUJE NA COMOEDIEN-HAUS AJ.
PŘEDSTAVENÍ BUDOU PROBÍHAT V DOBĚ OD 12.00 DO 19.00 HODIN.

PŘIHLÁŠKY SOUBORŮ DO 10. DUBNA 2003:

ZUZANA MILKOVÁ
THEATRUM@POST.CZ
+420 608 524 563

D I V A D E L N Í

PROPOZICE PŘEHLÍDKY JEDNOAKTOVÝCH HER A DIVADLA JEDNOHO HERCE ŠTRONZO 8. - 9. 11. 2003

Pořadatel:

DS J.K.Tyla při Kulturních službách města Moravská Třebová

Místo konání:

Sídlo Kulturních služeb - muzeum

Přehlídka ŠTRONZO je koncipovaná jako zemská, tedy je otevřena pro všechny země Česka. Jejím posláním je umožnit setkávání divadelním souborům, které se těmto žánrům věnují. Přehlídka je postupová. Hodnocení představení provádí tříčlenná porota. Podmínkou účasti je přihláška souboru. V případě velkého počtu přihlášených, vybere účastníky pořadatel, který si také vyhrazuje právo určit pořadí a čas hraných představení.

Nabízíme:

- srdce na dlani
- úhradu nákladů za ubytování souboru ze soboty na neděli
- příspěvek na dopravu do výše 1.200,-
- oběd, večeři a snídani
- kukátkové jeviště o rozměrech 8 x 5,5m (lze využít i dvoranu muzea)

Požadujeme:

- řádně vyplněné přihlášky (které vám na požádání zašleme) - doručit do 30. 6. 2003
- čas na přípravu a bourání scény nesmí celkem překročit více než 1 hodinu
- včas dodat propagační materiály ke hře
- účastnický poplatek 150,-/ osoba
- dobrou náladu

Organizátorka a skvělá hostitelka Haidemarie předávající hlavní cenu Štronza

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 22,15
ToDivadlo Nový Jičín / Tadeusz Dziupla
JOSEF GOLEM

Atrium Městské hudební síně ve 23,30
Jesličky Hradec Králové / Boccaccio - Zámečnicková
NĚCO Z DEKAMERONU III.

čtvrtek 26. června

Letní scéna Klicperova divadla v 16,30
Neslyším Brno / Zoja Mikotová
VĚC NENÍ VĚC

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí v 17,30
Panoptikum Maxe Fische Teplice / Martin Ryba
KROCENÍ DRAVÝCH RYB

Atrium Městské hudební síně v 19,00
Divadlo DNO Hradec Králové
EXKLUZIVNÍ EXPOZICE SO"CH"
Únor, Goméz, Anatomie, Rybstory aj.

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 22,15
Luxus Praha / Kateřina van Wagenen
ST. AMINA

Atrium Městské hudební síně ve 22,15
ToDivadlo Nový Jičín / J. B. Molière
DON JUAN

Atrium Radnice, čp. 1 Velké náměstí ve 23,30
Jesličky Hradec Králové / Boccaccio - Zámečnicková
NĚCO Z DEKAMERONU IV.

pátek 27. června

Letní scéna Klicperova divadla v 16,30
MYDWA Most / Jiří Středa
JEN POČKEJ, LIŠÁKU

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí v 17,30
Martin Heřman Frys
VY TOMU VĚŘÍTE ANEB
DON QUIOTE

Atrium Městské hudební síně v 19,00
Jiří Studený a spol.
PRVNÍ HRADECKÉ ČTENÍ

Velké náměstí, před kostelem P. Marie v 19,30
Bradatá divadelná dvojica Piešťany, Slovensko
Kalinčík - Nikodem
BEDUÍNI

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 20,00
Studenti DF AMU Praha / Slawomir Mrozek
STRIP - TEASE

Atrium Městské hudební síně ve 22,15
Blahová, Slováčková, Ahmedová / Eva Blahová
ŽIVOT PODLE JEPICE

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí v 22,15
Kabaretiéři Praha
VČERA, DNES A ZÍTRA

sobota 28. června

Letní scéna Kicperova divadla v 16,30
Lampion Kladno a DAMU Praha / Vladimír Novák
CO MI ŘEKL PRINC

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí v 17,00
Divadlo bez zábran Praha / Markov - Brabec
ZVONOKOSY

Atrium Městské hudební síně ve 20,00
Na cucky Olomouc / Felix Mitterer
ÚČTOVÁNÍ V DOMĚ BOŽÍM

Velké náměstí, před kostelem P. Marie ve 20,00
Figures in a Landscape Praha / Pierre Nadaud
FIGURES IN A LANDSCAPE

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 22,15
Divadlo LIŠEŇ / Pavla Dombrovská a kol.
DOMOVNÍ REQUIEM

Atrium Městské hudební síně ve 22,15
Bradatá divadelná dvojica Piešťany, Slovensko
Kalinčík - Nikodem - Cami
JEDNOAKTOVKY

neděle 29. června

Letní scéna Klicperova divadla v 16,30
Lokvar Praha / Klára Doubková
POHÁDKA O KAMNECH

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí v 17,30
Bradatá divadelná dvojica Piešťany, Slovensko
Kalinčík - Nikodem
BEDUÍNI

Jazz Club Satchmo, Dlouhá ul. ve 20,30
Martina Čermáková
ŠANSONOVÝ RECITAL

Atrium Městské hudební síně ve 22,15
Teatr Rajdo Praha / Doubrava - Otevřelová
RAGNARÖK
ANEB RECEPT NA SRBSKÉ RAŽNIČI

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 22,15
JAMU Brno / Jolana Kubíková
DOBROU NOC

pondělí 30. června

Letní scéna Klicperova divadla v 16,30
Divadlo U staré herečky / Jarmila Vlčková
O LÍNĚ LIDUNĚ A TŘECH PŘADLENÁCH

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí v 17,00
Pohyblivé divadlo Brno / podle Arnošta Gollflama
BEZPEČNÉ VZRUŠENÍ S A.G.

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 20,30
Černí šviháci Kostelec n. O. / Josef Tejkl
AMATÉŘI

Atrium Městské hudební síně ve 22,15
Ex Dred Náchod / Andreas Pummer
MLUVÍCÍ KRÁVA

(změny programu vyhrazeny)

Produkce: Volné sdružení východočeských divadelníků ve spolupráci se Střediskem amatérské kultury Impuls, Klicperovým divadlem, Divadlem Drak, Hradeckou kulturní a vzdělávací společností, Správou sportovních zařízení a Společností MCOM, s podporou města Hradec Králové.

IX. INTERNATIONAL FESTIVAL
HRADEC KRÁLOVÉ • 21. - 30. 6. 2003 • CZECH REPUBLIC

OPEN AIR PROGRAM 2003

„ULICE PLNÉ KOMEDIANTŮ ANEB ZADARMO DO DIVADLA!“

Příspěvek města Hradec Králové jeho občanům a návštěvníkům mezinárodního divadelního festivalu.
Vstup zdarma.

sobota 21. června

Atrium Městské hudební síně ve 14,00
Skupina historického šermu Non Multi Cheb
GOTICKÁ POHÁDKA

Letní scéna Klicperova divadla v 16,30
Divadlo Xaver Praha / František Watzl
KAŠPÁREK V DRAČÍ JESKYNI

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí v 17,30
Divadlo Dostavník Přerov / Kipling - Martincovi
KNIHA DŽUNGLÍ ANEB VŠICHNI JSME JEDNÉ KRVE

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 22,15
Kulturně divadelní spolek Puchmajer Praha / M. J. Švejda
**HOŠI Z NÁRODÁKU ANEB
ZABILI KEMRA, PARCHANTI**

Atrium Městské hudební síně ve 22,15
Skupina historického šermu Non Multi Cheb
GOTICKÝ TURNAJ

neděle 22. června

Atrium Městské hudební síně ve 14,00
Václav Bartoš a spol.
PRVNÍ HRADECKÉ ČTENÍ

Letní scéna Klicperova divadla v 16,30
Esence Praha / Carlo Gozzi
LÁSKA KE TŘEM POMERANČŮM

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí v 17,00
Tři na tři Nová Paka / Hans Sachs
TŘI STŘEDOVĚKÉ FRAŠKY

Atrium Městské hudební síně v 17,00
XXXH'X XO'XXOX Ostrava
SUBNOIZZ CHAPITÓ

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 20,00
Přirození AVU Praha / Vladan Kolář
I'M JUST ONLY ON HOLIDAY

Velké náměstí, před kostelem P.Marie ve 20,00
Tyjátr na káfe Hořovice / Slávka Hozová-Václav Vážný
PŘEPESTRÁ LEGENDA O KATEŘINĚ PANNĚ

Atrium Městské hudební síně ve 22,15
Esence Praha / Lev Birinskij
MUMRAJ V ZIMNÍ KRAJINĚ

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 22,15
Divadlo Kámen Praha / Lotte Ingrisich
RAKVIČKY

pondělí 23. června

Letní scéna Klicperova divadla v 16,30
Divadlo U staré herečky / Jarmila Vičková
TYGRÍK PĚTA

Velké náměstí, před kostelem P. Marie ve 20,00
ENVOI Praha
JEŘÁBÍ TANEC

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 20,00
Nanukovo divadlo Praha
PANOPTIKUM / VRAŽDA

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 22,15
Poli Hradec Králové / Jiří Polehňa
POSVÍCENÍ V HUDLICÍCH
Jesličky Hradec Králové / Košťáková - Dvořák
KŮZLÁTKA

Jesličky Hradec Králové / Boccaccio - Zámečnicková
NĚCO Z DEKAMERONU I.

Atrium Městské hudební síně ve 22,15
Divadlo Neklid Praha / Josef Topol
KOČKA NA KOLEJÍCH

úterý 24. června

Letní scéna Klicperova divadla v 16,30
Mono&most Praha
JAK SE PEČE POHÁDKA

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí v 17,30
Jesličky Hradec Králové / Ema Zámečnicková
**TŘI SESTRY, ČERTOVA NEVĚSTA
A ZATRACENÍ CHLAPI**

Atrium Městské hudební síně ve 20,00
V Soukolí Havířov
POSEČ SI SVOU LOUKU

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí ve 22,15
Jesličky Hradec Králové / Phil Coe - Jiří Polehňa
VÍTR Z APALAČSKÝCH HOR / NA STROPĚ
Jesličky Hradec Králové / Košťáková - Dvořák
KŮZLÁTKA

Jesličky Hradec Králové / Boccaccio - Zámečnicková
NĚCO Z DEKAMERONU II.

Atrium Městské hudební síně ve 22,15
Divadlo Ostrava
POSTEL

středa 25. června

Atrium Městské hudební síně v 15,00
Václav Bartoš a spol.
PRVNÍ HRADECKÉ ČTENÍ

Atrium Radnice čp.1 Velké náměstí v 17,30
Jesličky Hradec Králové / Ema Zámečnicková
**TŘI SESTRY, ČERTOVA NEVĚSTA
A ZATRACENÍ CHLAPI**

Velké náměstí, před kostelem P.Marie ve 20,00
Zafoukej Praha / Jan Švec
RYBY KDYBY DRACI MRACI

Atrium Městské hudební síně ve 20,00
Jesličky Hradec Králové / Jiří Polehňa
VEČER MALÝCH TRAGÉDIÍ

Atrium Městské hudební síně ve 22,15
Vikadlo Praha / Miloš Samek a Jana Straková
REPRÍZA

★ ★ ★
★ **THEATRE**
★ **EUROPEAN**
★ **REGIONS**
★ ★ ★

**IX. INTERNATIONAL FESTIVAL
HRADEC KRÁLOVÉ, CZECH REPUBLIC
21. - 30. 6. 2003**

PROGRAM IX. MEZINÁRODNÍHO FESTIVALU „THEATRE EUROPEAN REGIONS“ 21. - 30. 6. 2003

21. 6. sobota	DIVADLO DRAK	10.00	Iva Peřinová / Režie: Josef Krofta TRÍ ZLATÉ VLASY DĚDA VŠEVĚDA / THREE GOLDEN HAIR Divadlo Drak Hradec Králové - ČR (Dračí pouť)
	DIVADLO DRAK	15.00	Jakub Krofta - Zora Vondráčková / Režie: Jakub Krofta ANDÍLCI / THE LITTLE ANGELS Divadlo Drak Hradec Králové - ČR (Dračí pouť)
	STUDIO BESEDA	16.30	Richard Kalinoski / Režie: Jiří Seydler MĚSÍČNÍ BĚS / A BEAST OF THE MOON Východočeské divadlo Pardubice - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU Patrick Marber / Režie: Jan-Willem van den Bosch BLIŽŠÍ OD TEBA / CLOSER Státní divadlo Košice, Sdružení Metamorfózy a Asociace současného divadla - Slovensko
22. 6. neděle	DIVADLO DRAK	10.00	Josef Krofta - Zora Vondráčková / Režie: Josef Krofta JAK SE JANČI STAL KRÁLEM V INDIÍ / GYPSY'S TALE Divadlo Drak Hradec Králové - ČR (Dračí pouť)
	DIVADLO DRAK venku	14.00	Jakub Krofta / Režie: Jakub Krofta GULLIVER Divadlo Moki Vídeň - Rakousko (Dračí pouť)
	SCÉNA V PODKR.	17.00	POVÍDÁNÍ V PODKROVÍ - Lenka Jaklová představuje herce PAVLA LANDOVSKÉHO.
	DIVADLO DRAK	18.00	Josef Krofta / Režie: Josef Krofta MEDARDO A PAMELA (Na motivy I. Calvina „Rozpolcený vikomt“) Divadlo Drak Hradec Králové - ČR (Dračí pouť)
	HLAVNÍ SCÉNA	16.00 19.00	Ladislav Smoljak - Zdeněk Svěrák / Režie: Ladislav Smoljak AFRIKA / AFRICA Divadlo Jára Cimrmana Praha - ČR
	STUDIO BESEDA	19.00	Molière - Dirk Opstaele / Režie: Dirk Opstaele „1 TARTUFFE“ Ensemble LEPORELLO Brusel - Belgie (Uvádíme s českými titulky.)
	ŠAPITÓ	21.00	P. Štourač - J. Prasetaun - H. Štouračová / Režie: Pavel Štourač ŽIVOT V PEŘI / THE LIFE IN THE FEATHERS Divadlo CONTINUO Malovice - ČR
23. 6. pondělí	DIVADLO DRAK	8.30	Josef Krofta - Zora Vondráčková / Režie: Josef Krofta JAK SE JANČI STAL KRÁLEM V INDIÍ / GYPSY'S TALE Divadlo Drak Hradec Králové - ČR (Romský den)
	STUDIO BESEDA	10.00	Molière - Dirk Opstaele / Režie: Dirk Opstaele „1 TARTUFFE“ Ensemble LEPORELLO Brusel - Belgie (Uvádíme s českými titulky.)
	DIVADLO DRAK	13.00	Pavel Petr Procházka / Režie: Konrád Popel PARAMISA Malé divadlo České Budějovice - ČR (Romský den)
	DIVADLO DRAK venku	14.00	Olga Fečová / Režie: Olga Fečová ČHAVORIKANI LUMA - Dětský svět Olgy Fečové Romský soubor Neratovice - ČR (Romský den)
	DIVADLO DRAK	17.00	Leoš Noha - Jan Lepšík / Režie: Leoš Noha BAREDER PAPEŽIS Činoherní studio Ústí nad Labem - ČR (Romský den)
	DIVADLO DRAK	18.30	ČILAGOS Romská kapela Náchod - ČR (Romský den)
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Koffi Kwahulé / Režie: Vincent Goethals BINTOU Compagnie L'Oiseau-Mouche Roubaix - Francie Představení se koná za podpory Francouzského institutu v Praze, AFAA a Communauté urbaine de Lille. (Uvádíme s českými titulky.)
	ŠAPITÓ	21.00	P. Štourač - J. Prasetaun - H. Štouračová / Režie: Pavel Štourač ŽIVOT V PEŘI / THE LIFE IN THE FEATHERS Divadlo CONTINUO Malovice - ČR
	STUDIO BESEDA	22.00	Viliam Dočolomanský - Federico García Lorca / Režie: Viliam Dočolomanský SONETY TEMNÉ LÁSKY / THE SONNETS OF DARK LOVE Volné sdružení pro umění Praha - ČR
24. 6. úterý	HLAVNÍ SCÉNA	10.00	Federico García Lorca / Režie: Marián Pecko DŮM BERNARDY ALBY / THE HOUSE OF BERNARDA ALBA Kilperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	STUDIO BESEDA	10.00	Viliam Dočolomanský - Federico García Lorca / Režie: Viliam Dočolomanský SONETY TEMNÉ LÁSKY / THE SONNETS OF DARK LOVE Volné sdružení pro umění Praha - ČR
	DIVADLO DRAK	10.00 14.00	Iva Peřinová / Režie: Tomáš Dvořák MÁME KLIKU POHÁDKOVOU / THE CRANK OF FAIRY TALE Návní divadlo Liberec - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Ronald Harwood / Režie: Martin Huba GARDEROBIÉR / THE DRESSER Divadlo V Dlouhé Praha - ČR
	DIVADLO DRAK (venku)	21.00	Víťa Marčík / Režie: Víťa Marčík ELEKTRICKÉ DIVADLO / „THE ELECTRIC THEATRE“ Teatr Víti Marčíka Hosin - ČR
	ŠAPITÓ	21.00	Luboš Balák / Režie: Luboš Balák KABARET HUSA / THE CABARET HUSA Umělecká agentura Zlatá loď Brno - ČR
	STUDIO BESEDA	22.00	Mata Gabin / Režie: Mata Gabin 13. PROSINEC, LINKA 9 / 13th DECEMBER, LINE 9 Compagnie AXE SUD Paříž - Francie (Uvádíme s českými titulky.)
	DIVADLO DRAK	22.00	Irena Dousková / Režie: Jiří Schmiedt HRDÝ BUDŽES / Divadlo Příbram - ČR
25. 6. středa	HLAVNÍ SCÉNA	10.00	První část projektu ČECHOV ČECHŮM Anton Pavlovič Čechov / Režie: Vladimír Morávek TRÍ SESTRY / THREE SISTERS Kilperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	DIVADLO DRAK	10.00	Petr Nosálek / Režie: Petr Nosálek HARLEKYN A KOLOMBÍNA / HARLEQUIN AND COLUMBINE Divadlo Alfa Plzeň - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	15.00	Druhá část projektu ČECHOV ČECHŮM Anton Pavlovič Čechov / Režie: Vladimír Morávek RACEK / THE SEAGUL Kilperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	DIVADLO DRAK	16.00	David Drábek - Darek Král / Režie: David Drábek MALÁ ŽRANICE / LA PETITE BOUFFE Západočeské divadlo Cheb - ČR

	STUDIO BESEDA	18.00	Georg Büchner / Režie: Árpád Schilling LEONCE A LENA Divadlo KRÉTAKÖR Budapešť - Maďarsko
	HLAVNÍ SCÉNA	20.00	Třetí - závěrečná - část projektu ČECHOV ČECHŮM Anton Pavlovič Čechov / Režie: Vladimír Morávek STRÝČEK SOLENÝ / THE UNCLE SOLENÝ Kilperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	ŠAPITÓ	21.00	Zdeněk Korčian / Režie: Zdeněk Korčian NESLYŠITELNÝ ŘEV UMĚNÍ / THE INAUDIBLE ROAR OF ART Divadelní studio GaGa Brno - ČR
	DIVADLO DRAK	21.00	Luboš Balák a kolektiv / Režie: Luboš Balák KOMEDIOKRAFT / HaDivadlo Brno - ČR
26. 6. čtvrtek	HLAVNÍ SCÉNA	10.00	Molière / Režie: Ivan Rajmont DON JUAN Kilperovo divadlo Hradec Králové - ČR
	DIVADLO DRAK	10.00	Samuel Beckett / Režie: Aleksander Makymiak ČRTY Z BECKETTA / THE SKETCHES FROM BECKETT Wroclavski teatr lalek - Polsko
	STUDIO BESEDA	16.00	Július Meinholm / Režie: Marián Pecko NEPLAČ, ANNA / DO NOT CRY ANNE Bábkové divadlo na Rázcestí Banská Bystrica - Slovensko
	SCÉNA V PODKR.	18.00	POVÍDÁNÍ V PODKROVÍ - Lenka Jaklová představuje režiséru, dokumentaristku a spisovatelku OLGU SOMMERVOU.
	DIVADLO DRAK	18.00	William Shakespeare / Režie: Noriuki Sawa KRÁL LEAR / THE KING LEAR Účinkuje Noriuki Sawa - Japonsko
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Václav Havel / Režie: Andrej Krob LARGO DESOLATO Městské divadlo Karlovy Vary - ČR
27. 6. pátek	ŠAPITÓ	21.00	Dosman Nowakowski / Režie: Andrzej Celiński ÚSTA MICKA JAGGERA / THE MOUTH OF MICK JAGGER Divadlo Petra Bezruče Ostrava - ČR
	DIVADLO DRAK	10.00	Amit Dori - Sylvia Trzesniowska - Ran Ben-Harush / Režie: Avishay Cohen PLASMATICA Divadelní škola Jeruzalém - Izrael (Školní den)
	DIVADLO DRAK	15.00	Jiří Havelka a kolektiv 1203 aneb NENÍ MI SMUTNO / 1203 or I DO NOT FEEL SAD DAMU Praha a Studio Studia Y Praha - ČR (Školní den)
	STUDIO BESEDA	17.00 22.00	William Shakespeare / Režie: John Nobbs THE TALE OF MACBETH: CROWN OF BLOOD Frank Theatre East Brisbane - Austrálie
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Fjodor Michajlovič Dostojevskij / Režie: Jan Antonín Ptánský BRATŘI KARAMAZOVI / THE BROTHERS KARAMAZOV Slovácké divadlo Uherské Hradiště - ČR
	ŠAPITÓ	21.00	Dosman Nowakowski / Režie: Andrzej Celiński ÚSTA MICKA JAGGERA / THE MOUTH OF MICK JAGGER Divadlo Petra Bezruče Ostrava - ČR
28. 6. sobota	DIVADLO DRAK	21.00	Jerzzy Owono / Režie: Bohdan Głuszczyk ŽIVOT SVATÝCH / THE LIFE OF SAINTS Divadelní škola Białystok - Polsko (Školní den)
	DIVADLO DRAK	15.00	Jan Jirků / Režie: Jan Jirků KABARET TLUKOT A BUBNOVÁNÍ / BEAT & DRUM CABARET Divadlo Minor Praha - ČR
	STUDIO BESEDA	17.00	Lucy Montgomery - Barunka O'Shaughnessy / Režie: Cal McCrystal GLADIATRIX (VLČICE ŘÍMSKÁ) Your Face Here Londýn - Velká Británie
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Roberto Athayde / Režie: Jean-Luc Moreau MADAME MARGUERITE Hraje: Annie Girardotová Paris-Spectacle a Divadlo La Gaité Montparnasse Paříž - Francie (Simultánně tlumočeno do češtiny.)
29. 6. neděle	ŠAPITÓ	21.00	P. Štourač - J. Prasetaun - H. Štouračová / Režie: Pavel Štourač ŽIVOT V PEŘI / THE LIFE IN THE FEATHERS Divadlo CONTINUO Malovice - ČR
	DIVADLO DRAK (venku)	21.00	Na motivy románu A. Dumase „Hrabě Monte Christo“ / Režie: Vit Brukner POMSTA / THE REVENGE Buchtý a loutky Praha - ČR
	DIVADLO DRAK	22.00	Společný projekt / Režie: Alex Byrne TĚMĚŘ ZAPOMENUTÉ VZPOMÍNKY / PAST HALF REMEMBERED Divadelníci Nizozemí, Norska, Polska, Velké Británie a ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	11.00	Molière / Režie: Martin Čičvák MISANTROP 1. titul „Dne Činoherního klubu“ Praha - ČR
	STUDIO BESEDA	15.00	Václav Štech / Režie: Ladislav Smoček DESKOVÝ STATEK / THE REGISTERED ESTATE 2. titul „Dne Činoherního klubu“ Praha - ČR
	SCÉNA V PODKR.	17.30	POVÍDÁNÍ V PODKROVÍ - V rámci „Dne Činoherního klubu“ Praha - ČR představujeme režiséra a dramatika LADISLAVA SMOČKA.
	DIVADLO DRAK	18.00	Autorské představení / Petr Kruša / Helene Kvint / David Vrbík ZAHRADA - divadelní instalace / THE GARDEN Divadlo ANTÉNA Praha - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Martin McDonagh / Režie: Ondřej Sokol OSÍŘELÝ ZÁPAD / THE LONESOME WEST 3. závěrečný titul „Dne Činoherního klubu“ Praha - ČR
	ŠAPITÓ	21.00	P. Štourač - J. Prasetaun - H. Štouračová / Režie: Pavel Štourač ŽIVOT V PEŘI / THE LIFE IN THE FEATHERS Divadlo CONTINUO Malovice - ČR
	DIVADLO DRAK (venku)	21.00	Na motivy románu A. Dumase „Hrabě Monte Christo“ / Režie: Vit Brukner POMSTA / THE REVENGE Buchtý a loutky Praha - ČR
	STUDIO BESEDA	10.00 16.00	David Drábek / Režie: David Drábek KOSTLIVEC: VZKŘÍŠENÍ / THE SKELETON: RESURRECTION Studio Hořici žirafy Olomouc - ČR
	HLAVNÍ SCÉNA	19.00	Petr Zelenka / Režie: Petr Zelenka PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠILENSTVÍ / THE TALES OF ORDINARY MADNESS Dejvické divadlo Praha - ČR
30. 6. pondělí	LETNÍ SCÉNA	22.00	SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ FESTIVALU Závěrečná festivalová noc - hrajeme a zpíváme s RADÚZOU

PŘIHLÁŠKA - EVIDENČNÍ LIST SOUBORU A INSCENACE
k účasti na:

SOUBOR

Název a adresa souboru:
..... PSČ: Tel.: Okres:
Jméno a adresa vedoucího souboru:
..... PSČ:
Telefon do zaměstnání: do bytu:
E – mail souboru: E – mail vedoucího:
Adresa internetových stránek souboru: http://

INSCENACE:

Název:
Autor: Překladatel:
Dramatizace, úprava apod.: Režie:
Minutáž představení (vč. přestávky): Přestávka: ano - ne
U loutkářských DS druh loutek: Datum premiéry:
Minimální čas na přípravu představení: na bourání:

Hrací prostor:

- kukátkové jeviště větších rozměrů, min. x m
- kukátkové jeviště menších rozměrů, min. x m
- jiný prostor (nebo upravené kukátkové jeviště)

V případě jiného než kukátkového hracího prostoru uveďte rozměry a proveďte jednoduchý náskres, včetně uspořádání hlediště.

Mimořádné technické vybavení, které je třeba zajistit v místě (pianino, praktikábly, tahy apod.):

Soubor používá vlastní zvukovou - světelnou aparaturu

Maximální počet diváků (pokud je omezen):

Divácká adresa: od do let

Počet osob nezbytně nutných k realizaci představení celkem:

z toho hrajících: žen:

mužů: dětí do 15 let:

U souborů mládeže uveďte průměrný věk:

Způsob dopravy souboru:

Předpokládaná výše nákladů na dopravu činí: Kč.

.....
čitelné jméno a podpis odpovědného
zástupce souboru

K přihlášce přikládáme:
osoby a obsazení, vč. údajů o režisérovi, scénografovi, autorovi hudby atp.
foto inscenace; - textovou předlohu inscenace; odborné hodnocení s uvedením jmen hodnotitelů;
sdělení, zdůvodňující návrh, slovo o autorovi; program krajoové přehlídky,
údaje o zamýšleném pobytu souboru na národní přehlídce

PŘIHLÁŠKA - EVIDENČNÍ LIST SOUBORU A INSCENACE
k účasti na:

SOUBOR

Název a adresa souboru:
..... PSČ: Tel.: Okres:
Jméno a adresa vedoucího souboru:
..... PSČ:
Telefon do zaměstnání: do bytu:
E – mail souboru: E – mail vedoucího:
Adresa internetových stránek souboru: http://

INSCENACE:

Název:
Autor: Překladatel:
Dramatizace, úprava apod.: Režie:
Minutáž představení (vč. přestávky): Přestávka: ano - ne
U loutkářských DS druh loutek: Datum premiéry:
Minimální čas na přípravu představení: na bourání:

Hrací prostor:

- kukátkové jeviště větších rozměrů, min. x m
- kukátkové jeviště menších rozměrů, min. x m
- jiný prostor (nebo upravené kukátkové jeviště)

V případě jiného než kukátkového hracího prostoru uveďte rozměry a proveďte jednoduchý náskres, včetně uspořádání hlediště.

Mimořádné technické vybavení, které je třeba zajistit v místě (piano, praktikáby, tahy apod.):

Soubor používá vlastní zvukovou - světelnou aparaturu

Maximální počet diváků (pokud je omezen):

Divácká adresa: od do let

Počet osob nezbytně nutných k realizaci představení celkem:

z toho hrajících: žen:

mužů: dětí do 15 let:

U souborů mládeže uveďte průměrný věk:

Způsob dopravy souboru:

Předpokládaná výše nákladů na dopravu činí: Kč.

.....
čitelné jméno a podpis odpovědného
zástupce souboru

K přihlášce přikládáme:
osoby a obsazení, vč. údajů o režisérovi, scénografovi, autorovi hudby atp.
foto inscenace; - textovou předlohu inscenace; odborné hodnocení s uvedením jmen hodnotitelů;
sdělení, zdůvodňující návrh, slovo o autorovi; program krajové přehlídky,
údaje o zamýšleném pobytu souboru na národní přehlídce

PŘIHLÁŠKA - EVIDENČNÍ LIST SOUBORU A INSCENACE
k účasti na:

SOUBOR

Název a adresa souboru:
..... PSČ: Tel.: Okres:
Jméno a adresa vedoucího souboru:
..... PSČ:
Telefon do zaměstnání: do bytu:
E – mail souboru: E – mail vedoucího:
Adresa internetových stránek souboru: http://

INSCENACE:

Název:
Autor: Překladatel:
Dramatizace, úprava apod.: Režie:
Minutáž představení (vč. přestávky): Přestávka: ano - ne
U loutkářských DS druh loutek: Datum premiéry:
Minimální čas na přípravu představení: na bourání:

Hrací prostor:

- kukátkové jeviště větších rozměrů, min. x m
- kukátkové jeviště menších rozměrů, min. x m
- jiný prostor (nebo upravené kukátkové jeviště)

V případě jiného než kukátkového hracího prostoru uveďte rozměry a proveďte jednoduchý náskres, včetně uspořádání hlediště.

Mimořádné technické vybavení, které je třeba zajistit v místě (pianino, praktikábly, tahy apod.):

Soubor používá vlastní zvukovou - světelnou aparaturu

Maximální počet diváků (pokud je omezen):

Divácká adresa: od do let

Počet osob nezbytně nutných k realizaci představení celkem:

z toho hrajících: žen:

mužů: dětí do 15 let:

U souborů mládeže uveďte průměrný věk:

Způsob dopravy souboru:

Předpokládaná výše nákladů na dopravu činí: Kč.

.....
čitelné jméno a podpis odpovědného
zástupce souboru

K přihlášce přikládáme:
osoby a obsazení, vč. údajů o režisérovi, scénografovi, autorovi hudby atp.
foto inscenace; - textovou předlohu inscenace; odborné hodnocení s uvedením jmen hodnotitelů;
sdělení, zdůvodňující návrh, slovo o autorovi; program krajové přehlídky,
údaje o zamýšleném pobytu souboru na národní přehlídce